

GEMEENTE BEUNINGEN
Bestemmingsplan Buitengebied

Toelichting

INHOUDSOPGAVE

1.	INLEIDING.....	3
1.1.	<i>Aanleiding.....</i>	3
1.2.	<i>Doel van het bestemmingsplan.....</i>	3
1.3.	<i>Begrenzing van het plangebied.....</i>	4
1.4.	<i>Proces.....</i>	4
1.5.	<i>Leeswijzer.....</i>	6
2.	HOOFDLIJNEN VAN BELEID.....	9
2.1.	<i>Europees beleid.....</i>	9
2.2.	<i>Rijksbeleid en wetgeving.....</i>	10
2.3.	<i>Provinciaal beleid.....</i>	16
2.4.	<i>Regionaal beleid.....</i>	23
2.5.	<i>Gemeentelijk beleid.....</i>	26
3.	GEBIEDSKARAKTERISTIEK.....	31
3.1.	<i>Duurzame onderlegger.....</i>	31
3.2.	<i>Functioneel, sociaal economisch gebruik.....</i>	33
4.	BELEIDSVISIE BUITENGEBIED.....	39
4.1.	<i>Algemeen.....</i>	39
4.2.	<i>Gebiedsbestemmingen.....</i>	39
5.	BESTEMMINGSREGELING OMGEVINGSKWALITEIT.....	45
5.1.	<i>Aardkundige waarden.....</i>	45
5.2.	<i>Archeologie.....</i>	46
5.3.	<i>Cultuurhistorie.....</i>	48
5.4.	<i>Natuurwaarden.....</i>	50
5.5.	<i>Landschapselementen.....</i>	53
5.6.	<i>Landschap.....</i>	53
6.	BESTEMMINGSREGELING SOCIAAL ECONOMISCH GEBRUIK.....	57
6.1.	<i>Agrarische bedrijvigheid.....</i>	57
6.2.	<i>Toekenning agrarische bouwvlakken.....</i>	58
6.3.	<i>Uitbreiding van agrarische bedrijven.....</i>	59
6.4.	<i>Nieuwvestiging, hervestiging en omschakeling van agrarische bedrijven.....</i>	60
6.5.	<i>Teeltondersteunende voorzieningen.....</i>	62
6.6.	<i>Duurzame energie-opwekking.....</i>	63
6.7.	<i>Agrarische bedrijfswoning.....</i>	64
6.8.	<i>Huisvesting seizoensarbeiders.....</i>	65
6.9.	<i>Platteland vernieuwing.....</i>	66
6.10.	<i>Hergebruik vrijgekomen en vrijkomende agrarische bedrijfslocaties.....</i>	66
6.11.	<i>Wonen.....</i>	69
6.12.	<i>Recreatie.....</i>	73
6.13.	<i>Niet-agrarische bedrijven.....</i>	75

7.	BESTEMMINGSREGELING WATER.....	79
7.1.	<i>Inleiding</i>	<i>79</i>
7.2.	<i>Watertoets.....</i>	<i>80</i>
7.3.	<i>Analyse bestaande situatie.....</i>	<i>81</i>
7.4.	<i>Waterrelevant beleid</i>	<i>82</i>
7.5.	<i>Kansen en beperkingen</i>	<i>86</i>
7.6.	<i>Afstemming met het bestemmingsplan.....</i>	<i>88</i>
7.7.	<i>Overleg met de waterbeheerders</i>	<i>93</i>
8.	INFRASTRUCTUUR	95
8.1.	<i>Infrastructuur.....</i>	<i>95</i>
8.2.	<i>Leidingen</i>	<i>96</i>
8.3.	<i>Defensie doeleinden</i>	<i>96</i>
9.	MILIEU ASPECTEN	97
9.1.	<i>Milieu algemeen.....</i>	<i>97</i>
9.2.	<i>Plan-MER</i>	<i>98</i>
9.3.	<i>Geurhinder.....</i>	<i>101</i>
9.4.	<i>Ammoniak.....</i>	<i>101</i>
9.5.	<i>Geluid</i>	<i>104</i>
9.6.	<i>Luchtkwaliteit</i>	<i>105</i>
9.7.	<i>Externe veiligheid.....</i>	<i>107</i>
9.8.	<i>Overige aspecten.....</i>	<i>121</i>
10.	INSPRAAK EN VOOROVERLEG.....	123
11.	HANDHAVING EN UITVOERING.....	127
11.1.	<i>Handhaving bestemmingsplan buitengebied</i>	<i>127</i>
11.2.	<i>Uitvoerbaarheid.....</i>	<i>127</i>
12.	JURIDISCHE TOELICHTING	129
12.1.	<i>Algemeen.....</i>	<i>129</i>
12.2.	<i>Wijze van toetsen.....</i>	<i>133</i>
	BIJLAGE 1: ARCHEOLOGISCHE BELEIDSKAART	
	BIJLAGE 2: COMMENTAARNOTA INSPRAAK EN VOOROVERLEGREACTIES.....	

1. INLEIDING

1.1. Aanleiding

De gemeente Beuningen wil voor haar buitengebied een nieuw bestemmingsplan opstellen. Het huidige bestemmingsplan voor het buitengebied dateert uit 1997 en sluit niet altijd meer aan op de feitelijke situatie en het huidige beleid. Het beleid voor het buitengebied is sinds de vaststelling van het geldende plan veranderd. Zo heeft de bescherming en ontwikkeling van natuur en landschap een grotere prioriteit gekregen. Daarnaast is door ontwikkelingen in de landbouw het aantal agrarische bedrijven in het buitengebied de laatste jaren sterk afgenomen wat gepaard is gegaan met het vrijkomen van veel voormalige agrarische bebouwing. De ruimtebehoefte van de overblijvende bedrijven is daarnaast steeds verder toegenomen.

Met de voorliggende herziening beschikt de gemeente weer over een uniform, actueel en samenhangend beleidskader voor het buitengebied.

Ook formele motieven vormen een reden voor de herziening van het bestemmingsplan Buitengebied. Op grond van de Wet ruimtelijke ordening moeten bestemmingsplannen namelijk eens in de tien jaar worden herzien.

1.2. Doel van het bestemmingsplan

Het bestemmingsplan speelt als instrument van het gemeentelijke beleid een belangrijke rol. In het bestemmingsplan Buitengebied wordt het vele beleid, dat er voor de verschillende beleidsvelden en door de diverse overheden voor dit gebied is opgesteld tegen elkaar afgewogen en samengevoegd in één integraal plan. Het bestemmingsplan is een ruimtelijk plan dat burgers en overheid rechtstreeks (juridisch) bindt.

De hoofdopzet van het bestemmingsplan is conserverend van aard; grote meer ingrijpende ontwikkelingen in het gebied (waaronder de zandwinning Winssen en de verbreding van de A-50) of op perceelniveau (realisatie van nieuwe landgoederen en buitenplaatsen maar ook functieveranderingen van vrijkomende agrarische bedrijfsgebouwen waar een sloopverplichting en/of een andere vorm van verevening is vereist) worden daarom niet in dit bestemmingsplan meegenomen. Deze ontwikkelingen dienen via een aparte bestemmingsplanherziening gerealiseerd te worden waarin maatwerk geleverd kan worden. Het plan biedt via diverse afwijkings- en wijzigingsbevoegdheden wel ontwikkelingsruimte voor reguliere, kleinschalige ontwikkelingen (bv. uitbreiding van agrarische bedrijven, functieverandering van vrijkomende agrarische bedrijfsgebouwen waar geen sloopverplichting of andere vorm van verevening is vereist).

Dit bestemmingplan wil - binnen de randvoorwaarden die gelden vanuit onder meer het landschap, de cultuurhistorie en het milieu - aan de bestaande functies voldoende ontwikkelingsruimte bieden.

Doel van dit bestemmingsplan is om zowel de karakteristieke kwaliteiten van de natuur en het landschap in Beuningen als ook de sociaal-economische vitaliteit te behouden en te versterken. Het plan geeft aan waar rekening mee moet worden gehouden. Dit betreft vooral de inpassing in en verbetering van de omgevingskwaliteit, oftewel natuur en landschap, maar ook cultuurhistorie. Bedrijven kunnen hun bestaande agrarische activiteiten voortzetten. Het bestemmingsplan geeft de spelregels aan wanneer men wil groeien en uitbreiden.

Ook in gebieden met grote cultuurhistorische of natuurlijke waarden bestaat vaak volop dynamiek. Agrarische bedrijven stoppen, oude stallen worden gesloopt of hergebruikt en boerderijen worden opgekocht door burgers. Dit soort ontwikkelingen kan, mits op een goede manier uitgevoerd, worden benut om de gewenste versterking van omgevingskwaliteiten te realiseren.

1.3. Begrenzing van het plangebied

Het plangebied van dit bestemmingsplan omvat het landelijk gebied van de gemeente Beuningen. Uitgesloten zijn de bebouwde kernen, inclusief bekende toekomstige uitbreidingsplannen alsmede de bedrijfsterreinen. Daarnaast maken ook de Hof van Wezel, tuincentrum Bull, vakantieboerderij de Hoogwaard en voormalige steenfabriek de Bunswaard geen onderdeel uit van onderhavig bestemmingsplan. Voor de kernen en bedrijventerreinen zijn afzonderlijke bestemmingsplannen van kracht. Voor de Hof van Wezel, tuincentrum Bull evenals voor de Hoogwaard en de Bunswaard zijn afzonderlijke bestemmingsplanherzieningen reeds in voorbereiding. De gezamenlijke oppervlakte van het plangebied bedraagt ca 3.400 ha.

1.4. Proces

Bij de opstelling van dit bestemmingsplan is nauw samengewerkt met de gemeente Wijchen, waar op 9 juni 2011 het bestemmingsplan buitengebied door de raad is vastgesteld. Beide gemeenten hebben ervoor gekozen het proces van planontwikkeling zoveel mogelijk gezamenlijk te doorlopen. Iedere gemeente is echter zelf verantwoordelijk voor de inhoud van het plan. De regels, verbeelding en bijbehorende toelichting zijn daarom uiteindelijk in een afzonderlijk plan voor de gemeente Beuningen respectievelijk gemeente Wijchen opgenomen.

De eerste belangrijke stap op weg naar de herziening van het bestemmingsplan is gezet in de vorm van een gemeenschappelijke Nota van uitgangspunten, een kaderstellende nota waarin de beleidsuitgangspunten voor de diverse functies in het buitengebied op hoofdlijnen zijn vastgelegd. De nota van uitgangspunten is mede tot stand gekomen naar aanleiding van diverse overleggen met de klankbordgroep waarin diverse maatschappelijke organisaties uit het gebied zitting hebben gehad. De resultaten van dit overleg zijn vertaald en uitgewerkt in het voorontwerp bestemmingsplan.

Het voorontwerp bestemmingsplan heeft met ingang van donderdag 17 december 2009 tot en met woensdag 27 januari 2010 gedurende 6 weken voor eenieder ter inzage gelegen in het gemeentehuis. Tevens was het plan via de gemeentelijke website raadpleegbaar. Daarnaast is het voorontwerp bestemmingsplan toegezonden aan diverse overleginstanties.

Tijdens de Inspraak- en Overlegprocedure zijn vele reacties op het bestemmingsplan binnengekomen. Dit betreft circa 70 inspraakreacties en 9 vooroverlegreacties.

Een ruwe onderverdeling van inspraakreacties leidt tot het volgende cijfermatige beeld:

Reacties verdeeld per bestemming:

• Agrarische bestemming:	30
• Woonbestemming:	25
• Niet-agrarische bedrijven:	10
• Overig:	15

Reacties verdeeld per thema:

• Begrenzing agr. bouwvlak:	20
• Begrenzing woonvlak:	10
• Begrenzing niet-agr. bedrijven:	5
• Begrenzing overige bouwvlakken:	10
• Verzoek nieuwe bouwvlak t.b.v. woningbouw	10
• Archeologie:	9
• Teelt ondersteunende voorzieningen:	5
• Regeling niet-agr. bedrijven:	5

Deze reacties zijn in de commentaarnota inspraak- en vooroverleg samengevat en van commentaar voorzien. De commentaarnota is in bijlage 2 van de toelichting opgenomen.

Daarnaast is het plan aangepast aan enkele ambtshalve wijzigingen, onder andere wat betreft archeologie en het agrarisch vestigings- en uitbreidingsbeleid.

Vervolgens heeft het definitief ontwerpbestemmingsplan van 3 februari 2011 tot en met 16 maart 2011, gedurende zes weken voor een ieder in het gemeentehuis ter inzage gelegen. Daarnaast was het plan digitaal raadpleegbaar via www.ruimtelijkeplannen.nl en op de gemeentelijke website. Gedurende de termijn zijn 58 zienswijzen ingekomen. De indieners zijn in de gelegenheid gesteld tot het geven van een mondelinge toelichting in de commissie Ruimte op 27 april 2011. Alle ingediende zienswijzen zijn samengevat, beoordeeld en voorzien van een gemeentelijke reactie in de nota beantwoording zienswijzen, die als afzonderlijke bijlage bij het bestemmingsplan is toegevoegd. Het ontwerpbestemmingsplan is op grond van de ingediende zienswijzen zonodig aangepast. Daarnaast is het ontwerp bestemmingsplan aangepast naar aanleiding van enkele ambtshalve wijzigingen, die eveneens zijn opgenomen in de nota beantwoording zienswijzen. Op 14 juni 2011 heeft de gemeenteraad het definitieve bestemmingsplan vastgesteld.

Voor onderhavig plan is tevens een planMER opgesteld. Met het opstellen van de planMER wordt beoogd om de milieuruimte te bepalen, die in het plangebied aanwezig is (bv. voor uitbreiding agrarische bedrijven). De resultaten van het onderzoek naar de milieueffecten zijn gebruikt als nadere onderbouwing bij het opstellen van het voorliggende bestemmingsplan buitengebied.

De inhoud van dit bestemmingsplan is in nauw overleg tussen de ambtelijke werkgroep, de externe klankbordgroep en het College van Burgemeester en Wethouders tot stand gekomen.

1.5. Leeswijzer

De toelichting van het bestemmingsplan geeft het onderzoek weer naar de bestaande functies en waarden in het buitengebied, het relevante beleid van de andere overheden en geeft aan tot welke keuzes dit heeft geleid voor het te voeren beleid. In de achtereenvolgende hoofdstukken komen hiertoe concreet de volgende aspecten aan de orde:

- **Hoofdstuk 2** geeft een samenvatting van het relevante beleidskader van rijk en provincie; beschrijft de bestaande situatie en waarden van natuur, landschap en cultuurhistorie;
- **Hoofdstuk 3** geeft een korte karakteristiek van het plangebied met betrekking tot zowel natuur, landschap en cultuurhistorie als de landbouw, andere vormen van bedrijvigheid, wonen, toerisme en recreatie.
- **Hoofdstuk 4** bevat de gemeentelijke beleidsvisie voor het buitengebied en de wijze waarop dit in het bestemmingsplan vertaald wordt;
- **Hoofdstuk 5** beschrijft de nadere regeling ten aanzien van de aspecten m.b.t. omgevingskwaliteit;

- **Hoofdstuk 6** beschrijft de nadere regeling ten aanzien van de aspecten m.b.t. sociaal economisch gebruik;
- **Hoofdstuk 7** gaat in op de regeling met betrekking tot alle aspecten rondom water;
- **Hoofdstuk 8** beschrijft de regeling ten aanzien van de aanwezige infrastructuur;
- **Hoofdstuk 9** beschrijft alle aspecten met betrekking tot milieu;
- **Hoofdstuk 10** geeft een samenvatting van de ingekomen reacties op het bestemmingsplan;
- **hoofdstuk 11** geeft aan hoe de gemeente wenst om te gaan met de handhaving en naleving van het bestemmingsplan.
- **Hoofdstuk 12** geeft een toelichting op de juridische opzet van het plan.

2. HOOFDLIJNEN VAN BELEID

2.1. Europees beleid

EU kaderrichtlijn Water

De EU Kaderrichtlijn Water is een Europese richtlijn uit 2000. De richtlijn heeft tot doel om op Europese schaal water en de daarvan afhankelijke ecosystemen te beschermen tegen verontreiniging, duurzaam gebruik van water te bevorderen, de toestand van het aquatisch milieu te verbeteren en de gevolgen van overstromingen en perioden van droogte te verminderen. De richtlijn stelt zich ten doel dat alle Europese wateren in 2015 een 'goede toestand' hebben bereikt.

De Kaderrichtlijn Water omvat regelgeving ter bescherming van het binnenlandse oppervlaktewater en grondwater. Alle Europese landen moeten uitvoering geven aan de bepalingen uit de Richtlijn. Relevante kernelementen zijn:

- de bescherming van alle wateren; rivieren, meren, kustwateren en grondwater;
- het stellen van ambitieuze doelen om ervoor te zorgen dat alle wateren in het jaar 2015 de 'goede toestand' hebben bereikt;
- ervoor zorgen dat alle belanghebbenden actief deelnemen aan activiteiten op het gebied van waterbeheer;
- het in evenwicht hebben van de milieubelangen en zij die afhankelijk zijn van het milieu.

Situering KRW-oppervlaktewaterlichamen (Bron: waterbeheerplan Rivierenland)

Land van Maas en Waal

- Kanalen Bloemers
- Kanalen Quarles van Ufford

De Kaderrichtlijn Water gaat uit van de stroomgebiedbenadering. Nederland kan worden verdeeld in vier deelstroomgebieden, namelijk die van de Eems, Rijn, Maas en Schelde. De Kaderrichtlijn Water vraagt om het opstellen van beheersplannen per stroomgebied of deelstroomgebied, met waterkwaliteitsdoelstellingen en doelstellingen betreffende ecologische kwaliteit. Deze plannen moeten uiterlijk in 2012

operationeel zijn. De uitvoering van de Richtlijn ligt in handen van de regionale waterbeheerders, in Nederland wordt op dit moment gewerkt aan de aanpassing van wet en regelgeving.

Vogel- en habitatrichtlijn

De belangrijkste internationale verplichtingen op het gebied van natuurbescherming zijn neergelegd in twee richtlijnen van de Europese Unie: de Vogelrichtlijn (1979) en de Habitatrichtlijn (1992), gezamenlijk aangeduid als de Vogel- en Habitatrichtlijn. Lidstaten van de Europese Unie hebben zich verplicht alle nodige maatregelen te nemen om voorkomende populaties op een ecologisch verantwoord peil te houden. Het buitendijks gebied van de gemeente maakt onderdeel uit van het Natura 2000 gebied 'Waaluitwaerden'.

2.2. Rijksbeleid en wetgeving

De (nieuwe) Wet ruimtelijke ordening (Wro)

Per 1 juli 2008 is de (nieuwe) Wet ruimtelijke ordening in werking getreden. Bestemmingsplannen die na 1 juli 2008 in ontwerp ter visie gaan moeten voldoen aan de eisen uit deze nieuwe wet. Dat geldt dus ook voor onderhavig bestemmingsplan Buitengebied.

De Wro is geënt op twee belangrijke basisprincipes. Transparantie in beleid en normstelling, verantwoordelijkheden en bevoegdheden op het juiste niveau. De vereiste transparantie in normstelling verplicht rijk en provincie om zoveel mogelijk proactief te sturen en slechts bij wijze van uitzondering achteraf te reageren. Reactieve instrumenten zoals de vereiste goedkeuring van bestemmingsplannen zijn in de nieuwe Wro niet meer teruggekeerd. Provincies keuren niet langer gemeentelijke bestemmingsplannen goed: de goedkeuring vervalt. Dit betekent dat ná de vaststelling van het bestemmingsplan door de gemeenteraad direct de beroepsprocedure bij de Raad van State volgt.

Wat betreft de verantwoordelijkheidstoedeling en bevoegdheidsverdeling zijn het rijk, de provincie en de gemeente voortaan verantwoordelijk voor hun eigen belangen. Er kan slechts sprake zijn van bemoeienis van provincie of rijk met de gemeente indien dat noodzakelijk is vanwege een provinciaal respectievelijk nationaal belang. De provincie krijgt een aantal andere instrumenten om het eigen beleid juridisch te laten doorwerken en uit te voeren om zo de eigen verantwoordelijkheid waar te maken. De provincie kan straks onder meer een verordening opstellen of een provinciaal bestemmingsplan (inpassingsplan) maken.

De inhoud van een bestemmingsplan verandert niet wezenlijk als gevolg van de nieuwe wet. Wel is de naamgeving van een aantal bepalingen veranderd en gelden er standaardregels voor bijvoorbeeld het

overgangsrecht. Daarnaast zullen een aantal algemene bepalingen verdwijnen, doordat deze nu in de wet zelf geregeld worden.

Voor de vormgeving van bestemmingsplannen zijn ook nieuwe wettelijke standaarden opgesteld¹. Deze standaarden worden vanaf 1 januari 2010 verplicht, hier is voor dit plan bij aangesloten.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

Per 1 oktober 2010 is de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) in werking getreden.

De voornaamste doelen van de Wabo zijn:

- 1) het integreren van (vele) toestemmingsvereisten op het gebied van het omgevingsrecht in één vergunning; de omgevingsvergunning en
- 2) het introduceren van één loket waar de burger of ondernemer terecht kan voor zijn omgevingsvergunning.

Kortom, de strekking van de wet is om het probleem van de vele bestaande toestemmingsvereisten binnen het omgevingsrecht niet langer bij de burger te leggen maar bij de overheid.

Het voorgaande houdt in dat voor een activiteit waar eerder meerdere vergunningen voor aangevraagd dienden te worden, (bijvoorbeeld een kapvergunning en een bouwvergunning) door de inwerkingtreding van de Wabo volstaan kan worden met één vergunning voor deze activiteit, de omgevingsvergunning.

De Wabo heeft inhoudelijk een aantal gevolgen voor het bestemmingsplan:

- De (binnenplanse) vrijstellingsmogelijkheid is gewijzigd in een omgevingsvergunning (bij het voorontwerp door de Wro nog ontheffingsmogelijkheid genoemd);
- De mogelijkheid voor het toetsen van werken en werkzaamheden blijft bestaan, maar heet nu: *“omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden”* (bij het voorontwerp door de Wro nog aanlegvergunning genoemd);
- De procedurereguleer voor ontheffingen is vervallen, de te volgen procedure voor het verlenen van een omgevingsvergunning is opgenomen in paragraaf 3.2 en 3.3. van de Wabo.
- Burgemeester en wethouders is voor binnenplanse afwijkingmogelijkheden en omgevingsvergunningen voor werken en werkzaamheden niet langer automatisch het bevoegde gezag. Op basis van hoofdstuk 3 van het Besluit omgevingsrecht kan in bepaalde gevallen ook Gedeputeerde Staten of de Minister het bevoegde gezag zijn, dit zijn echter uitzonderingssituaties.

AmvB Ruimte

De AMvB Ruimte omvat alle ruimtelijke rijksbelangen uit eerder uitgebrachte planologische kernbeslissingen (PKB's) die juridisch doorwerken op het niveau van bestemmingsplannen. Het gaat om kaders voor onder meer het bundelen van verstedelijking, de bufferzones, nationale landschappen, de ecologische hoofdstructuur, de kust, grote rivieren, militaire terreinen, mainportontwikkeling van Rotterdam en de Waddenzee.

Met de eerste tranche van de AMvB Ruimte heeft het rijk een zo beleidsneutraal mogelijke vertaling gemaakt van bestaande ruimtelijke kaders. Tot 1 september 2009 kon iedereen zijn visie op het ontwerp kenbaar maken. Het ontwerpbesluit is voor advies voorgelegd aan de Raad van State. Inwerkingtreding wordt voorzien voor 2011. Het meer recente Rijksbeleid wordt opgenomen in een volgende fase van de AMvB Ruimte, die over een jaar naar de Eerste en Tweede Kamer wordt gezonden. Hierin wordt mogelijk plaats ingeruimd voor de kaders voor het IJsselmeergebied, de Structuurvisie Randstad 2040 en het Derde Structuurschema Elektriciteitsvoorziening (SEV III).

Agenda Vitaal Platteland

De Agenda Vitaal Platteland (AVP) is een integrale rijksvisie op het platteland. Daar waar de Nota Ruimte het ruimtelijk beleid beschrijft, gaat de AVP in op de economische, ecologische en sociaal - culturele aspecten van het platteland. Aan de hand van de thema's verbreding van de landbouw, leefbaarheid, natuur en landschap en milieukwaliteit wordt dé visie geformuleerd. De overheid wil ruimte scheppen voor investeringen in groen en groene diensten door vermindering van regelgeving. Ten aanzien van natuur en landschap wil het kabinet de mogelijkheden verruimen om het platteland te beleven. Hiertoe dient de toegankelijkheid en bereikbaarheid voor recreatie en toerisme in agrarisch cultuurlandschap te worden verbeterd.

Ontwikkelingen in het landelijk gebied dienen zodanig te worden begeleid dat kwaliteit ontstaat, gebaseerd op een goed evenwicht tussen ecologische, economische en esthetische aspecten van het landschap. Het blijft de taak van de rijksoverheid om de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) te versterken.

¹ Dit betreffen de IMRO 2008, de SVBP 2008 en de STRI 2008. Een bestemmingsplan dat voldoet aan deze standaarden, wordt vaak aangeduid als digitaal bestemmingsplan.

Beleidslijn Grote Rivieren

Op 14 juli 2006 is de Beleidslijn Grote Rivieren formeel in werking getreden. De Beleidslijn waarborgt de veiligheid én biedt kansen voor innovatieve ruimtelijke ontwikkelingen in het rivierengebied.

De Beleidslijn Grote Rivieren geldt voor alle grote rivieren en is bedoeld om plannen en projecten in de uiterwaarden te beoordelen. Met het in werking treden van deze Beleidslijn Grote Rivieren vervalt automatisch de voorgaande Beleidslijn ruimte voor de rivier.

De nieuwe Beleidslijn biedt onder strikte voorwaarden meer mogelijkheden voor wonen, werken en recreëren in het rivierbed. De voorwaarden hebben betrekking op de afvoercapaciteit van de rivier ter plaatse: nieuwe activiteiten mogen de afvoer niet hinderen en geen belemmering vormen voor toekomstige verruiming van het rivierbed. Voor burgers en bedrijven die zich in het rivierbed vestigen geldt verder dat eventuele schade als gevolg van hoogwater voor eigen rekening is.

De Beleidslijn Grote Rivieren maakt het mogelijk om bestaande bebouwing in het rivierbed een nieuwe bestemming te geven waardoor leegstand voorkomen wordt. Daarnaast blijven delen van het rivierbed voorbehouden aan riviergebonden activiteiten zoals overslagbedrijven, scheepswerven en jachthavens. Ander gebruik is alleen mogelijk als er op andere locaties meer ruimte voor de rivier wordt gecreëerd.

Binnen het toepassingsgebied van de beleidslijn leidt een differentiatie naar deelgebieden tot een onderscheid in twee regimes. Voor activiteiten die onder het "bergend" regime vallen zullen rivierkundige randvoorwaarden gelden om de effecten op de afvoer of bergingscapaciteit van het rivierbed volledig te compenseren ('ja, mits'). Het "stroomvoerend" regime biedt slechts de mogelijkheid om toestemming te geven aan riviergebonden activiteiten ('ja, mits'). Onder riviergebonden activiteiten wordt ook de realisatie van natuur verstaan* De grote rivieren zijn opgenomen in de EHS. Het rijk is samen met de provincies verantwoordelijk voor de realisatie van de EHS. Activiteiten die bijdragen aan de ontwikkeling van deze Ecologische Hoofdstructuur worden als riviergebonden aangemerkt. Hiertoe behoren ook de inrichtingsmaatregelen die met natuurontwikkeling zijn verbonden, zoals afrasteringen, borden, wandelpaden, evt. (vogel-) kijkhutten etc. Niet-riviergebonden activiteiten binnen dit regime zijn alleen mogelijk als er sprake is van het hergebruiken van bestaande gebouwen of als er met rivierverruimingsmaatregelen "per saldo meer ruimte" voor de rivier wordt geboden ('nee, tenzij'). Het gehele buitendijks gebied valt binnen het 'stroomvoerend' regime.

Implementatie en toetsing vinden plaats door toepassing van een twee-sporen-benadering: het spoor van de ruimtelijke ordening (Wet ruimtelijke

ordening) en het spoor van het rivierbeheer (Wet beheer rijkswaterstaatswerken).

Daarnaast is voor activiteiten in het rivierbed van de grote rivieren, in dit geval de Waal, een vergunning nodig ingevolge de Wet beheer rijkswateren (Wbr). Het rivierbed van de Waal wordt beheerd door Rijkswaterstaat dienst Oost-Nederland. Het Maas-Waal kanaal is in beheer bij Rijkswaterstaat dienst Limburg.

de Waterwet

De Nederlandse Waterwet (van kracht met ingang van 22 december 2009) voegt acht waterbeheerwetten samen en vervangt deze:

- Wet op de waterhuishouding;
- Wet verontreiniging oppervlaktewateren;
- Wet verontreiniging zeewater;
- Grondwaterwet;
- Wet droogmakerijen en indijkingen;
- Wet op de waterkering;
- Wet beheer rijkswaterstaatswerken (de 'natte' delen daarvan);
- Waterstaatswet 1900 (het 'natte' gedeelte ervan).

Vanuit de Wet bodembescherming is de regeling voor waterbodems eveneens ondergebracht bij de Waterwet. Voor bepaalde onderwerpen geldt dat deze nader worden uitgewerkt in onderliggende regelgeving: het Waterbesluit, de ministeriële Waterregeling en in verordeningen van waterschappen en provincies.

De Waterwet vormt de basis voor normen die aan watersystemen kunnen worden gesteld. Voor primaire waterkeringen blijken de normen uit de wet zelf, andere normen voor rijkswateren worden opgenomen in het Waterbesluit of de Waterregeling. Voor de regionale wateren bevatten de verordeningen en plannen de normen. De Waterwet maakt het mogelijk om normen te stellen voor watersystemen ter voorkoming van onaanvaardbare wateroverlast. In situaties van watertekorten geeft de Waterwet de mogelijkheid de ene functie boven de andere te laten prevaleren (de 'verdringingsreeks'). Ook geeft de Waterwet normen voor de bergings- of afvoercapaciteit van regionale watersystemen. Het regionale watersysteem dient zo te worden ingericht dat bij hoog water voldoende water kan worden geborgen of afgevoerd.

De waterbeheerders zijn verplicht te voldoen aan een aantal waterkwaliteitseisen: voor de oppervlaktewaterkwaliteit gelden chemische en ecologische kwaliteitsnormen, voor de grondwaterkwaliteit gelden alleen chemische kwaliteitsnormen. Voor waterkwaliteitsnormen verwijst de Waterwet naar stoffenlijsten en normen die zijn vastgelegd in de Wet milieubeheer, de Kaderrichtlijn Water en de Grondwaterrichtlijn.

De Waterwet kent de volgende bestuurlijk-juridische instrumenten voor het uitvoeren van het waterbeleid:

- Waterakkoorden en bestuurlijke afspraken: waterbeheerders kunnen via waterakkoorden afspraken maken met andere overheden over het te voeren waterbeheer.
- Legger: de waterbeheerder dient leggers van waterstaatswerken op te stellen. Dit zijn registers waarin wordt aangegeven aan welke eisen de waterstaatswerken moeten voldoen voor wat betreft ligging, vorm, afmeting en constructie. In een legger worden ook de beheersgrenzen en de beschermingszones van waterstaatswerken duidelijk aangegeven.
- Projectplan: een waterbeheerder kan een waterstaatswerk aanleggen of wijzigen door middel van een projectplan, dat een beschrijving geeft van het werk en de wijze waarop het aanleggen of wijzigen zal worden uitgevoerd.
- Gedoog- en duldplichten: Rechthebbende burgers en bedrijven moeten sommige waterbeheeractiviteiten gedogen of dulden. Deze inbreuken op rechten, zoals het eigendomsrecht, worden gedoogplichten genoemd. Een voorbeeld is dat grondeigenaren kunnen worden geconfronteerd met een plicht om in een bergingsgebied de tijdelijke berging van water te dulden. Of er sprake is van een bergingsgebied is vastgelegd in de leggers en in het bestemmingsplan.
- Algemene regels en de integrale watervergunning: belangrijk uitgangspunt van de Waterwet is dat zoveel mogelijk activiteiten onder algemene regels vallen. Voor activiteiten in, op, onder of over watersystemen kent de Waterwet de integrale watervergunning, waarin zes vergunningen uit eerdere wetten zijn opgegaan. De watervergunning kan bij de gemeente, maar ook rechtstreeks bij het bevoegde gezag, worden aangevraagd. Als ook een omgevingsvergunning nodig is, kan die samen met de watervergunning, bij hetzelfde loket worden aangevraagd.

Flora- en faunawet

De flora- en faunawet beschermt een groot aantal soorten waaronder vrijwel alle gewervelde dieren en een aantal planten. Deze mogen onder meer niet gedood, verjaagd, gevangen of verontrust worden. De uitvoering van werkzaamheden kan leiden tot handelingen die in strijd zijn met deze verbodsbepalingen- De werkzaamheden kunnen immers leiden tot het verstoren of doden van dieren en het vernietigen van groeiplaatsen van beschermde planten. In veel gevallen kan het plan overigens zo uitgevoerd worden dat overtreding van de genoemde verbodsbepalingen niet aan de orde is. Wanneer dit niet mogelijk blijkt te zijn, en de wet geen mogelijkheden biedt voor een vrijstelling, dan moet een ontheffing aangevraagd worden, die alleen onder bepaalde

voorwaarden kan worden verstrekt. De ontheffingsaanvraag moet onderbouwd zijn door een goed onderzoek naar het voorkomen van en de effecten op beschermde soorten.

Nota Belvédère

In deze nota is het beleid van de Rijksoverheid geformuleerd over de relatie tussen cultuurhistorie en ruimtelijke inrichting. De nota geeft een visie op de wijze waarop met de cultuurhistorische kwaliteiten van het fysieke leefmilieu in de toekomstige ruimtelijke inrichting van Nederland kan worden omgegaan en geeft aan welke maatregelen daartoe moeten worden getroffen.

In aanvulling op het algemeen ruimtelijk beleid worden provincies en gemeenten gevraagd om voor de Belvédère gebieden in het kader van streek- en bestemmingsplan een actief cultuurhistorisch ruimtelijk beleid te formuleren. Dit beleid dient gericht te zijn op het herkenbaar houden en zo nodig versterken van de ruimtelijke en historische samenhang en de daarvoor bepalende cultuurhistorische kwaliteiten. Het plangebied is buiten het aangewezen Belvédèregebied Land van Maas en Waal gelegen. De specifiek te beschermen waarden in dit gebied betreffen hoofdzakelijk de karakteristieke rivierdorpsgezichten en de dijken binnen het gebied.

2.3. Provinciaal beleid

Structuurvisie Gelderland 2005

Met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening per 1 juli 2008 heeft het streekplan Gelderland 2005 de status van structuurvisie gekregen. Dat betekent dat de inhoud van het streekplan voor de provincie de basis blijft voor haar eigen optreden in de ruimtelijke ordening. Ook gemeenten krijgen een grotere eigen verantwoordelijkheid in het afhandelen van hun lokale zaken.

Het Streekplan Gelderland 2005 is op 29 juni 2005 door Provinciale Staten vastgesteld en in september 2005 in werking getreden. Het streekplan is na 2005 aangevuld met een aantal uitwerkingen, bijvoorbeeld van de kernkwaliteiten natuur en landschap, van regionale waterberging en van zoekzones voor stedelijke functies (uitbreidingsruimte rond kernen).

Uitgangspunt van het Streekplan is dat het niet méér regelt dan strikt nodig is. Er komt meer vrijheid voor regionale en gemeentelijke afwegingen. De provincie zet in op zorgvuldig, zuinig en duurzaam (meervoudig) ruimtegebruik.

De zogenaamde lagenbenadering is als uitgangspunt genomen, waarin water en bodem als ordenende basisprincipes worden gehanteerd en ruimtelijke keuzes meer op mobiliteit en infrastructuur worden afgestemd. De groen/blauwe basis en de rode functies vormen samen de provinciale ruimtelijke hoofdstructuur. Daarin zijn kenmerken en waarden aan de orde van provinciaal belang. De provincie richt zich in haar ruimtelijk beleid er op om die bijzondere kwaliteiten te borgen en te versterken. In het dynamisch landelijk gebied is het beleid gericht op het versterken van de vitaliteit en ruimtelijke kwaliteit door ruime kaders te bieden voor ruimtelijke afwegingen door (samenwerkende) gemeenten.

De uiterwaarden van het plangebied maken onderdeel uit van de EHS-natuur. Het binnendijkse plangebied is hoofdzakelijk gelegen binnen de zonering "multifunctioneel gebied". De gronden ten zuiden van de A-73 en ten oosten en westen van de A-50 maken onderdeel uit van het 'waardevol landschap'.

In het provinciaal planologisch beleid wordt op deze zone geen expliciete provinciale sturing gericht. De vitaliteit van de multifunctionele gebieden wordt bevorderd door planologische beleidsvrijheid te geven aan samenwerkende gemeenten. Deze beleidsvrijheid is o.a. gericht op vitale steden en dorpen.

De provincie onderkent dat er behoefte bestaat aan landelijk wonen. De provincie geeft aan dat voor het accommoderen van de behoefte aan landelijk wonen primair wordt uitgegaan van functieverandering van vrijgekomen gebouwen in het buitengebied.

Wonen is volgens de provincie een geschikte vorm van (her)gebruik van vrijgekomen gebouwen in het buitengebied. Mede in het kader van het provinciale woonbeleid verlangt de provincie dat gemeenten de regionale behoefte aan landelijk wonen in het buitengebied in beginsel in vrijgekomen gebouwen in het buitengebied accommoderen.

Bij functieverandering kan hergebruik van de aanwezige gebouwen met meerdere wooneenheden plaatsvinden.

In de structuurvisie worden geen eisen (meer) gesteld aan de inhoud van een burgerwoning in het buitengebied. Deze taak is aan gemeenten overgedragen.

Het zuidelijke gedeelte van het plangebied maakt tevens onderdeel uit van het provinciaal waardevol landschap 'rivierduin Wijchen-Bergharen'. Waardevolle landschappen zijn gebieden met (inter)nationaal en provinciaal zeldzame of unieke landschapskwaliteiten van visuele, aardkundige en/of cultuurhistorische aard, en in relatie daarmee bijzondere natuurlijke en recreatieve kwaliteiten. Voor de waardevolle landschappen geldt binnen de algemene voorwaarden dat de kernkwaliteiten worden versterkt, een 'ja, mits'- benadering voor het toevoegen van nieuwe bouwlocaties en andere ruimtelijke ingrepen.

Voor de waardevolle landschappen, die samenvallen met de EHS geldt een 'nee, tenzij'-regime. Aantasting van de kernkwaliteiten is niet mogelijk, tenzij er een groot maatschappelijk belang aan de orde is en er geen alternatieven elders zijn. De samenhang tussen ecologische, landschappelijke en cultuurhistorische kwaliteiten is in deze gebieden groot. Gezien de stapeling van hoge kwaliteiten wordt door GS bij een aanzienlijke uitbreiding van bebouwing of infrastructuur een beeldkwaliteitsparagraaf in het ruimtelijke plan gevraagd.

Voor het waardevol landschap 'rivierduin Wijchen-Bergharen' zijn navolgende kernkwaliteiten benoemd:

- kleinschalige rivierduinen met afwisseling van bos, vennen, houtwallen en open essen, microreliëf en plaatselijk grillige lokale wegen;
- onregelmatige, blokvormige verkaveling;
- bebouwing geconcentreerd in dorpen en buurtschappen en verspreid langs open essen en dijken;
- overgang naar noord en zuid met open kommen en kleinschalige oeverwallen, talrijke oude Maasarmen herkenbaar.

Ruimtelijke Verordening Gelderland

Met een ruimtelijke verordening stelt de provincie regels aan bestemmingsplannen van gemeenten. De provincie richt zich hierbij op onderwerpen die van provinciaal belang zijn, zoals verstedelijking, natuur, nationale landschappen, water en glastuinbouw. Gemeenten krijgen op sommige terreinen meer beleidsvrijheid, terwijl ze op andere gebieden te maken krijgen met strikte provinciale richtlijnen

Door Provinciale Staten is op 15 december 2010 de Ruimtelijke Verordening Gelderland vastgesteld. De Ruimtelijke Verordening Gelderland is op 2 maart 2011 in werking getreden.

Met deze verordening kan de provincie gemeenten verplichten hun bestemmingsplannen binnen een bepaalde periode aan te passen. De verordening geeft niet alleen regels over de inhoud van het plan, maar ook over de toelichting of de onderbouwing.

De regels in de verordening kunnen betrekking hebben op het hele provinciale grondgebied, delen of gebiedsgerichte thema's. De voorschriften in de ruimtelijke verordening zijn gebaseerd op de provinciale structuurvisie (voorheen Streekplan Gelderland 2005).

In de Ruimtelijke Verordening zijn de volgende onderwerpen opgenomen:

- verstedelijking;

- wonen;
- detailhandel;
- recreatiewoningen/ -parken;
- glastuinbouw;
- waterwingebied;
- grondwaterbeschermingsgebied;
- oppervlaktewater voor drinkwatervoorziening;
- ecologische hoofdstructuur (EHS);
- waardevol open gebied;
- nationale landschappen.

Voor onderhavig plangebied zijn met name de regels ten aanzien van verstedelijking, glastuinbouw en de ecologische hoofdstructuur van belang.

Verstedelijking

In een bestemmingsplan kan onder navolgende voorwaarden nieuwe bebouwing ten behoeve van wonen en werken mogelijk worden gemaakt:

- a. indien de nieuwe bebouwing functioneel gebonden is aan het buitengebied;
- b. in geval van functieverandering naar een niet-agrarische functie, mits:
 - 1) sprake is van de vervanging van bestaande bebouwing, met inbegrip van bouwwerken ten behoeve van glastuinbouw, door nieuwe bebouwing welke leidt tot een substantiële vermindering van het bebouwde oppervlak, en
 - 2) buiten de concentratiegebieden glastuinbouw en de regionale clusters glastuinbouw, en
 - 3) in de toelichting bij een bestemmingsplan wordt aangegeven op welke manier nieuwe bebouwing landschappelijk wordt ingepast;

In het geval van nieuwe bebouwing in het kader van functieverandering dient voor de toe te stane maatvoering en specifieke voorwaarden te worden aangesloten bij het door de Stadsregio Arnhem-Nijmegen vastgestelde beleidskader "Notitie functieverandering. Dat door Gedeputeerde Staten, voorzover het het multifunctioneel gebied betreft, als streekplanuitwerking is vastgesteld.

Daarnaast worden mogelijkheden geboden om uitbreiding van bestaande niet-agrarische bedrijvigheid in het buitengebied, los van functieverandering, onder voorwaarden mogelijk te maken. Uitbreiding van bestaande niet-agrarische bedrijvigheid kan worden toegestaan tot een maximum van 20% van het bebouwd oppervlak, met dien verstande dat de maximale bedrijfsoppervlakte na uitbreiding niet groter is dan 375m². Een grotere uitbreiding kan worden toegestaan, indien deze uitbreiding in overeenstemming is met een door Gedeputeerde Staten geaccordeerd regionaal beleidskader;

Ten aanzien van glastuinbouwbedrijven is opgenomen dat nieuwvestiging van solitaire glastuinbouwbedrijven buiten de concentratiegebieden niet mogelijk is.

Glastuinbouw

Bestaande solitaire glastuinbouwbedrijven kunnen bij recht worden voorzien van een, gedurende de bestemmingsplanperiode, éénmalige uitbreiding van de glasopstanden van maximaal 20 % van de huidige glasopstand. Verdergaande uitbreiding is slechts mogelijk met toepassing van de afwijkingsbevoegdheid indien kan worden aangetoond:

- a. dat de uitbreiding zich verdraagt met ter plaatse van belang zijnde gebiedskwaliteiten van natuur, landschap en water;
- b. de uitbreiding noodzakelijk is voor een doelmatige voortzetting van het bedrijf; en
- c. de verplaatsing naar een concentratiegebied glastuinbouw dan wel een regionaal cluster glastuinbouw financieel niet mogelijk is.

Ecologische hoofdstructuur

Binnen de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) geldt de “nee, tenzij”-benadering. Dit houdt in dat bestemmingswijziging niet mogelijk is als daarmee de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied significant worden aangetast, tenzij er geen reële alternatieven zijn en er sprake is van redenen van groot openbaar belang. Tot groot openbaar belang wordt in ieder geval gerekend de veiligheid, de drinkwatervoorziening en de plaatsing van installaties voor winning, opslag of transport van gas.

In de EHS verweving en verbindingzones zijn, in tegenstelling tot de EHS natuur, onder voorwaarden mogelijkheden voor de ontwikkeling van andere functies. In de EHS-verweving zijn onderdelen van de EHS niet voor 100% belegd met natuurdoelen. In de EHS-verbinding is dit nog minder dan in de EHS-verweving. Het zijn als het ware zoekgebieden waar de precieze locatie van natuurdoelen nog niet vast staat. Initiatieven voor bijvoorbeeld recreatie of landschappelijk wonen kunnen hier mogelijk zijn wanneer wordt bijgedragen aan de realisering van de natuurdoelen, die dan onderdeel moet zijn van de realisering van het initiatief. Door gelijktijdig met een initiatief bij te dragen aan de realisering van de natuurdoelen kan het mogelijk zijn om significante aantasting van kernkwaliteiten of omgevingscondities te voorkomen. Dit geldt alleen wanneer daarmee geen bestaande natuurwaarden significant worden aangetast en geen barrières voor de gewenste samenhang worden gecreëerd.

Initiatiefnemers van ingrepen binnen de EHS zullen de effecten van de ingreep op kernkwaliteiten en omgevingscondities moeten onderzoeken.

De kernkwaliteiten en omgevingscondities die gelden binnen de EHS zijn vastgelegd in de streekplanuitwerking "Kernkwaliteiten en omgevingscondities van de Gelderse ecologische hoofdstructuur". De kernkwaliteiten van een bepaald gebied zijn gelijk aan de door Gedeputeerde Staten geformuleerde natuurdoelstellingen voor dat gebied. Dit houdt in dat niet alleen de aanwezige natuurwaarden worden beschermd maar ook de door Gedeputeerde Staten nagestreefde natuurwaarden. Omgevingscondities zijn de omstandigheden waaraan voldaan moet worden om de kernkwaliteiten te bewerkstelligen (omgevingskwaliteit in de zin van kwaliteit van bodem, water en lucht en de kwaliteit van de ruimte, in de zin van omvang, samenhang en structuur).

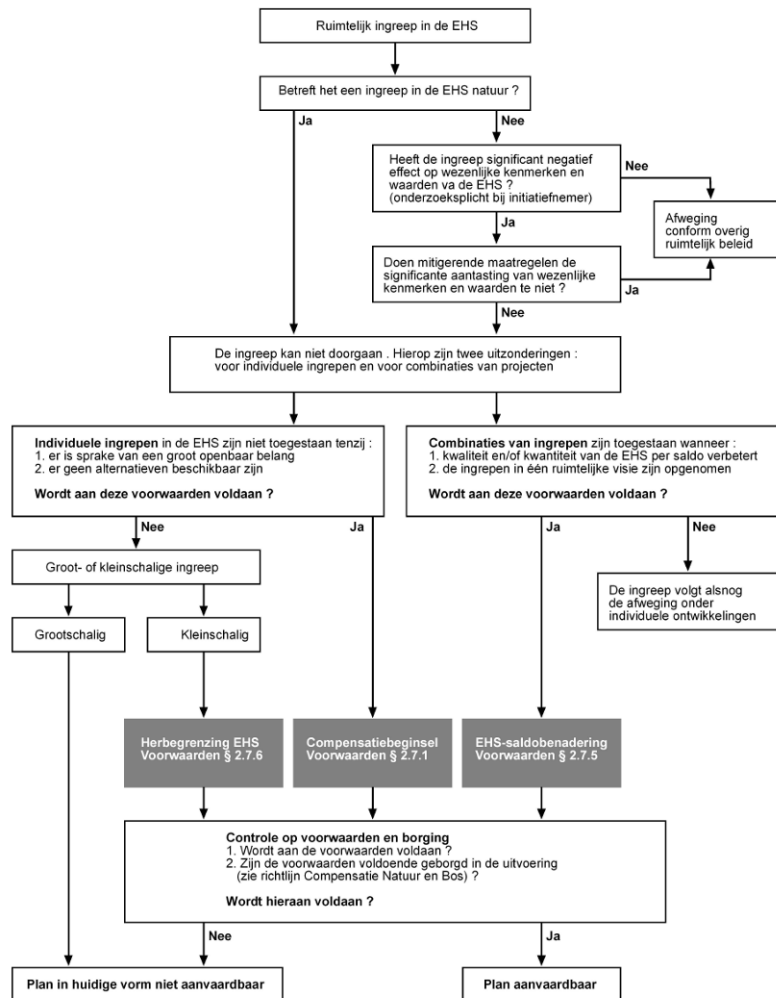
Het plangebied maakt onderdeel uit van Rivierengebied. Onder meer navolgende specifieke kernkwaliteiten en condities dienen hier behouden en beschermd te worden:

- het Rijk van Nijmegen als samenhangend geheel van bossen en natuurterreinen met zeer gevarieerde overgangen naar de omringende rivierkleigronden (Ooijpolder) met de bij deze overgangen behorende natuur met onder andere bronnen en bronbeekjes;
- de uitwisselingsmogelijkheden voor planten en dieren die de Gelderse Poort en het Rijk van Nijmegen herbergen door de centrale ligging in het Europese natuurnetwerk (Natura 2000) met verbindingen naar de Veluwe en Oostvaardersplassen, het Reichswald en de Eiffel, het bovenstroomse en benedenstroomse (Duitse) rivierengebied en de bosgebieden in het Limburgs-Duitse grensgebied.

Indien (passende) ontwikkelingen in de EHS plaatsvinden is mitigatie en/of compensatie vereist. Voor de beoordeling of er voor een initiatief ontheffingsmogelijkheden zijn hanteren Gedeputeerde Staten het "Beoordelingsschema initiatieven in de EHS" (zie onderstaand figuur) en de spelregels ten aanzien van mitigatie, compensatie en saldering zoals die zijn opgenomen in de Streekplanherziening Herbegrenzing Ecologische Hoofdstructuur.

Als er sprake is van compensatie dient te worden gecompenseerd op een locatie die in beeld komt in provinciale of lokale groenplannen, zoals het Natuurbeheerplan of een landschapsonwikkelingsplan. De provincie acht hiervoor onder meer ecologische verbindingzones geschikt. De compensatie vindt plaats binnen de gemeente of een aangrenzende gemeente en is 100, 133 of 166% van het onttrokken perceel groot, afhankelijk van de ontwikkeltijd van de natuur.

De gemeenten zijn verantwoordelijk voor het vastleggen van natuur- en bosverlies en de natuur- en boscompensatie in het bestemmingsplan en privaatrechtelijke overeenkomsten.

Beoordelingsschema initiatieven in de EHS, Streekplanherziening Herbegrenzing Ecologische Hoofdstructuur

Gelders Milieubeleidsplan 3 (GMP-3)

In het Gelderse Milieuplan ligt de nadruk vooral op een gezonde, schone, en veilige leefomgeving voor mens en natuur, om dit te bereiken zijn maatregelen nodig die de milieuverontreiniging tegen gaan. De maatregelen betreffen het verkeer en vervoer, het bedrijfsleven, de landbouw en het wonen. In het Rivierengebied, waar geen reconstructie plaatsvindt, is het GMP het kader voor de provinciale milieu-inzet om de milieubelasting te verminderen.

Doel van het nieuwe milieubeleid is het bereiken van basiskwaliteit, uiterlijk in 2010, Er is sprake van basiskwaliteit als de milieukwaliteit van de leefomgeving goed is. Risico's die mens en natuur op het vlak van gezondheid en veiligheid lopen, vallen binnen het acceptabele. Het verbeteren van de oppervlaktewaterkwaliteit (wateren met verschillende functies) is een belangrijke doelstelling. Daarnaast is het

verbeteren van de grond waterkwaliteit een belangrijke doelstelling, vooral voor grondwaterbeschermingsgebieden en intrekgebieden.

2.4. Regionaal beleid

Regionaal Structuurplan 2005-2020

Het Regionaal structuurplan 2005 – 2010 wordt aangemerkt als provinciale Structuurvisie.

In het regionaal plan heeft het Knooppunt Arnhem – Nijmegen de gemeenschappelijke beleidsambities voor de ontwikkeling van de regio vastgelegd. Het plan kenmerkt zich door een uitvoeringsgericht aanpak: ontwikkelingsplanologie.

In aanvulling op het provinciaal waardevol landschap is in het Regionaal Structuurplan tevens de oeverwal tussen Ewijk en Weurt aangewezen als 'waardevol landschap'. Bovendien is in het Regionaal Plan het Beuningse Veld aangeduid als gebied met 'handhaven van het open karakter', wat tevens is aangewezen als stedelijk uitloopgebied.

Notitie functieverandering in het buitengebied

Deze notitie bevat de regionale beleidsinvulling voor functieverandering van vrijkomende (agrarische) bedrijfsgebouwen in het buitengebied van de Stadsregio Arnhem Nijmegen. De mogelijkheden voor functieverandering zijn in de notitie gekoppeld aan de aanwezige gebiedstypen. Aan de hand van de gebiedstypering kan immers (goed) worden beoordeeld of een concreet initiatief voldoet aan de eis van kwaliteitsverbetering. De onderscheiden gebiedstypen sluiten aan bij het streekplan en het Regionaal Plan voor de Stadsregio Arnhem Nijmegen.

Het regionale beleid maakt het - in aanvulling op de regeling uit het streekplan - binnen alle gebiedstypen mogelijk om bij sloop van alle vrijgekomen bedrijfsgebouwen twee in plaats van één woongebouw te realiseren. Ook wordt het onder voorwaarden mogelijk gemaakt één of twee vrijstaande woningen te realiseren in plaats van woongebouwen.

Dit vanwege de nabijheid van stedelijk gebied waar de vraag naar vrijstaande woningen in het buitengebied groot is. De stadsregio kiest er daarom voor om bij vrijkomende bebouwing in het buitengebied niet alleen woningen in de vorm van woongebouwen mogelijk te maken, maar daarnaast ook ruimte te bieden aan het realiseren van vrijstaande woningen.

Als van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt moet nadrukkelijk aandacht besteedt worden aan een proportionele invulling van de verevening.

Verevening is een bijdrage die gevraagd wordt aan de initiatiefnemer tot hergebruik of functieverandering ter verbetering van de ruimtelijke kwaliteit van de directe omgeving. De bijdrage moet in verhouding staan met de gevolgen van de functieverandering voor de omgeving en de vanuit de nieuwe functie(s) gewenste verbeteringen in omgevingskwaliteit. Hoe hoog de vereveningsbijdrage moet zijn, is niet in een algemene regel te vatten.

Met de verevening dient een bijdrage te worden geleverd aan één of meerdere van de te onderscheiden kwaliteitsdimensies:

- De beeldkwaliteit van de bebouwing;
- Het in stand houden van karakteristieke of monumentale bebouwing en daarmee bijdragen aan de belevingswaarde van het buitengebied;
- De landschappelijke en/of ecologische kwaliteit bv. landschappelijke inpassing;
- De kwaliteit van publieke voorzieningen;
- Leefbaarheid van het platteland bv. door beëindiging van een solitair gelegen milieuhinderlijk bedrijf.

(Inter)gemeentelijke beleidsnotitie wonen en werken

In samenwerking met de gemeenten West Maas en Waal, Druten en Beuningen heeft gemeente Wijchen de beleidsnota 'wonen en werken in het buitengebied' opgesteld. In deze nota wordt onder andere het beleid ten aanzien van nieuwbouw van woningen na sloop van voormalige agrarische bedrijfsgebouwen vastgelegd.

Hierin wordt de bouw van een extra woning toe gestaan, wanneer alle voormalige bedrijfsgebouwen, met een minimum van 750 m², worden gesloopt. Nieuwbouw heeft de voorkeur boven transformatie van bestaande bedrijfsgebouwen naar woning, aangezien bedrijfsgebouwen veelal vanwege bouwstijl en –wijze ongeschikt en onaantrekkelijk zijn om te bewonen.

De regeling voorziet in de bouw van één extra woning wanneer alle bestaande bedrijfsgebouwen worden gesloopt en het oppervlak van de gesloopte gebouwen tussen de 750 en 1500 m² ligt. Wanneer het oppervlak groter is dan 1500 m² is dan mogen ter compensatie twee woningen gebouwd worden.

Daarnaast gelden de volgende voorwaarden:

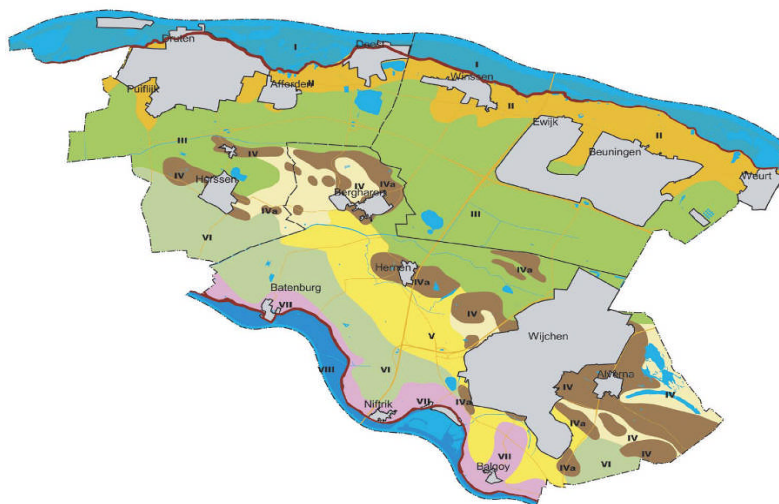
- alle op het perceel aanwezige voormalige bedrijfsgebouwen dienen te worden gesloopt, m.u.v. monumentale/ karakteristieke/ cultuurhistorische waardevolle panden;
- de nieuwbouw mag plaatsvinden op grond in eigendom van de initiatiefnemer. In principe dient de nieuwbouw plaats te vinden in de directe nabijheid van het reeds aanwezige hoofdgebouw. Indien dit

vanuit het oogpunt van ruimtelijke kwaliteit ongewenst is, kan een andere locatie op gronden in eigendom van de initiatiefnemer binnen, dan wel buiten het bouwvlak, worden benut;

- toegestaan zijn woningen van maximaal 800 m³ met een bijgebouw van 75 m²;
- een zorgvuldige landschappelijke inpassing.

Landschapontwikkelingsplan Beuningen, Druten, Wijchen (december 2006)

De gemeenten Beuningen, Druten en Wijchen hebben gezamenlijk een landschapontwikkelingsplan op laten stellen (december 2006, DLV, Brons & Partners). Het plan geeft inzicht in de ontwikkelingsmogelijkheden en keuzen in het landschap voor de komende 10 jaar. Daarnaast zijn een aantal projecten benoemd voor de komende 10 tot 15 jaar. Het LOP vormt een vervolg op en herziening van de bestaande landschapsbeleidsplannen. Het LOP geeft vanuit landschappelijk oogpunt aan welke functies in de deelgebieden gewenst zijn. Voor nieuwe ontwikkelingen en functieveranderingen geeft het LOP de landschappelijke randvoorwaarden aan. Het vormt een beleidskader om de bestaande waarden te behouden en daarnaast dient het plan als toetsingskader voor ontwikkelingen in het landschap.

Landschapstypen (Bron: landschapontwikkelingsplan 2006, DLV, Brons & Partners)

Zowel de natuurlijke omstandigheden als de mens hebben in de loop van de geschiedenis bijgedragen aan de vorming van het rivierenlandschap met de kenmerkende uiterwaarden, oeverwallen en kommen tussen de Waal en de Maas. Bijzonder in het gebied is het voorkomen van de stuifduinen en oude oeverwallen.

Op basis van samenhangende kenmerken zijn een achttal landschapstypen benoemd, waarvan een drietal ook daadwerkelijk

binnen de gemeente Beuningen zijn gelegen, ieder met hun specifieke karakteristiek.

2.5. Gemeentelijk beleid

Gemeentelijke structuurvisie

Voor de gemeente Beuningen is nog geen structuurvisie voor de gehele gemeente vastgesteld. Voor de gemeente Beuningen zal deze wel ontwikkeld gaan worden. Naar verwachting wordt de gemeentelijke structuurvisie eind 2011 vastgesteld.

Archeologisch beleid

De gemeente Beuningen heeft een archeologische verwachtingenkaart (d.d. 11 december 2007) en de 'Hoofdlijnennotitie Archeologische en cultuurhistorische beleidsnota' (d.d. 8 juni 2008) opgesteld.

De hieruit voortvloeiende regeling bleek echter onvoldoende recht te doen aan de archeologische belangen alsmede aan het gebruik van de gronden in het buitengebied. Daarom is de notitie nader uitgewerkt en verfijnd en is de archeologische verwachtingenkaart geactualiseerd en de beleidsnota archeologie opgesteld (d.d. 9 november 2010). Het beleid is vertaald in een beleidsadvieskaart. Deze nieuwe gemeentelijke archeologische beleidskaart vormt dan ook de leidraad voor het ontwerp bestemmingsplan en de nader op te nemen beschermingsregeling in de regels, zie bijlage 1.

Nieuw Netwerk Landgoederen

De gemeente Beuningen wil de identiteit van het prachtige oeverwallenlandschap, tussen de Van Heemstraweg en de Dijk, versterken en behouden. Daarnaast wil de gemeente anticiperen op de groeiende behoefte aan (stedelijk) recreatief uitloopgebied en op de behoefte aan landelijk wonen. De gemeente wil niet meewerken aan op zichzelf staande, ad hoc ontwikkelingen van nieuwe landgoederen en functieveranderingen op de waaloeverwallen. Bovendien wil de gemeente de verrommeling van het landschap voorkomen.

De gemeente Beuningen heeft hiertoe een visie opgesteld voor landschapsversterking voor de langgerekte zone tussen de Waalbandijk en de Van Heemstraweg. In de visie is een duurzaam raamwerk voorgesteld om het landschap te versterken en de recreatieve toegankelijkheid te vergroten, waarbij bepaalde nieuwbouw (land-, lint- en kwelgoederen) kan worden toegestaan. Deze visie is door de gemeenteraad vastgesteld in de vergadering van 18 november 2008.

Om de visie tot uitvoer te brengen dient een uitvoeringsplan te worden opgesteld, waarin wordt beschreven hoe de landschappelijke ambitie wordt opgepakt. De gemeente neemt bij de totstandkoming van het plan een actieve rol voor wat betreft het betrekken van diverse marktpartijen en bewoners van het gebied. Samen met de visie 'De oeverwal als landgoed' vormt het uitvoeringsplan de basis voor de landschapsversterking in het gebied: de visie 'Nieuw Netwerk Landgoederen'. Momenteel wordt gewerkt aan het opstellen van het uitvoeringsplan. Naar verwachting is het uitvoeringsplan in 2010 gereed.

Na afronding van het uitvoeringsplan zullen de visie en het uitvoeringsplan voor inspraak ter inzage worden gelegd. De visie 'De oeverwal als landgoed' én het uitvoeringsplan zullen worden vastgesteld als een structuurvisie op basis van de Wet ruimtelijke ordening.

WaalWeelde

In de Planologische Kernbeslissing (PKB) is door het Rijk prioriteit gelegd bij het verlagen van kribben in de Waal. Deze maatregel kan voor de korte termijn relatief snel worden uitgevoerd, is kosteneffectief en heeft effect op de verlaging van de waterstand.

Voor de lange termijn hebben publieke en private partijen onder de naam WaalWeelde het initiatief genomen voor een combinatie van rivierkundige maatregelen. Die maatregelen versterken de economie en/of de ruimtelijke kwaliteit. Onder verantwoordelijkheid van de stuurgroep WaalWeelde wordt een visie ontwikkeld en een investeringsprogramma opgezet.

Weelde in de Beuningse uiterwaarden

In deze visie wordt een integrale aanpak voorgesteld van het 4 km lange gebied tussen het Maas-Waalkanaal en de Weerdse dam.

Op basis van bestaande randvoorwaarden op het gebied van ruimtelijke kwaliteit, rivierbeheer, natuur en milieu, cultuurhistorie, wonen en werken en recreatie is een inrichtingsvoorstel opgesteld met een viertal componenten:

- graven van een nevengeul (ca 1,5 km lang en 150 m breed);
- herinrichten en ruimtelijk inpassen hoogwatervrijterrein Staartjeswaard;
- aanpak van de toegangswegen naar de voormalige steenfabrieken;
- recreatieve stimulans.

Milieubeleidsplan 2010-2014

Aansluitend bij de landelijke voornemens om de leefomgeving te verbeteren en een betere gezondheid van de burgers te verwezenlijken,

heeft de gemeente Beuningen ervoor gekozen om een gezonde leefomgeving voor haar burgers centraal te stellen middels het gemeentelijk milieubeleid (d.d. 18 mei 2010). In het milieubeleidsplan voor de periode 2010 tot en met 2014 van de gemeente Beuningen wordt beschreven hoe er voldaan wordt aan de wettelijke verplichtingen, die worden gesteld op het gebied van milieu en wat de ambities zijn van de gemeente om te streven naar een gezonde leefomgeving.

Een zeer belangrijke rol van het milieubeleidsplan is het bieden van een toetsingskader voor ontwikkelingen binnen de gemeente en binnen de gemeentelijke organisatie. Om de kwaliteit van het milieu en de leefomgeving te verbeteren is het belangrijk dat milieu proactief wordt ingebracht bij ontwikkelingen in de ruimtelijke – en bouwplanvorming. Om proactief te handelen is het nodig dat doelen en ambities van beleid zijn vastgesteld.

De gemeente Beuningen streeft naar:

- het toepassen van duurzaamheid als sturend principe bij ruimtelijke inrichting;
- het verankeren van duurzame ontwikkeling bij ruimtelijke processen.

Bij de ontwikkeling van ruimtelijke plannen / nieuwbouwprojecten worden o.a. de volgende randvoorwaarden gehanteerd:

- energieprestaties (EPC-norm) nieuwbouwwoningen minimaal 10 % lager dan de geldende eis in het Bouwbesluit;
- optimale woning-oriëntatie op de zon (maakt verlichtingsbehoefte geringer);
- optimale dakvlak-oriëntatie op de zon (maakt latere plaatsing van zonnepanelen mogelijk);
- een laag temperatuur-afgiftesysteem in de vloeren en wanden (voor latere aansluiting op warmtepomp of collectief systeem).

Om duurzaamheid in de praktijk te brengen gaat de gemeente Beuningen:

- duurzaamheidsambities verankeren in de structuurvisie, bestemmingsplannen, de woonvisie, bouwplannen, de nota Ruimtelijke kwaliteit;
- energievisies vereisen bij aanbestedingen van woningbouw en utiliteitsbouw;
- lopende ruimtelijke projecten evalueren op het gebied van duurzaamheidsaspecten en bezien of duurzaamheidsambities bijgesteld kunnen worden (procesmatig en financieel);
- duurzaam bouwen verder stimuleren;
- toetsen van bouwplannen op energieprestaties.

In hoofdstuk 3 van deze toelichting wordt ingegaan op de vertaling van bovenomschreven beleid in voorliggend bestemmingsplan.

Gemeentelijke uitwerking 'Notitie Functieverandering in het Buitengebied'

Deze gemeentelijke beleidsregel, vastgesteld door burgemeester en wethouders op 26 januari 2010, is een uitwerking van de gelijknamige notitie van de Stadsregio Arnhem Nijmegen. In hoofdstuk 6.10 wordt hier nader op ingegaan.

3. GEBIEDSKARAKTERISTIEK

3.1. Duurzame onderlegger

Bodem / geomorfologie

In het plangebied is de gebruikelijke opbouw van het rivierengebied herkenbaar van uiterwaarden, oeverwallen met dorpen en lager gelegen komgronden.

Als een rivier buiten zijn oever treedt werd er direct naast de bedding een afzetting van lichte klei en zavel gevormd (de oeverwal) en werden verderop, waar de stroomsnelheid lager was, de kleideeltjes afgezet (de kom). Deze gronden zijn meer klinkgevoelig. Oeverwallen liggen dan ook hoger dan de landinwaarts gelegen kommen.

Kenmerkend voor het gebied is het tevens het open zicht op de hoger gelegen rivierduincomplexen, die ten zuiden van het plangebied zijn gesitueerd. De overgang tussen de duinen en het omringende gebied is op veel plaatsen nog zichtbaar, door onder meer steilranden.

Het plangebied loopt van noordoost naar zuidwest in hoogte af, waarbij de oeverwallen langwerpige hoger gelegen delen in het gebied vormen. Het maaiveld in het gebied is aflopend van oost naar west van circa 8 a 9 meter + NAP tot 5 a 6 meter + NAP.

De kernen zijn op de hogere delen of op de overgang naar lagere delen gesitueerd.

Op de bodemkaart zijn de komgebieden herkenbaar als zware klei, de oeverwallen als zavel en de overgang tussen beide als zware zavel / lichte klei. De bodem bestaat afwisselend uit klei- en zandlagen en heeft een kleiige deklaag met lokaal zandbanen.

Hydrologie

De oeverwalgronden hebben grondwatertrap V, VI of VII. De komgronden hebben grondwatertrap III of IV.

De afwatering van het gebied geschiedt via de weteringen die van oost naar west lopen. De weteringen wateren af op de Maas via de gemalen Quarles van Ufford en Bloemers. De inlaat van water is mogelijk vanaf het Maas-Waalkanaal via de inlaat bij Weurt.

In de komgebieden nabij de Waal zijn de waterlopen sterkt vertakt.

De waterkwaliteit wordt negatief beïnvloed door diffuse bronnen (landbouw), via puntbronnen (rioolwaterzuiveringsinstallaties, overstorten) en de kwaliteit van het ingelaten rivierwater.

Ecologie

De brede Waalwaterwaarden bieden ruimte aan rivierbegeleidende natuur, waarmee een afwisseling van water, hooilandweiland, moeras en bos aanwezig is. Ter plekke zijn waarnemingen van de knoflookpad en rugstreeppad bekend. Daarnaast worden de graslanden in de waterwaarden benut door weidevogels.

Vanwege het kleinschalige, halfopen karakter van de oeverwallen (middels onder andere hagen, singels en boomgaarden) biedt dit gebied een goede biotoop voor onder andere struweelvogels en bijvoorbeeld dassen.

De komgronden bevatten relatief weinig natuurwaarden. De graslanden in het open komgebied bieden echter goede broedgelegenheid voor weidevogels. Daarnaast worden de graslanden in de nabijheid van de rivierduin benut door de das.

Landschap

Het betreft een jong rivierkleilandschap met oeverwallen en kommen. Op basis van de ontstaansgeschiedenis zijn drie landschapstypen te onderscheiden.

De Waalwaterwaarden betreft een uitgestrekt landschap dat afwisselend breed en smal is. Het landschap is afwisselend doordat besloten bosrijke delen en grasland in agrarisch gebruik naast elkaar voorkomen. De dijk vormt een scherpe begrenzing van het landschap. Door kleiwinning is een onregelmatig reliëf en bijbehorende grote landschappelijke diversiteit ontstaan.

De Waaloeverwallen zijn tamelijk breed, waarbij de dijk onderdeel vormt van de historische wegenstructuur. De oeverwal heeft een kleinschalig karakter door de van oudsher gegroeide patronen van dorpen, linten en kavels. Het gebied kent een groene uitstraling.

De Waalkommen zijn in contrast met andere landschapstypen grootschalig en openheid overheerst. Op plaatsen waar langs de rechte wegen laanbeplanting is gesitueerd ontstaan grootschalige landschap 'kamers'. De overgang van het komgebied met de kernen van Beuningen en Ewijk is vrij abrupt, waardoor een scherpe stadsrand is ontstaan. De overgang naar het rivierduin is duidelijk zichtbaar, vanwege de hogere ligging en de aanwezigheid van bos.

Cultuurhistorie

De stroomruggen en oeverwallen werden vanwege hun hoge en relatief droge ligging als eerste bewoond. De oudste sporen van bewoning door zelfvoorzienende boerenbedrijven dateren uit de Late steentijd (ca 5000 voor Christus). In de Romeinse tijd nam de bewoning sterk toe, die zich concentreerde op de stroomruggen, rivierduinen en donken (plaatselijke hoogtes van verstoven zand). Vanwege een groeiende bevolking en uitvinding van de diepe ploeg werden steeds meer gronden ontgonnen: stroomruggen, overgangsgebieden en kommen van hoog naar laag.

Door de bedijking van het rivierengebied is het landschap verder veranderd, omstreeks 1300 waren de dijkringen van het land van Maas en Waal gesloten. Gevolg hiervan was dat het land niet meer vrij op de rivier en de kommen afwaterde en weteringen moesten worden gegraven. Doordat de rivierdijken op enige afstand van het zomerbed van de rivier werden aangelegd ontstonden de uiterwaarden. In de 19^e eeuw werden op grote schaal meanders afgesneden en zo de rivieren genormaliseerd, waardoor de kans op overstromingen werd verkleind. In de 19^e eeuw werden de uiterwaarden op veel plekken afgegraven ten behoeve van steenfabricage, waardoor kleiputten of tichelgaten ontstonden.

3.2. Functioneel, sociaal economisch gebruik

Landbouw

Door de ZLTO, Rijk van Nijmegen is een gezamenlijk Agrarisch Ontwikkelingsplan Beuningen en Wijchen opgesteld (april 2008). Aan de hand van de gehouden agrarische bedrijfsenquêtes is een visie voor de landbouw in het gebied beschreven voor het komende decennium. De geschetste ontwikkelingsperspectieven per sector zijn hieronder beschreven.

In de gemeente Beuningen zijn door de ligging in het rivierengebied veelal kleigronden te vinden. Het is vrij productieve, weinig droogtegevoelige grond.

Volgens de landbouwtellingen van het CBS telden de twee gemeenten in 2007 300 agrarische bedrijven. Verreweg de meeste daarvan zijn graasdierbedrijven (melkkoeien, geiten, schapen en paarden). Daarnaast speelt ook akkerbouw een belangrijke rol in het gebied. Onderstaande tabellen geven een overzicht van het aantal bedrijven per sector.

Aantal bedrijven naar bedrijfstype (CBS, 2007)

	Akkerbouw	Tuinbouw	Graasdier- bedrijven	Hokdier- bedrijven	Totaal²
Beuningen	49	39	83	15	119
Wijchen	116	32	145	37	181
Totaal	165	71	228	52	300

Verdeling van de agrarische bedrijven over de verschillende bedrijfstypen in Beuningen / Wijchen en in Gelderland in procenten (CBS, 2007)

	Akkerbouw	Tuinbouw	Graasdier- bedrijven	Hokdier- bedrijven	Totaal
Beuningen/ Wijchen	32	14	44	10	100
Gelderland	31	11	46	12	100

Veel van de arbeid op de agrarische bedrijven wordt verricht door gezinsleden. Dit geldt in hoge mate voor melkveebedrijven, in iets mindere mate voor intensieve veebedrijven en in enige mate voor bedrijven met plantaardige teelten. Vooral de glastuinbouw en vollegrondstuinbouw maken naast de arbeid door gezinsleden veel gebruik van vreemde arbeidskrachten.

De agrarische sector kent een aantal algemene ontwikkelingen. Één van de belangrijkste is de overgang van een tekortmarkt naar een overschotmarkt. Omdat het aanbod groter is dan de vraag, kan de afnemer eisen stellen aan het product. Voor veel sectoren betekent dit dat de opbrengstprijs onder druk staat. Een dalende opbrengstprijs en een stijgende kostprijs nopen veel agrariërs tot verbetering van de (arbeids)efficiëntie. Die kan bereikt worden door ontwikkeling van het bedrijf. Daarbij heeft de agrariër de keuze tussen schaalvergroting, intensivering van het huidige specialisme of verbreding van de activiteiten op het bedrijf. De vraag is echter of deze overschotmarkt zich zal doorontwikkelen. Door de toenemende welvaart in Oost-Europa, India en China lijkt er een omkeer te ontstaan. De behoefte aan versproducten en vlees neemt in deze landen aanzienlijk toe. De huidige marktprijzen lijken zich voor enkele sectoren, zoals de melkveehouderij en akkerbouw positief te ontwikkelen door de toenemende vraag.

Uit een enquête blijkt dat 49% van de respondenten hun bedrijf in dezelfde sector willen doorontwikkelen. Zij zien schaalvergroting als de kans om ook in de toekomst een agrarisch bedrijf duurzaam rendabel te kunnen exploiteren.

In de melkveehouderij staat er veel te gebeuren. Waar in de afgelopen 20 jaar de sector vooral gedomineerd werd door de beperkingen van het

² Bedrijven met meerdere agrarische bedrijfstypen worden dubbel meegenomen in de verdeling per bedrijfstak, echter als één bedrijf in het totaal.

melkquotum, ziet het er nu naar uit het melkquotum uiterlijk 2015 weg is. De sector maakt zich daarom op voor de nieuwe situatie waar een stuk bescherming wegvalt, maar daarvoor in de plaats een stuk vrijheid komt qua schaalgrootte en mogelijkheden voor uitbreiding zonder dure melkquotumkosten. In het plangebied zijn momenteel 228 graasdierbedrijven gevestigd. Het overgrote deel hiervan betreft rundveebedrijven (CBS, 2007).

Door de schaalvergrotingsslag die in de rundveehouderij voor de deur staat, zal de bedrijfsvoering daarop aangepast moeten worden. De ondernemers wensen meer vrijheid om door te groeien naar een schaalgrootte die bij een bedrijf dat gereed is voor de toekomst past. Om maatschappelijk draakvlak te behouden, zal de ondernemer zich de komende jaren steeds meer gaan richten op behoud en versterking van het dierwelzijn. Daarnaast zullen er nieuwe stalsystemen ontwikkeld moeten worden om de uitstoot van broeikasgassen te reduceren en zo de verantwoordelijkheid op zich te nemen om het broeikaseffect te beperken.

In Nederland wordt een daling verwacht van het aantal intensieve bedrijven. De bedrijven die overblijven, zullen zich echter sterk gaan ontwikkelen. De marges in de intensieve sector zijn over het algemeen klein en daarom is kostenbeheersing van het allergeenste belang. In het plangebied zijn momenteel 15 intensieve bedrijven gevestigd. Het overgrote deel hiervan betreft varkensbedrijven (CBS, 2007). Enkele bedrijven hebben kippen of overige hokdieren.

De schaalvergrotingsslag zal in de varkenshouderij beperkt zijn door het bestaan van de varkensrechten. Een absolute groei van varkens is in Nederland niet mogelijk door het rechtenplafond. De belangrijkste drijfveer voor de schaalvergroting is kostprijsbeheersing. Indien de varkensbedrijven zullen groeien, zal dat een positieve impact hebben op het milieu en dierwelzijn. Doordat er bij bouw en nieuwbouw voldaan moet worden aan de laatste eisen, zal dit leiden tot een lagere milieubelasting en andere verbeteringen. De mestafzetmogelijkheden zullen in de komende jaren bepalend zijn voor de ontwikkelingsmogelijkheden van de varkenshouderijbedrijven. Tot nog toe is er geen sprake van een mestoverschot in het rivierengebied en dat zal de komende jaren de ontwikkeling van de varkenshouderijen dan ook niet belemmeren.

De pluimveebedrijven lopen in de bedrijfsontwikkeling tegen soortgelijke problemen aan.

De pluimveehouderij kent dan wel geen productierechten, maar heeft moeite om aan fosfaat en ammoniakrechten te komen. De varkenshouderijen zijn in staat om hier hogere prijzen voor te betalen.

De plantaardige sector in Wijchen en Beuningen bestaat uit akkerbouw, tuinbouw open grond en glastuinbouw. De akkerbouw is voornamelijk een neventak van de agrarische bedrijven, maar wordt ook als hoofdtak uitgevoerd. Het totale areaal in beide gemeenten bedraagt 2.919 hectare. 57% van het areaal in de twee gemeenten bestaat uit groenvoeder-gewassen zoals snijmaïs. Op 21% worden granen geteeld en voor de rest worden er nog peulvruchten, aardappelen, suikerbieten, voederbieten en akkerbouwgroenten geteeld.

Tuinbouw in de open grond is veelal de hoofdtak van een agrarische ondernemer. Het totale areaal in de gemeente Beuningen en Wijchen bedraagt 251 hectare. Er worden tuinbouwgroenten (5%), bloemen en sierplanten (6%), maar voornamelijk fruit geteeld (81%).

Het totale glasareaal bedraagt 10 hectare. De glastuinbouwbedrijven zijn kleinschalige bedrijven die zich richten op de teelt van glasgroenten en pot- en perkplanten.

De markt voor tuinbouwproducten wordt niet gereguleerd door de overheid. Deze vrije markt, zonder interventieprijzen, maakt dat de ondernemers sterk op de kostprijs moeten letten. Daarnaast is ook inspelen op de vraag van de consument belangrijk. Deze twee factoren hebben een belangrijke invloed op de ontwikkeling in de plantaardige sector. Het verlagen van de kostprijs wordt veelal bereikt door schaalvergroting en specialisatie. Specialisatie vindt plaats doordat grond schaars en daarvoor de grondprijs hoog is. Voor mechanisatie is een minimale omvang nodig om de machines rendabel te kunnen inzetten. In de toekomst zal die omvang verder toenemen. Door te specialiseren kan de ondernemer meer inspelen op de vraag van de consument. De consument vraagt om kwalitatief goede en verse producten. De lijnen voor de afzet zullen dan ook steeds korter worden, tot zelfs directe levering van teler aan koper.

Recreatie

In het buitengebied bevindt zich slechts een klein aantal recreatie bedrijven variërend in schaal en grootte. Dit betreft onder andere het recreatiepark de Groene Heuvels, maar ook enkele (mini-)campings en bed & breakfast voorzieningen. Daarnaast bevinden zich ook enkele dagrecreatieve bedrijven in het gebied, waaronder een manege. Bovendien bevinden zich in het buitengebied een viertal horeca-bedrijven.

Overige niet-agrarische bedrijvigheid

In het buitengebied ligt een aanzienlijk aantal niet-agrarische bedrijven. Sommige bedrijven zijn verwant aan de agrarische sector of gebonden

aan het buitengebied waaronder bijvoorbeeld mesttransport, loonwerk- of agrarische handelbedrijven. Andere bedrijven hebben geen functionele relatie met het buitengebied zoals een aannemer-, garage- of transportbedrijf.

De meeste niet-agrarische bedrijven in het buitengebied zijn ontstaan vanuit een agrarisch bedrijf of als aanverwante activiteit of vormen een nevenactiviteit bij een bestaand agrarisch bedrijf omdat alleen agrarische activiteiten niet meer rendabel waren.

Wonen

Verspreid in het buitengebied liggen diverse woningen. In het verleden werd het merendeel daarvan bewoond door agrariërs. Door de ontwikkelingen in de landbouw hebben veel boerderijen hun agrarische functie echter verloren en zijn nu in gebruik als burgerwoning. Ook bevinden zich diverse van oorsprong burgerwoningen in het buitengebied. Het beleid is erop gericht terughoudend om te gaan met toevoeging van nieuwe woninglocaties, tenzij er sprake is van bedrijfsbeëindiging.

4. BELEIDSVISIE BUITENGEBIED

4.1. Algemeen

Het buitengebied van Beuningen biedt ruimte aan diverse functies waaronder landbouw, natuur, landschap, recreatie, wonen en werken. De waarden die aan deze functies worden toegekend en de onderlinge relaties verschillen per gebied. Het is dan ook noodzakelijk belangen af te wegen. Soms gaat de ontwikkeling van de ene functie ten koste van de andere functie, soms kunnen ze elkaar ook versterken.

Bij de afweging van de verschillende belangen in het buitengebied is - aansluitend het beleid van provincie en rijk - aan de gebiedsfuncties natuur, landbouw en landschap een doorslaggevend belang toegekend. Ontwikkelingen van andere functies mogen dus niet een zodanige omvang of intensiteit hebben dat ze de functies natuur, landschap en landbouw onevenredig beïnvloeden.

De functies natuur, landschap en landbouw vormen ook de grondslag voor de gebiedsbestemmingen in dit plan. Het karakter van deze functies is echter niet gelijk. Landbouw en natuur zijn gebiedsdekkende functies terwijl het landschap overal is. Het landschap is het resultaat van de ontwikkelingen op het gebied van landbouw en natuur c.q. de wijze waarop de mens en natuur met elkaar omgaan. Een ingewikkeld samenspel dat in ons land diverse waardevolle cultuurlandschappen met zeer verschillende identiteiten heeft opgeleverd. Ook op de schaal van het buitengebied van Beuningen is dit het geval. De ontginningsgeschiedenis heeft geleid tot het huidige cultuurlandschap waarin landbouw en natuur hun eigen plaats hebben.

Vanwege deze wisselwerking tussen landbouw, natuur en het landschap én gelet op het grote belang dat door de gemeente en ook de hogere overheden wordt gehecht aan de instandhouding van dit cultuurlandschap geldt voor dit bestemmingsplan als algemeen beleidsuitgangspunt: 'behoud, herstel en/of ontwikkeling van de verschillende karakteristieke landschapstypen en het waarborgen van de dynamiek daarbinnen'.

4.2. Gebiedsbestemmingen

De functies landbouw, natuur en landschap vormen de grondslag voor de gebiedsbestemmingen in het bestemmingsplan.

Waar nodig wordt ingezet op een scheiding van de functies landbouw en natuur. Dit vanwege de spanningen die er zijn tussen de productiefunctie landbouw (met de bijhorende schaalvergroting en intensivering) en de kwetsbare natuurfunctie. In de agrarische gebieden wordt ruimte geboden aan de ontwikkeling van de agrarische sector, in de natuurgebieden die deel uitmaken van de ecologische hoofdstructuur kan de natuur zich verder ontwikkelen.

Waar mogelijk wordt ook gekozen voor verweving van de functies landbouw en natuur. Dit omdat ontwikkelingen in de landbouw enerzijds en de natuur (en het landschap) anderzijds elkaar ook kunnen versterken. Zo is het duurzaam voortbestaan van de grondgebonden landbouw een essentiële voorwaarde voor het behoud van het cultuurhistorisch waardevolle landschap. Ook verbreding van de agrarische bedrijfsvoering en agrarisch natuurbeheer kunnen een gunstig effect hebben op natuur en landschap.

De begrenzing van de gebiedsbestemmingen is primair gebaseerd op de landschapskarakteristieken, zoals beschreven in het Landschapsontwikkelingsplan tezamen met de bestemmingen uit het geldend bestemmingsplan uit 1997 evenals de zonering van het landelijk gebied zoals deze is vastgelegd in de provinciale Structuurvisie.

Voor de benaming van de gebiedsbestemmingen hebben de standaardiseringseisen uit het SVBP 2008³ als leidraad gediend. De precieze begrenzing van de bestemmingen is afgestemd op de in het gebied aanwezige waarden.

Agrarisch - Waalkomgronden

Het betreft hoofdzakelijk de komgronden van de gemeente. Een gedeelte van deze komgronden is aangewezen als waardevol landschap, vanwege het contrast met de hoger gelegen, besloten rivierduinen in de nabijheid. Deze gronden kenmerken zich door hun grootschaligheid, regelmatige verkaveling en rechte wegenpatroon. Ter plekke zijn in beginsel goede agrarische ontwikkelingsmogelijkheden.

Karakteristiek van betreffende gronden:

- vigerend: agrarisch gebied, komgebied;
- gronden ten zuiden van de A-73 aangeduid als provinciaal waardevol landschap;
- aanduiding provinciaal waardevol landschap is niet specifiek in gebiedsbestemming doorvertaald; enkel via randvoorwaarden in wijzigingsbevoegdheden (bv. bij uitbreiding)

Beleidsuitgangspunten

In deze gebieden zullen alle vigerende agrarische bouwvlakken ongeacht de bedrijfsomvang (dus ook < 10 NGE⁴) in principe behouden blijven, mits er ter plekke nog sprake is van enige feitelijke agrarische bedrijvigheid danwel hier plannen cq. wensen voor bestaan. Dit gebied leent zich immers het beste voor de ontwikkeling van de agrarische bedrijvigheid.

³ Deze standaardiseringseisen vloeien voort uit de nieuwe Wet ruimtelijke ordening en het Besluit ruimtelijke ordening die per 1 juli 2008 in werking zijn getreden.

Er zijn bouwvlakken op maat toegekend waarbij rekening is gehouden met concrete uitbreidingswensen.

Nieuwvestiging (= op een onbebouwde locatie) van agrarische bedrijven is in beginsel mogelijk, maar kan enkel via een aparte bestemmingsplanprocedure worden gerealiseerd, waarbij behoud van de landschappelijke karakteristiek een belangrijk aandachtspunt vormt.

Uitbreiding van de agrarische bouwvlakken wordt mogelijk gemaakt via een wijzigingsbevoegdheid tot maximaal 2,5 ha, met dien verstande dat uitbreiding enkel stapsgewijs mag plaatsvinden (maximaal 50% uitbreiding van het agrarisch bouwvlak per bouwaanvraag). Een van de belangrijke randvoorwaarden voor een toekomstige uitbreiding betreft behoud van de landschappelijke karakteristiek, inclusief zichtlijnen op de rivierduinen.

Daarnaast vormt de hydrologische beschermingszone ten noorden van het rivierduin Bergharen een aandachtspunt, aangezien dit hydrologische beperkingen voor de agrarische bedrijfsvoering met zich mee kan brengen, doordat enkele ingrepen en werkzaamheden aan een aanlegvergunningstelsel gekoppeld dienen te worden.

Omschakeling van een grondgebonden agrarisch bedrijf naar een intensieve veehouderij is via een wijzigingsbevoegdheid mogelijk. Voor omschakeling naar andere functies wordt, mede afhankelijk van de exacte ligging, een terughoudend beleid gevoerd, zodat het agrarisch productie potentieel behouden blijft.

Agrarisch met waarden

Dit betreft alle gronden, die zijn gelegen op de Waaloeverwal. Het gebied kenmerkt zich door kleinschaligheid, onregelmatige verkaveling, een bochtig wegenpatroon en een lange occupatiegeschiedenis. De ontwikkelingsmogelijkheden voor agrarische bedrijven worden hier onder meer begrensd door de kleine percelering en de nabijheid van andere functies. De bestaande fruitteelt bedrijven vormen hier wellicht een uitzondering in, vanwege de bodemgeschiktheid bevinden dergelijke bedrijven zich van oudsher op deze gronden.

De gronden ten oosten van de A-50 zijn in het Regionaal Plan specifiek aangeduid als waardevol landschap, mede vanwege de kleinschaligheid, het besloten karakter en de relatie met de rivier. Gelet op het geringe verschil in ruimtelijke verschijningsvorm is de gehele oeverwal gelijkwaardig bestemd (zowel ten westen als oosten van de A-50).

Karakteristiek van betreffende gronden:

- vigerend agrarisch gebied, stroomruggen; gemengd gebied;

⁴ NGE: Nederlandse grootte-eenheden, eenheid gebruikt t.b.v. bedrijfstypering van agrarische bedrijven.

- oostelijk deel aangemerkt als waardevol landschap in Regionaal Plan;
- vanwege identieke ruimtelijke verschijningsvorm uniform bestemd;

Beleidsuitgangspunten

In deze gebieden zullen de vigerende agrarische bouwvlakken behouden blijven, voorzover sprake is van een bestaand bedrijf, met een minimale bedrijfsomvang van > 20 NGE. Bij een bedrijfsomvang tussen 10 en 20 NGE is sprake van maatwerk.

Bij een omvang van minder dan 10 NGE is geen sprake van een agrarische bedrijvigheid en volgt omzetting naar een burgerwoonbestemming of ander feitelijk gebruik.

Er zijn bouwvlakken op maat toegekend waarbij rekening is gehouden met concrete uitbreidingswensen.

Nieuwvestiging van agrarische bedrijven is niet mogelijk.

Verdere uitbreiding van de agrarische bouwvlakken wordt mogelijk gemaakt via een wijzigingsbevoegdheid tot 1,5 ha, waarbij een van de belangrijke randvoorwaarden voor een toekomstige uitbreiding behoud van de landschappelijke karakteristiek en aanwezige cultuurhistorisch waarden zal betreffen.

Omschakeling van een grondgebonden agrarisch bedrijf naar een intensieve veehouderij wordt niet toegestaan, gelet op de kleinschalige aard van het gebied, het gemengde karakter (mengeling van functies) en de nabijheid van het Natura2000 gebied 'de Waalwaterwaarden'.

Het gebied leent zich voor een eventuele omschakeling naar andere functies, mits hierbij tevens aandacht wordt besteed aan de verbetering van de landschappelijke en natuurwaarden. De nieuwe functie zal in ieder geval moeten passen in het kleinschalig karakter van het gebied.

Natuur 1 (bestaande binnendijkse bos- en natuurgebieden zonder productie-doelstelling)

Dit betreft alle bestaande binnendijkse bos- en natuurgebieden in de gemeente, die onderdeel uit maken van de EHS-natuur, alsmede alle bestaande binnendijkse bosgebieden met natuurwaarden zonder productiedoelstelling (conform het provinciaal Natuurbeheersplan). In deze gebieden komen geen agrarische bouwvlakken of overige detailbestemmingen voor.

Karakteristiek van betreffende gronden:

- Vigerend: natuur (bos, houtsingel; overig natuurgebied);

- bestaande bos- en natuurgebieden;
- grotendeels onderdeel van de EHS-natuur;

Beleidsuitgangspunten

In het gebied bevinden zich geen vigerende agrarische bouwvlakken.

Nieuwvestiging van agrarische bedrijven is niet mogelijk.

Natuur 2 (bestaande buitendijkse bos- en natuurgebieden)

Dit betreft de bestaande buitendijkse bos- en natuurgebieden (in de Waal-uiterwaarden), die veelal onderdeel uitmaken van de EHS-natuur. Daarnaast betreft het evenwel ook enkele (griend)bossen die niet als EHS zijn aangemerkt, maar wel een hoge natuurwaarden bevatten. De betreffende gronden worden tevens nog deels benut ten behoeve van agrarisch medegebruik en hebben tevens een waterbergings- en stroomvoerendefunctie.

In dit gebied bevinden zich geen bestaande agrarisch bouwvlakken, maar wel enkele burgerwoningen. De gronden maken grotendeels ook onderdeel uit van het Natura 2000 gebied, de Waal- uiterwaarden.

Karakteristiek van betreffende gronden:

- vigerend gemengd gebied met natuurontwikkelingsdoelstelling en waterstaatsdoeleinden; natuur (overig natuurgebied; water;);
- onderdeel van de EHS;

Beleidsuitgangspunten

Voor een deel van deze gebieden zijn natuurontwikkelings- en beheersplannen in voorbereiding. De gronden maken deel uit van het stroomvoerend rivierbed. Ter plekke moet conform de beleidslijn Ruimte voor de Rivier rivierversmalling en/of –verlaging mogelijk zijn. Derhalve zijn ter plekke geen nieuwe bouwwerken toegestaan en kunnen bestaande bouwwerken slechts via een omgevingsvergunning met 10% worden uitgebreid, mits dit niet leidt tot beperkingen van de waterafvoer.

Nieuwvestiging van agrarische bedrijven is niet mogelijk.
Agrarisch mede-gebruik van de gronden wordt toegestaan.

Bos (bestaande binnendijkse bos- en natuurgebieden met tevens een productiedoestelling)

Dit betreft alle bestaande binnendijkse bosgebieden in de gemeente, die geen onderdeel uit maken van de EHS en in het provinciaal Natuurbeheersplan zijn aangemerkt als bosgebied met tevens een

productiedoelstelling. In deze gebieden komen geen agrarische bouwvlakken of overige detailbestemmingen voor.

Karakteristiek van betreffende gronden:

- Vigerend: natuur (bos, houtsingel; overig natuurgebied);
- bestaande bosgebieden;
- geen onderdeel van de EHS-natuur;

Beleidsuitgangspunten

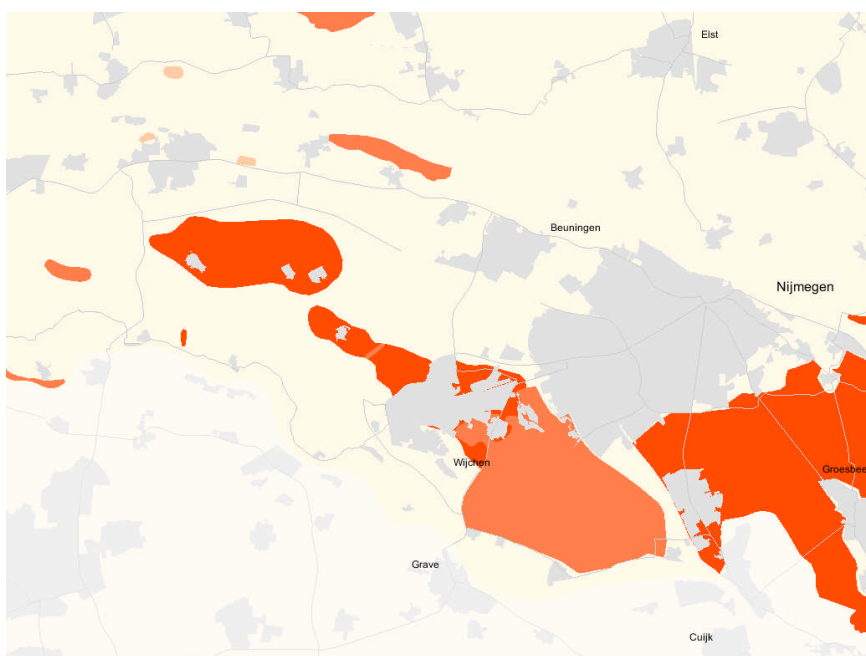
In het gebied bevinden zich geen vigerende agrarische bouwvlakken.

Nieuwvestiging van agrarische bedrijven is niet mogelijk.

5. BESTEMMINGSREGELING OMGEVINGSKWALITEIT

5.1. Aardkundige waarden

Gebieden met aardkundige waarden zijn gebieden, waar de bodem, ondergrond en reliëf zulke kenmerkende of bijzondere kwaliteiten van regionaal belang bevatten, dat de provincie er extra aandacht voor vraagt. Deze kwaliteiten hangen samen met de cultuurhistorische en landschapsvisuele verschijnselen. Deze aardkundig waardevolle gebieden dienen te worden voorzien van een adequate bescherming van de aanwezige waarden. Binnen de gemeente Beuningen zijn deze waarden met name aanwezig op de Waal-oeverwal.

Uitsnede aardkundige waarden (Bron: Streekplan Gelderland, 2005)

Het afgraven, verlagen, egaliseren of ophogen van de bodem kan een aantasting betekenen voor deze waarden. Derhalve zijn dergelijke grondwerkzaamheden in deze gebieden aan een omgevingsvergunningstelsel gekoppeld, waarmee de mate van aantasting kan worden afgewogen tegen de doelmatigheid van de werkzaamheid.

Aangezien de aardkundig waardevolle gebieden grotendeels samenvallen met het Waaloeverwal gebied is er geen specifieke aanduiding op de verbeelding opgenomen, maar geldt dit specifieke vergunningstelsel voor de gehele gebiedsbestemming 'Agrarisch met waarden'.

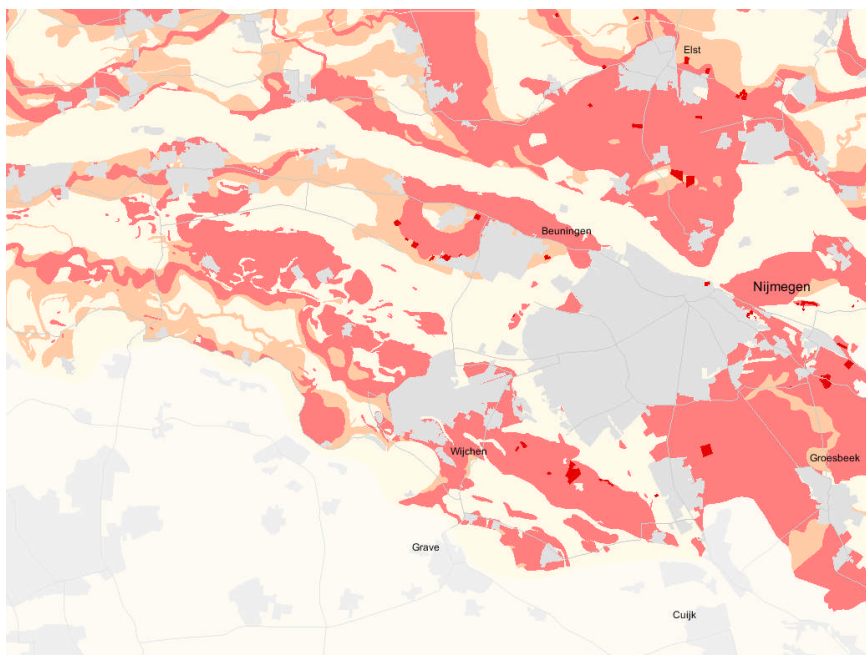
5.2. Archeologie

In het op te stellen bestemmingsplan vormt de bescherming van de aanwezige archeologische en cultuurhistorische waarde binnen het plangebied een van de pijlers.

Met de recente herziening van de monumentenwet is een strenger beleid met betrekking tot de bescherming van de archeologische waarden gaan gelden.

Ter plaatse van terreinen met een middelhoge of hoge indicatieve archeologische waarde en bekende archeologische terreinen dient een omgevingsvergunningstelsel van toepassing te zijn dat toeziet op de bescherming van (mogelijk aanwezige) archeologische waarden. Indien werken of werkzaamheden zoals graven toch plaats dienen te vinden, zal onderzocht moeten worden of ter plaatse archeologische waarden aanwezig zijn.

Voor de archeologische waarderingsen geldt de archeologische waardekaart van de provincie Gelderland als eerste uitgangspunt.

Uitsnede indicatieve archeologische waarden (Bron: Streekplan Gelderland, 2005)

Deze kaart geeft de middelhoge en hoge archeologische indicaties echter slechts zeer globaal weer. Derhalve is deze provinciale kaart in de gemeente Beuningen op gemeentelijke schaal nader uitgewerkt in de archeologische verwachtingenkaart (d.d. 11 december 2007) en de 'Hoofdlijnennotitie Archeologische en cultuurhistorische beleidsnota' (d.d. 8 juni 2008).

De hieruit voortvloeiende regeling bleek echter onvoldoende recht te doen aan de archeologische belangen alsmede aan het gebruik van de gronden in het buitengebied. Daarom is de notitie nader uitgewerkt en verfijnd en is de archeologische verwachtingenkaart geactualiseerd en de beleidsnota archeologie opgesteld (9 november 2010). Het beleid is vertaald in een beleidsadvieskaart. Deze nieuwe gemeentelijke archeologische beleidskaart vormt dan ook de leidraad voor het bestemmingsplan en de nader op te nemen beschermingsregeling in de regels, zie bijlage 1 van de toelichting.

De terreinen van zeer hoge archeologische waarden (rijksmonumenten en archeologische monumenten) zijn op de verbeelding opgenomen middels de dubbelbestemming 'Waarde – archeologie 1'.

De gebieden met hoge archeologische verwachtingswaarde, bekende vindplaatsen, oude woongronden en historische boerderij locaties evenals een zonering van 50 rondom de monumenten zijn op de verbeelding opgenomen middels de dubbelbestemming 'Waarde – archeologie 2'. De gebieden met een middelhoge of lage archeologische verwachtingswaarden zijn op de verbeelding opgenomen met de dubbelbestemming 'Waarde – archeologie 3'. De samenvoeging van de middelhoge en lage archeologische verwachting in één dubbelbestemming is het gevolg van de meanderende rivieren in het verleden en het daarbij behorende patroon van leefgebieden rond deze rivieren.

Voor gebieden die reeds zijn onderzocht of verstoord is geen dubbelbestemming archeologie op de verbeelding opgenomen.

Voor bodemingrepen met een diepte van meer dan 30 cm beneden maaiveld in gebieden die vallen binnen de dubbelbestemming 'Waarde - archeologie 1' wordt ongeacht de omvang nader archeologisch onderzoek verplicht gesteld. Voor bodemingrepen in archeologische rijksmonumenten dient een vergunning te worden aangevraagd bij het Ministerie van OC & W.

Voor bodemingrepen met een diepte van meer dan 30 cm beneden maaiveld in gebieden die vallen binnen de dubbelbestemming 'Waarde - archeologie 2' (hoge archeologische verwachtingswaarde) wordt bij een omvang van meer dan 120 m² nader archeologisch onderzoek verplicht gesteld.

Voor bodemingrepen in een gebied met een middelhoge of lage archeologische verwachtingswaarde ('Waarde-archeologie 3') wordt pas een nader archeologisch onderzoek vereist bij bodemingrepen dieper dan 30 cm een omvang van meer dan 2.000 m².

De keuze voor 30 cm is gebaseerd op de gemiddelde verstoringdiepte in Nederland, ook wel de bouwvoor genoemd. Deze keuze wordt onderbouwd door een uitspraak van de Raad van State van 23-05-2007: 'Voorts is aannemelijk dat bij het vergraven en het afgraven van de

bodem dieper dan 0,3 meter de in de bodem archeologische waarden onherstelbaar kunnen worden beschadigd'.

In sommige gevallen is het vanuit praktisch oogpunt niet gewenst om een archeologisch onderzoek te eisen. Dit levert slechts administratieve lasten voor zowel de verstoorder als het bevoegd gezag op, terwijl de archeologische winst minimaal is. Dit geldt in situaties waarvan het zeer aannemelijk is dat de bodem geroerd is en de kans op archeologische vondsten minimaal. Dit betreft:

- voortzetting van normaal agrarisch gebruik zoals ploegen, zaaien oogstklaar maken, vervangen van bestaande drainage, aanbrengen van teeltondersteunende voorzieningen en vervangen van boomgaarden;
- omgevingsvergunningen voor het bouwen waarbij het nieuw te bouwen bouwwerk zich bevindt op de bestaande fundering of ten hoogste 2,5 meter hierbuiten;
- vervangen of beheren van riolering, kabels, leidingen of bestratingen.

Voor gronden aangeduid met de dubbelbestemming 'Waarde - archeologie 2' of 'Waarde - archeologie 3' geldt in geval van bovenstaande situaties een vrijstelling voor archeologisch onderzoek.

5.3. Cultuurhistorie

De cultuurhistorisch waardevolle bouwwerken of waardevolle objecten, die zijn opgenomen in de rijks- en gemeentelijke monumentenlijst zijn niet specifiek in onderhavig bestemmingsplan beschermd. Rijksmonumenten worden immers reeds beschermd op basis van de Monumentenwet en gemeentelijke monumenten door de monumentenverordening. Bij eventuele functieverandering dient de historische- en beeldwaarde van het pand niet aan getast te worden.

Cultuurhistorische molen

In de directe nabijheid van het plangebied bevindt zich nog een in gebruik zijnde korenmolen, de Beatrixmolen (Molenstraat 37M te Winssen).

Voor zinvol molenbehoud is het van belang dat molens kunnen functioneren. Om te kunnen draaien moet een molen beschikken over voldoende windaanvoer en een stabiele windaanvoer. Daarom is een vrije windvang gewenst. Hoog opgaande begroeiing en bebouwing zijn elementen die de windvang van de molen verminderen. Daarom wordt in een gebied rondom de molen de vrije windvang beschermd door de aanwijzing van een zogenaamde molenbiotoop.

De beltmolen ligt weliswaar in de bebouwde kom van de kern Winssen, maar de bijbehorende molenbiotoop strekt zich wel uit over het

buitengebied en is derhalve opgenomen in het bestemmingsplan 'vrijwaringszone - molenbiotoop' en houdt in dat er in de nabijheid van molen beperkingen gelden ten aanzien van de hoogte van nieuwe gebouwen.

Nieuw te bouwen gebouwen of bouwwerken geen gebouwen zijnde moeten qua hoogte voldoen aan de volgende eisen:

- Binnen een afstand van 100 m van de molen mag gebouwd worden tot een bouwhoogte die gelijk is aan de onderste punt van de verticaalstaande wijk van de molen;
- Binnen een afstand van 100 m tot 400 m van de molen mag gebouwd worden tot een bouwhoogte gelijk aan de hoogte bepaald met de biotoopformule⁵ : $H(x) = x/n + c \cdot z$, waarin

$H(x)$ = maximaal toelaatbare hoogte van een obstakel op afstand x (m);

x = afstand van een obstakel tot de molen (m);

n = een constante, afhankelijk van de ruwheid van de omgeving en de maximaal toelaatbare windreductie;

c = een constante, afhankelijk van de maximaal toelaatbare windreductie;

z = askophoogte (helft van de lengte gevlucht + eventueel de hoogte van de belt, berg of stelling).

Het toepassen van de formule voor de molen geeft het volgende resultaat: $H(x) = x/75 + 3,3$,

Beatrixmolen

Vlucht: 27,10 m

Belthoogte: 3,00 m

$n=75$

$c=0,2$

$z=27,10/2+3,00 = 16,50$ m

Afstand tot molen	Toegestane hoogte
100 m	3,00 m
150 m	5,30 m
200 m	6,00 m
250 m	6,60 m
300 m	7,30 m
350 m	7,70 m

⁵ Conform de Gelderse Molenverordening

5.4. Natuurwaarden

Natura 2000

De uiterwaarden van de Waal maken onderdeel uit van een Natura 2000 gebied, 'de Waal uiterwaarden'. Natura 2000 is het grootste initiatief op het gebied van natuurbescherming in Europa. Het is een samenhangend, Europees netwerk van beschermde natuurgebieden. Het netwerk wordt gerealiseerd door bijdragen van alle lidstaten van de Europese Unie. Behoud en herstel van de biodiversiteit in de Europese Unie is het doel. De Natura 2000-gebieden worden aangewezen op basis van de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn.

De verplichtingen voor bescherming van natuurgebieden is opgenomen in de Natuurbeschermingswet, terwijl de Flora- en faunawet zich richt op de bescherming van planten en dieren. Op 1 oktober 2005 is de gewijzigde Natuurbeschermingswet in werking getreden. De Natuurbeschermingswet regelt de aanwijzing en de bescherming van natuurgebieden die van nationaal of internationaal belang zijn. De Natuurbeschermingswet bepaalt vervolgens wat er wél en niet mag in deze beschermde natuurgebieden. Activiteiten die negatieve gevolgen voor de natuurwaarden kunnen hebben (zoals uitbreiding van een camping of bouwactiviteiten in of nabij een beschermd gebied), mogen bijvoorbeeld niet plaatsvinden zonder vergunning. Er wordt alleen een vergunning verleend indien:

- de kwaliteit van de natuurlijke habitats niet verslechtert en er geen soorten worden verstoord (met dien verstande dat het gaat om soorten en habitats waarvoor het gebied is aangewezen);
- indien bovenstaande wel het geval is, alleen dan wanneer er geen alternatieve oplossing is, er een groot openbaar belang in het geding is en er compensatie plaats vindt.

Kortom voor elk plan dat significante gevolgen kan hebben op een gebied dat is aangewezen als Natura 2000, Vogel- of habitatrichtlijngebied moet een passende beoordeling worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen. Toestemming mag verleend worden nadat zekerheid is verkregen dat het project de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet aantast of als er geen alternatieve mogelijkheden zijn en het plan om dwingende redenen van openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard, toch moeten worden gerealiseerd. In dat geval moeten alle nodige compenserende maatregelen getroffen worden om te waarborgen dat de algehele samenhang van Natura 2000 bewaard blijft. Indien van een plan daadwerkelijk significante gevolgen worden verwacht is regeling binnen het voorliggende bestemmingsplan niet mogelijk. Dan zal er voor het plan een afzonderlijke procedure gevolgd dienen te worden.

Het Natura 2000 gebied 'Uiterwaarden Waal' heeft betrekking op het winterbed van de Waal en omvat daarmee alle uiterwaardengebieden aan de noord- en de zuidoever van de Waal tussen Nijmegen en Zaltbommel. De Waal heeft een vrije afvoer naar zee en is de belangrijkste route voor trekvis van en naar de bovenstroomse delen van de Rijn. De uiterwaarden zijn op de meeste plaatsen breed en - door vergraving - relatief laaggelegen, waardoor natte biotopen als geulen, strangen, vochtige graslanden, moerassige ruigten en zachthoutoebos overheersen. Op veel plaatsen langs de Waal komen zandige oevers voor met pionierbegroeiingen, terwijl langs strangen, nevengeulen en plassen ook slikkige oevers aanwezig zijn. De Waal is dan ook de belangrijkste rivier voor pionierbegroeiingen op rivieroever. Deze zijn gedurende het hele seizoen belangrijk als rust- en foerageergebied voor talloze water- en graslandvogels.

De uiterwaarden van de Waal zijn als broedgebied vooral van belang voor de kwartelkoning en, na hoge waterstanden laat in het voorjaar, het porseleinhoen. Ook komt er jaarlijks een klein aantal zwarte sterns tot broeden en bevindt zich er een kolonie aalscholvers. Op de zandstranden is regelmatig de Kleine plevier aanwezig. De ruige graslanden en natuurontwikkelingsgebieden langs de Waal vormen een van de laatste kerngebieden van de Grauwe gors in ons land. Deze soort was halverwege de 20ste eeuw waarschijnlijk nog een algemene soort van akkers en graslandgebieden. Sinds de jaren 1970 zijn de aantallen broedpaartjes dramatisch gekelderd van enkele duizenden tot minder dan 10 paar. Voor ganzen en eenden is het Natura 2000 gebied van belang tijdens de trek en in de wintermaanden. Er verblijven in die tijd duizenden kolganzen, grauwe ganzen en smienten. In tegenstelling tot bijvoorbeeld de Grauwe gans foerageren de kolganzen voor een belangrijk deel ook binnen de begrenzing van het Natura 2000 gebied.

Uitsnede gedeelte Natura 2000 gebied 'de Waal uiterwaarden'

De gronden, die onderdeel uitmaken van het Natura 2000 gebied zijn op de verbeelding bestemd als 'Natuur 2'. Voor zover de bescherming van het gebied nog niet is geïmplementeerd in de Natuurbeschermingswet zal hiervoor een juridische verankering in het bestemmingsplan worden opgenomen. Nieuwe ontwikkelingen in of in de nabijheid van dit gebied zullen moeten worden getoetst op mogelijke invloeden op deze kwetsbare natuurgebieden.

Bestaande bos en natuurgebieden

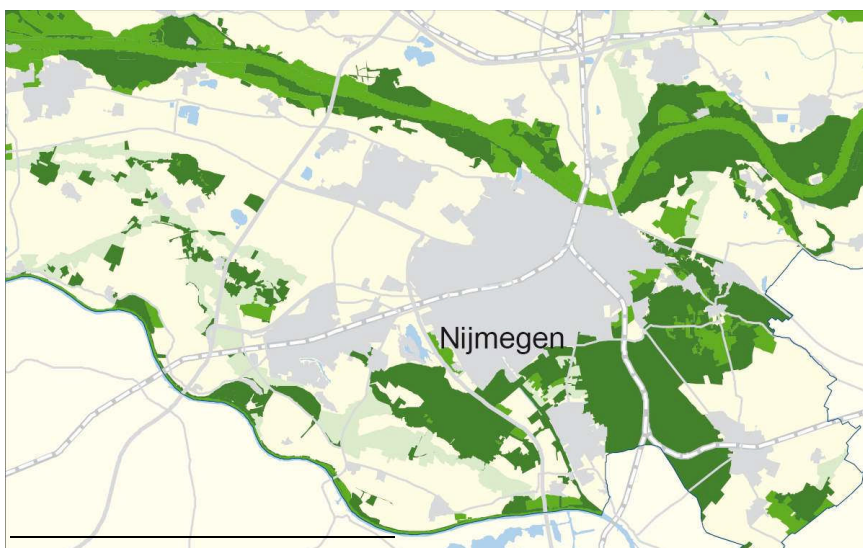
De overige bos- en natuurgebieden die onderdeel uitmaken van de EHS-natuur, (zie donkergroene gebieden op onderstaande afbeelding), zijn bestemd als 'Natuur 1'.⁶ Dit geldt eveneens voor bestaande binnendijkse bosgebieden met aanwezige natuurwaarden zonder productiedoelstelling (natuurdoeltype "Haagbeuken- en essenbos"), conform het provinciaal Natuurbeheersplan 2011.

Dit betreft rijke houtopstanden op klei- of leemgrond, die worden gedomineerd door boomsoorten zoals haagbeuk, gewone es, esdoorn en gladde iep. Het meeste bos is aangeplant. De cultureelrijke oorsprong verraadt zich door sporen van voormalig hakhoutbeheer of aanplant in rijen.

Binnen de gemeente Beuningen betreft dit onder meer het Personenbos, dat is aangemerkt als A-locatie bos. Dit wil zeggen dat het een bos betreft dat behoort tot een van de beste voorbeelden van inheemse bostypen, in dit geval een gewoon Eiken- Haagbeukenbos in het rivierengebied. Behoud en herstel van deze locaties is van belang voor het instandhouden van de diversiteit aan bostypen.

EHS Vastgesteld door PS juli 2009

- **Natuur**
- **Verweven**
- **Ecologische verbindingzone**

⁶ Gedeputeerde Staten hebben op 17 maart 2009 de nieuwe grenzen van de ecologische hoofdstructuur (EHS) voorlopig vastgesteld. Provinciale Staten hebben op 27 mei de herbegrenzing definitief vastgesteld. Doel van de herbegrenzing is de EHS 'robuuster' te maken. Met robuust wordt bedoeld een netwerk van natuurgebieden waar waardevolle en kwetsbare natuur optimale kansen krijgt om voort te bestaan.

Het beleid is hier gericht op behoud en versterking van de bestaande ecologische en landschappelijk waarden. Bouwen is in beginsel uitgesloten, behoudens kleinschalige voorzieningen voor het extensief recreatief medegebruik. Daarnaast is in de regels voor een groot aantal activiteiten gebruiksverboden en/of een omgevingsvergunningstelsel voor werken en werkzaamheden opgenomen.

Alle overige bestaande binnendijkse bos- en natuurgebieden, die geen onderdeel uitmaken van de Ecologische Hoofdstructuur en in het provinciaal Natuurbeheersplan 2011 zijn aangemerkt als bosgebied met tevens een productiedoelstelling (natuurdoeltype 'droog bos met productie') zijn in het bestemmingsplan planologisch beschermd middels de bestemming 'Bos'. Het betreft hier verschillende, veelal van oorsprong aangeplante bosopstanden van den, (winter)eik, beuk, Douglas, lariks of fijnspar. De diversiteit is relatief laag. Dit wordt onder andere veroorzaakt door de uniforme aanleg en beheer in het verleden, door de jonge leeftijd van de bossen en onvoldoende abiotische kwaliteit als gevolg van verzuring en vermessing.

Ook hier is het beleid gericht op behoud en versterking van de bestaande ecologische en landschappelijk waarden. Daarnaast wordt hier evenwel ook houtproductie toegestaan, mits dit ondergeschikt is aan het bosbehoud en het behoud van de landschappelijke en natuurwaarden.

Bouwen is in beginsel uitgesloten, behoudens kleinschalige voorzieningen voor het extensief recreatief medegebruik. Daarnaast is in de regels voor een groot aantal activiteiten gebruiksverboden en/of een omgevingsvergunningstelsel voor werken en werkzaamheden opgenomen.

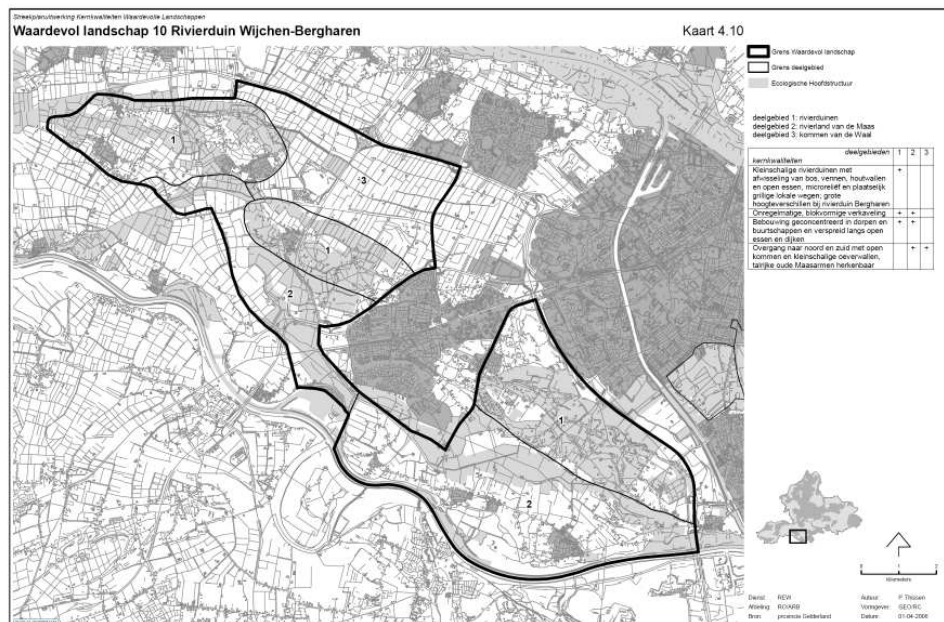
5.5. Landschapselementen

De bestaande kleinschalige productiebosjes en bossages langs viaducten zijn conform het vigerende bestemmingsplan voorzien van een adequate beschermingsregeling ('Bos').

5.6. Landschap

Een klein gedeelte van de gronden binnen het plangebied (ten zuiden van de A-73) maakt onderdeel uit van het provinciaal waardevol landschap Rivierduin Wijchen – Bergharen, zie onderstaande figuur.

Waardevolle landschappen zijn gebieden met zeldzame of unieke kwaliteiten van visuele, aardkundige en/of cultuurhistorische aard en in relatie daarmee bijzondere natuurlijke en recreatieve kwaliteiten. De grondgebonden landbouw vormt een belangrijke rol bij het instandhouden van deze kwaliteiten.

Uitsnede provinciaal waardevol landschap Rivierduin Wijchen – Bergharen
(Bron: Streekplan Gelderland, 2005)

In de streekplan-uitwerking 'Kernkwaliteiten Waardevolle Landschappen', zoals vastgesteld door het college van gedeputeerde staten van Gelderland dd. 16 mei 2006 zijn voor het provinciaal aangewezen waardevol landschap 'Rivierduin Wijchen – Bergharen' navolgende kernkwaliteiten geformuleerd:

- Kleinschalige rivierduinen met afwisseling van bos, vennen, houtwallen en open essen, microreliëf en plaatselijk grillige lokale wegen; grote hoogteverschillen bij rivierduin Bergharen;
- Onregelmatige, blokvormige verkaveling;
- Bebouwing geconcentreerd in dorpen en buurtschappen en verspreid langs open essen en dijken;
- Overgang naar noord en zuid met open kommen en kleinschalige oeverwallen, talrijke oude Maasarmen herkenbaar.

In aanvulling op het bovenstaand beschreven provinciaal waardevol landschap is in het Regionaal Plan tevens de oeverwal tussen Ewijk en Weurt aangewezen als 'waardevol landschap'. Bovendien is in het Regionaal Plan het Beuningse Veld aangeduid als gebied met 'handhaven van het open karakter'.

De betreffende gronden zijn bestemd als 'Agrarisch met waarden'.

Het ruimtelijk beleid ter plekke betreft het behouden en versterken van de landschappelijke kernkwaliteiten. Ruimtelijke ingrepen zijn onder voorwaarden mogelijk, mits de aanwezige landschappelijke waarden niet

aangetast worden. Bij aanvragen voor ruimtelijke ontwikkelingen zal nadrukkelijk worden getoetst aan eventuele effecten op de benoemde kernkwaliteiten van het waardevol landschap, waarbij behoud van de openheid van het landschap centraal staat.

Uitsnede beleidskaart regionaal plan stadsregio Arnhem Nijmegen

6. BESTEMMINGSREGELING SOCIAAL ECONOMISCH GEBRUIK

6.1. Agrarische bedrijvigheid

In dit bestemmingsplan worden tot agrarische bedrijvigheid gerekend: Activiteiten die zijn gericht op het voortbrengen van dierlijke of plantaardige producten door middel van het telen van gewassen en/of het houden van landbouwdieren. Hieronder vallen ook een productiegerichte paardenhouderij, boomteelt en sierteelt.

Activiteiten gericht op het houden, stallen, trainen en fokken van paarden en het aanbieden van paardrijlessen zijn een trend en ontwikkelen zich ook in het buitengebied in rap tempo. Duidelijk is geworden dat er een zeer grote diversiteit aan activiteiten is die vaak naast elkaar op één bedrijf voorkomen. Het onderscheid in de productiegerichte paardenhouderij (paardenfokkerijen, africhtbedrijven etc) en overige paardenhouderijen (paardenpensions) is theoretisch gezien duidelijk maar blijkt in de praktijk toch moeilijk van elkaar te onderscheiden. In dit plan zijn de paardenhouderijen, met uitzondering van maneges, als (grondgebonden) agrarisch bedrijf beschouwd. Maneges zijn geschaard onder de bestemming 'Sport'.

Het houden van dieren in kennels of dierenasiel wordt niet als agrarische activiteit aangemerkt.

Grondgebonden / niet-grondgebonden

Er wordt in het plan onderscheid gemaakt in grondgebonden en niet-grondgebonden agrarische bedrijven.

Grondgebonden agrarisch bedrijven zijn agrarische bedrijven waarvan de productie geheel of hoofdzakelijk afhankelijk is van het voortbrengend vermogen van onbebouwde grond in de directe omgeving van het bedrijf. Grondgebonden bedrijven zijn in ieder geval: akkerbouw-, fruitteelt- en vollegrondstuinbouwbedrijven en boomteeltbedrijven, waarvan de bomen rechtstreeks in de grond zijn geplant. Melkveebedrijven en productiegerichte paardenhouderijen worden ook aangemerkt als een grondgebonden agrarisch bedrijf.

Niet-grondgebonden agrarische bedrijven zijn agrarische bedrijven waarvan de productie niet in overwegende mate afhankelijk is van het voortbrengende vermogen van onbebouwde grond in de directe omgeving van het bedrijf. Niet-grondgebonden agrarische bedrijven betreffen intensieve veehouderijen, glastuinbouwbedrijven en gebouwgebonden teeltbedrijven en kwekerijen (zoals een champignonkwekerij, viskwekerij of witlofkwekerij).

Een intensieve veehouderij is gedefinieerd als een niet-grondgebonden agrarisch bedrijf waarin het houden van vee of pluimvee ten behoeve van de voedselvoorziening de hoofdzaak is.

De bestaande intensieve veehouderijen zijn specifiek op de verbeelding aangeduid met de aanduiding ('iv'). Dit geldt ook voor de bestaande glastuinbouwbedrijven, die zijn voorzien van een afzonderlijke aanduiding ('gt'). Tenslotte zijn ook de overige niet-grondgebonden agrarische bedrijven van een specifieke aanduiding voorzien ('saw-ngg').

6.2. Toekenning agrarische bouwvlakken

Agrarische bouwvlakken worden in principe toegekend indien in het vigerende plan reeds sprake is van een agrarisch bouwvlak.

Een exacte ondergrens voor de minimale omvang van een agrarisch bedrijf om in aanmerking te komen voor een bouwvlak is niet te geven. Voor de gemeente Beuningen is bij de toekenning van een agrarisch bouwvlak vooralsnog vastgehouden aan navolgende richtlijnen:

- aan alle agrarische locaties met een bedrijfsomvang boven 20 NGE is een agrarisch bouwvlak toegekend;
- aan agrarische locaties met een bedrijfsomvang beneden 20 NGE⁷ (volgens CBS ondergrens voor een reëel agrarisch bedrijf) is per locatie bekeken welke bestemming wordt toegekend;
- Locaties gelegen in de bestemming ('Agrarisch') behouden in principe een agrarisch bouwvlak. Voor locaties buiten deze bestemming heeft een individuele beoordeling plaats gevonden, afhankelijk van de situering en bedrijfssituatie is een klein agrarisch bouwvlak op maat danwel een burgerwoonbestemmingsvlak toegekend;
- aan alle vigerende agrarische locaties met een bedrijfsomvang beneden 10 NGE is een burgerwoonbestemming toegekend, tenzij de locatie is gelegen in de bestemming 'Agrarisch'. In dergelijk geval blijft het agrarisch bouwvlak behouden, mits ter plekke blijkens de inventarisatie, enquête en/of milieuvergunning nog enige agrarische activiteit aanwezig is, ongeacht de omvang ervan.

De agrarische bouwvlakken voor de gemeente Beuningen waren in het vigerend bestemmingsplan enkel verbaal geregeld. Mede vanwege de digitalisering van het bestemmingsplan dienen de agrarische bouwvlakken een vaste begrenzing op de verbeelding te krijgen. Hiertoe is op basis van eigendom, bestaande bebouwing en gebruik blijkens de luchtfoto (2007) en kadastrale ondergrond een bouwvlakvoorstel geconstrueerd, dat aan ieder vigerend agrarische bedrijf ter beoordeling is toegezonden. Eventueel ingediende reacties zijn

⁷ Bij de voorgestelde ondergrens van 20 NGE kan gedacht worden aan een bedrijf waar 17 melk- en kalfkoeien gehouden worden, of 500 vleesvarkens, of 7500 leghennen, of 400 schapen of 200 melkgeiten. Gelet op de aangehaalde aantallen is het evident dat het hobbymatig karakter bij deze omvang in de regel nadrukkelijk overschreden wordt.

beoordeeld en hebben indien mogelijk geleid tot aanpassing van het bouwvlakvoorstel. Alle bebouwing, dus ook kuilvoerplaten en silo's dienen binnen het agrarisch bouwvlak opgenomen te zijn.

6.3. Uitbreiding van agrarische bedrijven

Voor agrarische bedrijven gelegen op de komgronden, (betreffende gronden zijn bestemd als 'Agrarisch') kan via wijziging een uitbreiding van het agrarisch bouwvlak worden toegestaan tot maximaal 2,5 ha. Voor agrarische bedrijven gelegen op de oeverwal, (betreffende gronden zijn bestemd als 'Agrarisch met waarden') kan via wijziging een uitbreiding van het agrarisch bouwvlak worden toegestaan tot maximaal 1,5 ha. Gelet op de kleinschaligheid van het gebied, de grote mate van functie menging en de directe nabijheid van het Natura 2000 gebied 'Waal – uiterwaarden' wordt een grotere omvang van agrarische bouwvlakken hier niet wenselijk geacht.

Randvoorwaarden

Teneinde ongewenst grote schaa sprongen te voorkomen geldt als randvoorwaarde dat per bouwaanvraag de uitbreiding van het bouwvlak maximaal 50 % van het bestaande bouwvlak mag bedragen. Voor uitbreiding van agrarische bedrijven in het kommengebied (bestemming 'Agrarisch') geldt deze 50% regel, alleen voorzover het toekomstige bouwvlak meer dan 1,5 ha gaat beslaan.

De mogelijkheid tot het houden van dieren wordt beperkt tot maximaal 1 bouwlaag, het bouwen van stallen in meerdere etages wordt dus niet toegestaan.

Bij een verzoek tot bouwvlak uitbreiding zal de noodzaak van uitbreiding worden getoetst en zal aangetoond moeten worden dat landschappelijke, cultuurhistorische en natuurwaarden, alsmede omliggende functies en milieuwaarden niet onevenredig worden beperkt of aangetast.

Landschappelijke inpassing

Om de landschappelijke kernkwaliteiten te beschermen dient bij een voorgenomen uitbreiding van het agrarisch bouwvlak een landschapsplan te worden overlegd, teneinde een zorgvuldige landschappelijke inpassing te kunnen waarborgen. Bij uitbreiding van het agrarisch bouwvlak tot 1,5 ha dient minimaal 10% van het bouwvlak te worden benut voor een adequate landschappelijke inpassing. Bij uitbreiding van het agrarisch bouwvlak groter dan 1,5 ha tot maximaal 2,5 ha dient minimaal 15% te worden aangewend voor een goede landschappelijke inpassing. Bij de beoordeling van de landschappelijke inpassing wordt aansluiting gezocht bij de erfinrichtingsvoorstellen zoals opgenomen in het

landschapsonwikkelingsplan. De landschappelijke inpassing kan op of direct aansluitend aan het bouwvlak gerealiseerd worden.

Nadere eisen-regeling

In het bestemmingsplan is tevens een nadere eisen - regeling opgenomen, waarmee aan burgemeester en wethouders de mogelijkheid wordt geboden om nadere eisen te stellen aan de situering en omvang van bedrijfsgebouwen binnen het bouwvlak, indien er sprake is van een zodanige toename van gebouwen, dat het bouwvlak met meer dan 50% bebouwd is en de situering en omvang van de bedrijfsgebouwen afbreuk kunnen doen aan de ruimtelijke kwaliteit.

6.4. Nieuwvestiging, hervestiging en omschakeling van agrarische bedrijven

Nieuwvestiging

Nieuwvestiging (vestiging op een geheel nieuwe locatie middels oprichting van een perceel, waar voorheen geen agrarische bebouwing was toegestaan) dan wel hervestiging (vestiging op een locatie waar in het verleden sprake was van een agrarisch bedrijf, maar waar in het huidige geldende plan reeds een niet-agrarische bestemming van kracht is) wordt in het buitengebied van de gemeente Beuningen zowel voor een intensieve veehouderij als een overig agrarisch bedrijf niet toegestaan.

Hervestiging

Ook, indien sprake is van verplaatsing van een agrarisch bedrijf binnen de gemeente naar een geheel nieuwe locatie zal hiervoor een afzonderlijke r.o.-procedure gevolgd worden. Gronden met de bestemming 'Agrarisch' vormen hiervoor het meest geschikte gebied, mits voldoende afstand tot de kernen in acht wordt genomen en tevens rekening wordt gehouden met de voor ammoniak kwetsbare gebieden.

Omschakeling naar grondgebonden agrarisch bedrijf

De omschakeling van een intensieve veehouderij naar een grondgebonden agrarisch bedrijf is op een bestaande agrarische locatie in 'Agrarisch' en "Agrarisch met waarden' bij recht toegestaan.

Omschakeling naar een intensieve veehouderij

Alle bestaande intensieve veehouderij bedrijven zijn voorzien van een specifieke aanduiding – ivh'.

In 'Agrarisch' is omschakeling van een grondgebonden agrarisch bedrijf naar een intensieve veehouderij enkel mogelijk via een wijzigingsbevoegdheid. Hiermee kan worden getoetst bij eventuele verzoeken tot omschakeling in hoeverre dit tot ongewenste effecten op de omgeving leidt.

In 'Agrarisch met waarden' is omschakeling van een grondgebonden agrarisch bedrijf naar een intensieve veehouderij niet toegestaan. Gelet op de kleinschaligheid van het gebied, de grote mate van functie menging en de directe nabijheid van het Natura 2000 gebied 'Waal – uiterwaarden' wordt omschakeling naar een intensieve veehouderij hier in beginsel niet wenselijk geacht.

Omschakeling naar een overig niet grondgebonden agrarisch bedrijf

Omschakeling van een intensieve veehouderij of grondgebonden agrarisch bedrijf naar een overig niet grondgebonden agrarisch bedrijf (dus niet zijnde een intensieve veehouderij, bv champignonkwekerij, maar ook een nertsenhouderij) is in het plan niet toegestaan. De bestaande nertsenhouderij is afzonderlijk met de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch met waarden - niet grondgebonden agrarisch bedrijf' op de verbeelding opgenomen.

De gemeente wenst de huidige agrarische bedrijfslocaties in beginsel te behouden voor grondgebonden agrarische bedrijven danwel intensieve veehouderij bedrijven. Nieuwe aanvragen van dergelijke overige niet grondgebonden bedrijven, die verder geen binding met het gebied en de ondergrond hebben, zullen buitenplans getoetst dienen te worden.

Glastuinbouwbedrijven

Nieuwvestiging van en omschakeling naar glastuinbouwbedrijven is op basis van het provinciaal beleid niet toegestaan.

Bestaande geïsoleerd gelegen glastuinbouwbedrijven worden specifiek op de verbeelding aangeduid met de aanduiding 'gt'.

Conform provinciaal beleid wordt bij recht een eenmalige uitbreiding van een solitair gelegen glastuinbouwbedrijf toegestaan met maximaal 20% van de bestaande glasopstand.

Uitbreiding van het agrarisch bouwvlak tot maximaal 2,5 ha kan slechts onder strenge randvoorwaarden t.a.v. doelmatigheid, mogelijke aantasting natuur, landschap en/of water via wijziging worden toegestaan, waarbij de eventuele uitbreiding van glasopstand niet meer dan maximaal 20% van de bestaande glasopstand mag bedragen. Voor verdere uitbreiding zal in voorkomende gevallen een afzonderlijke planologische procedure gevolgd dienen te worden.

Zoekzone regionaal cluster glastuinbouw

Conform provinciaal beleid wordt clustering van glastuinbouwbedrijven voorgestaan, teneinde de ruimtelijke impact van solitaire bedrijven te beperken. Hiertoe zijn ook zoekzones voor regionale clusters aangewezen door de provincie. Een van deze zoekzones is gelegen in Beuningen, ten westen van de A-50, ten oosten van Bouwlust. In een regionaal cluster mogen nieuwe bouwvlakken voor hervestiging van een glastuinbouwbedrijf worden uitgegeven. Een cluster kan pas als zodanig door de gemeente worden bestemd, zodra er een daadwerkelijk hervestiging gaat plaatsvinden.

Binnen de zone wordt de hervestiging van een drietal glastuinders vanaf de oeverwal naar dit kommengebied voorbereid. Hiervoor is een afzonderlijk bestemmingsplan in voorbereiding. Deze toekomstige ontwikkeling maakt geen onderdeel uit van onderhavig bestemmingsplan.

Paardenhouderij

Er kan onderscheid worden gemaakt tussen de meer productiegerichte vormen van paardenhouderij waaronder fok en dressuur, die als agrarisch worden aangemerkt, en niet-productiegerichte vormen zoals een manege, die specifiek als niet-agrarisch bedrijf worden beschouwd en op de verbeelding zijn voorzien van de bestemming 'Sport'. De (her)vestiging van een productiegerichte paardenhouderij is in beginsel mogelijk op bestaande agrarische locaties.

Oprichting van een manege is binnen het bestemmingsplan niet mogelijk, hiertoe dient een afzonderlijke r.o.-procedure gevolgd te worden. Voor uitbreiding van maneges geldt eenzelfde beleid als dat wat gehanteerd wordt voor de recreatiebedrijven en niet-agrarische bedrijven.

6.5. Teeltondersteunende voorzieningen

Teeltondersteunende voorzieningen (T.O.V.) zijn voorzieningen die worden toegepast om de teelt van groente, fruit, bomen of potplanten te bevorderen en beschermen, zoals tunnel- en boogkassen, containerteelt, schaduwhallen, hagelnetten, stellingen en regenkapen. Voor het beleid tav teeltondersteunende voorzieningen is aangesloten bij de provinciale structuurvisie en de regionale handreiking.

De aanvaardbaarheid van T.O.V. in een gebied is mede afhankelijk van de aard en de verschijningsvorm in relatie tot de benoemde kwaliteit van het gebied. Bij de beoordeling van de aanvaardbaarheid van T.O.V. worden de volgende ruimtelijke criteria in de afweging betrokken:

- Grondgebonden / niet-grondgebonden;
- Langdurig (langer dan 8 maanden aanwezig) / tijdelijk;

- Laag (max 1,5 m) / hoog;
- Open landschap / dicht;
- Situering (binnen/buiten bouwperceel);
- Oppervlakte (gedifferentieerd naar soort T.O.V.).

Het plaatsen van teeltondersteunende voorzieningen kan enerzijds het kleinschalige karakter van de oeverwallen en anderzijds de openheid in het kommengebied aantasten. Door het toetsen van noodzaak, situering en handhaven van de tijdelijkheid wordt voorkomen dat afbreuk wordt gedaan aan het karakter van het gebied.

Tijdelijke lage voorzieningen worden bij recht toegestaan buiten het bouwvlak. Tijdelijke hoge voorzieningen kunnen tot een maximale hoogte van 3 m middels een afwijkingsmogelijkheid en een omgevingsvergunningstelsel buiten het bouwperceel worden toegestaan met uitzondering van gronden, die zijn gelegen in de EHS (bestemd als 'Natuur -1' dan wel 'Natuur - 2'). Ten behoeve van de oprichting van hagelnetten geldt voor de hiervoor benodigde permanente constructiepalen een maximaal toegestane hoogte van 6 meter. Een van de randvoorwaarden is dat er een landschappelijke toets plaats vindt, onder andere vanwege eventuele effecten op de benoemde kernkwaliteiten van het waardevol landschap. Meer permanente voorzieningen mogen enkel binnen het bouwperceel opgericht worden.

Het oprichten van teeltondersteunende kassen binnen het bouwperceel kan uitsluitend worden toegestaan middels een omgevingsvergunning (met een maximale oppervlakte van 1.500 m²) mits het een grondgebonden agrarisch bedrijf, niet zijnde een intensieve veehouderij of glastuinbouwbedrijf betreft.

Een teeltondersteunende kas is een teeltondersteunende voorziening in de vorm van (tunnel)kassen waarin (half-)producten worden opgekweekt/geteeld. De kassen maken deel uit van een vollegrondstuinbouwbedrijf en/of boomkwekerij

6.6. Duurzame energie-opwekking

Duurzame energie-opwekking vormt een belangrijk thema in recente milieu- en klimaatdiscussies. De bestemmingsplanregels faciliteren de fysieke ingrepen hiervoor.

Warmte/koude-opslag, wind- en zonne-energie

De gemeente wenst de opwekking van duurzame energie te stimuleren. Voorzieningen met betrekking tot warmte/koude-opslag en opwekking van wind- en zonne-energie worden bij recht toegestaan, mits het een ondergeschikte activiteit betreft en past binnen de maatvoering van de

bouwvoorschriften van de bestemmingen agrarische doeleinden, bedrijven, maatschappelijk, recreatie en wonen.

Conform het raadsstandpunt van de gemeente worden grootschaligere windenergie-initiatieven in Beuningen per geval buitenplans beoordeeld. Vanuit landschappelijk oogpunt wordt een ashoogte van 80 meter als een absoluut maximum beschouwd.

Mestbewerking, mestverwerking en biomassavergisting

De gemeente heeft er nadrukkelijk voor gekozen alle grootschalige ontwikkelingen mbt mestbewerking, mestverwerking en biomassavergisting buitenplans te willen beoordelen, gelet op de grote diversiteit aan installaties en technieken en mogelijke milieueffecten. In een afzonderlijke planologische procedure kunnen alle mogelijk in het geding zijnde belangen en waarden op de voorgenomen locatie tegen elkaar afgewogen worden.

Kleinschalige initiatieven mbt mestbewerking en – verwerking op bedrijfsniveau ten behoeve van het eigen bedrijf, vallen onder de bestemmingsomschrijving van het begrip agrarisch bedrijf. Mits dergelijke initiatieven voldoen aan de (regulier) gestelde maatvoeringen voor een agrarisch bedrijf worden hier, planologisch gezien, verder geen beperkingen aan gesteld en wordt dit dus toegestaan. Bij afwijkende maatvoeringen zal een afzonderlijke planprocedure noodzakelijk zijn.

6.7. Agrarische bedrijfswoning

Omvang bedrijfswoning

Voor woningen wordt bij recht een ruime maximale inhoudsmaat van 1000 m³ gehanteerd, inclusief aangebouwde bijgebouwen. Door deze ruime maatvoering is de voorheen gebruikelijke 10% vrijstellingsregeling in de juridische regeling niet meer opgenomen. Indien de woning momenteel al een grotere omvang heeft dan 1.000 m³ geldt deze bestaande omvang als maximum. Daarnaast mag bij een (voormalige) boerderijgebouw bij recht de voormalige 'deel' bij de woning worden betrokken.

Uitgangspunt van de gemeente is wel dat er geen aantasting van het landelijk karakter van het buitengebied mag plaatsvinden, sterker nog: de kwaliteit van het buitengebied zou waar mogelijk nog verbeterd zou moeten worden. Het opnemen van een ruime maatvoering gaat gepaard met het beleidsuitgangspunt dat ruime aandacht zal worden verleend aan het welstandsaspect; de massa en het materiaalgebruik dienen te passen binnen het landelijke karakter van het gebied. Via de welstandsnota worden nadere eisen gesteld aan de vormgeving van de woning.

Een verdere uitbreiding van de woning boven de maximale inhoudsmaat is enkel mogelijk via een aparte procedure, buiten het bestemmingsplan om. Dan zal de beleidskeuze voor kwaliteitsverbetering met zich meebrengen dat een substantiële verbetering in aankleding en omgeving plaats zal dienen te vinden.

Eerste en tweede agrarische bedrijfswoning

In het bestemmingsplan zijn enkel de bestaande bedrijfswoningen opgenomen. In geval er in de bestaande situatie meerdere legaal gerealiseerde woningen binnen een bedrijf zijn, is dit als maximum aantal opgenomen in het plan. Het bestemmingsplan biedt geen mogelijkheden voor realisatie van nieuwe bedrijfswoningen. Hiervoor zal een afzonderlijke procedure gevolgd moeten worden waarin onder andere aard, omvang en continuïteit van het bedrijf aangetoond dienen te worden.

Afgesplitste 1^e en/of 2^e agrarische bedrijfswoningen

In geval van een historisch reeds afgesplitste bedrijfswoning op een agrarisch bedrijf is er voor gekozen om te bestemmen conform de feitelijke situatie.

De bestemming van een voormalige bedrijfswoning is omgezet in een burgerwoning⁸. In dergelijke gevallen wordt oprichting van een nieuwe bedrijfswoning niet toegestaan.

Nieuwe verzoeken om afsplitsing van de bedrijfswoning van het agrarisch bedrijf zullen niet gehonoreerd worden.

6.8. Huisvesting seizoenarbeiders

In het bestemmingsplan is een afwijkmogelijkheid opgenomen om op een agrarisch bedrijf in een bestaand bedrijfsgebouw of een gedeelte daarvan inpandige huisvesting van tijdelijke werknemers toe te staan. Huisvesting van seizoenarbeiders in tijdelijke units of caravans op het terrein wordt niet toegestaan.

Het betreft werknemers voor de ter plaatse uitgeoefende agrarische bedrijfsactiviteit tijdens de piekperiodes van een bedrijf, voor maximaal 6 maanden per jaar, voor maximaal 20 werknemers per bedrijf. Daarbij dient te worden voorzien in een centrale faciliteitenruimte en het betreft uitsluitend de huisvesting van werknemers t.b.v. het bedrijf ter plaatse. Daarnaast dient de capaciteit van de feitelijke ontsluitingssituatie toereikend te zijn.

⁸ Voormalige bedrijfswoningen, waarvan de agrarische bedrijfsvoering na 18 maart 2000 is beëindigd worden in het kader van de geurhinder niet extra beschermd en leiden dus niet tot extra beperkingen voor omliggende agrarische bedrijven.

6.9. Plattelandsvernieuwing

De Stadsregio Arnhem Nijmegen heeft in de nota "Notitie functieverandering buitengebied, regionale beleidsinvulling" het beleid voor o.a. nevenactiviteiten vastgelegd (d.d. 15 oktober 2007). Dit naar functies en gebiedseigenschappen sterk gedifferentieerde beleid is in het bestemmingsplan overgenomen.

Globaal gelden daarbij navolgende regels:

Binnen bestaande bebouwing kan conform regulier provinciaal beleid met onderhavig dit bestemmingsplan bij recht maximaal 25% van het bebouwd oppervlak tot een maximum van 350 m² worden gebruikt voor nevenactiviteiten. Detailhandel wordt niet toegestaan, met uitzondering van de verkoop van streekgebonden producten tot een maximum van 100 m² aan verkoopvloeroppervlakte. Buiten opslag is eveneens niet toegestaan.

Indien 350 m² onvoldoende wordt geacht voor de nevenactiviteit kan onder voorwaarden middels een afzonderlijke bestemmingsplanherziening een grotere oppervlakte worden toegestaan, waarbij conform provinciaal beleid een proportionele verevening dient plaats te vinden. Hierbij zal worden aangesloten bij het beleid zoals geformuleerd in de nota 'notitie functieverandering buitengebied, regionale invulling'. Voor locaties in de EHS kan een nadere uitbreiding tot 500 m² worden geboden. Voor locaties buiten de EHS kan een nadere uitbreiding tot 50% van het bebouwde oppervlak met een maximum van 750 m² worden toegestaan.

Bestaande nevenactiviteiten die reeds een grotere omvang dan 350 m² omvatten en ook als zodanig zijn toegestaan zijn specifiek in de juridische regeling opgenomen en voorzien van een corresponderende aanduiding op de verbeelding.

6.10. Hergebruik vrijgekomen en vrijkomende agrarische bedrijfslocaties

Inleiding

In het algemeen wordt het beleid met betrekking tot het hergebruik van vrijgekomen agrarische bedrijfslocaties verwoord in de provinciale structuurvisie. Op regionaal niveau (stadsregio Arnhem/Nijmegen) is dit provinciaal beleid enigszins verruimd en verfijnd voor de specifieke regio en vastgelegd in de nota "Notitie functieverandering buitengebied". Deze notitie is voor de functieverandering naar wonen verder toegespitst op de Beuningse situatie in de beleidsregel: 'Uitwerking Notitie functieverandering buitengebied'.

Agrarische bedrijven kunnen omgevormd worden tot niet-agrarische bedrijven of woning. Niet agrarische activiteiten kunnen daarbij uitgroeien tot hoofdfunctie. De aard van de toegestane niet-agrarische bedrijvigheid, de omvang en de compensatiemaatregelen worden mede bepaald op basis van de zoneringen van het landelijk gebied, zoals opgenomen in de provinciale structuurvisie. Uitgangspunt van het beleid in het algemeen is dat hergebruik altijd een kwaliteitsverbetering met zich mee dient te brengen.

Functieverandering naar wonen

Conform provinciaal beleid kunnen voormalige bedrijfsgebouwen een woonfunctie krijgen, waarbij het uitgangspunt is dat minimaal 50% van de voormalige bedrijfsgebouwen wordt gesloopt dan wel alle bestaande vrijkomende gebouwen te worden gesloopt en in plaats daarvan maximaal 2 nieuwe woongebouwen worden gerealiseerd met maximaal drie wooneenheden. Onder voorwaarden is ook realisering van 1 of 2 vrijstaande woningen mogelijk.

Functieverandering naar werken

Voormalige agrarische bedrijven kunnen onder voorwaarden worden omgezet naar een niet-agrarische bedrijfsbestemming. Conform provinciaal beleid is functieverandering naar werken mogelijk is tot 50% van de bestaande bebouwing met een maximum van 750 m² in bestaande gebouwen, waarbij overige vrijkomende bebouwing wordt gesloopt. Indien meer dan 500 m² (tot maximaal 750 m²) benut dient te worden voor de nieuwe werkfunctie dient proportionele verevening plaats te vinden.

Functieverandering naar recreatie / zorg

Conform de regionale notitie functieverandering buitengebied gelden in aanvulling op bovenstaand beleid navolgende mogelijkheden /randvoorwaarden voor de functies verblijfsrecreatie, dagrecreatie en zorg:

- als sprake is van een gebouw dat qua oppervlakte groter is dan de maximaal toegestane werkoppervlakte voor de werkfunctie, mag dat gehele gebouw worden gebruikt mits niettemin de bebouwde oppervlakte met 50% wordt gereduceerd dan wel verevening op andere wijze plaatsvindt;
- in kernrandzones en buurtschappen evenals nabij het recreatief routenetwerk geldt een toegestaan oppervlakte van 750 m², waarbij de bebouwde oppervlakte nog wel met 50% moet worden gereduceerd;
- functieverandering is ook mogelijk in de EHS tot een maximum van 750 m², maar dient wel te passen in het 'nee, tenzij' beleid voor de

EHS (wezenlijke kenmerken van het gebied mogen niet significant worden aangetast).

Glastuinbouw

Voor glastuinbouwbedrijven geldt conform het provinciaal beleid een bijzondere regeling. Indien alle glasopstanden worden gesloopt, mag bij beëindiging of verplaatsing van een glastuinbouwbedrijf 100% van de overige bedrijfsgebouwen⁹ van functie veranderen naar wonen of werken.

In aanvulling op deze generieke regeling biedt het regionaal beleid tevens de mogelijkheid alle glasopstanden en bedrijfsgebouwen te slopen en in plaats daarvan nieuwe woon- of werkgebouwen op te richten. Indien minimaal 1.000 m² wordt gesloopt mag 1 woning of woongebouw tot maximaal 800 m³ worden opgericht.

Indien minimaal 2.500 m² wordt gesloopt mogen 1 à 2 woningen of 1 woongebouw tot maximaal 1200 m³ worden opgericht of 1 bedrijfsgebouw van 500 m² voor gebiedsgebonden functies danwel 1 bedrijfsgebouw van 250 m² voor overige functies worden opgericht. Bij sloop van minimaal 8.000 m² mogen 2 à 3 woningen of 1 woongebouw tot maximaal 1.600 m³ of 1 bedrijfsgebouw van 1000 m² voor gebiedsgebonden functies dan wel 1 bedrijfsgebouw tot 500 m² voor overige functies worden opgericht.

Regeling in het bestemmingsplan

Bovenstaande functieveranderingen zijn niet in dit bestemmingsplan opgenomen. Betreffende bestemmingswijzigingen, inclusief toevoeging van woningbouwlocaties zijn dermate specifiek, dat een afzonderlijke belangenafweging is vereist. Hiervoor is derhalve geen generieke regeling in het bestemmingsplan opgenomen, maar dient een afzonderlijke r.o.-procedure gevolgd te worden.

Voor betreffende wijzigingen geldt als gemeentelijk uitgangspunt dat deze enkel zijn toegestaan mits de locatie niet is gelegen binnen de bestemming 'Agrarisch'. Voorts is de beleidsregel 'Gemeentelijke uitwerking Notitie functieverandering buitengebied' van toepassing op de verandering naar wonen.

Voor het gebruik maken van dergelijke regelingen is vaak een proportionele verevening noodzakelijk. Verevening is een bijdrage die gevraagd wordt aan de initiatiefnemer tot hergebruik of functieverandering ter verbetering van de ruimtelijke kwaliteit van de directe omgeving. De bijdrage moet in verhouding staan met de gevolgen

van de functieverandering voor de omgeving en de vanuit de nieuwe functie(s) gewenste verbeteringen in omgevingskwaliteit. Hoe hoog de vereveningsbijdrage moet zijn, is niet in een algemene regel te vatten. Met de verevening dient een bijdrage te worden geleverd aan één of meerdere van de te onderscheiden kwaliteitsdimensies:

- De beeldkwaliteit van de bebouwing;
- Het in stand houden van karakteristieke of monumentale bebouwing en daarmee bijdragen aan de belevingswaarde van het buitengebied;
- De landschappelijke en/of ecologische kwaliteit bv. landschappelijke inpassing;
- De kwaliteit van publieke voorzieningen;
- Leefbaarheid van het platteland bv. door beëindiging van een solitair gelegen milieuhinderlijk bedrijf.

6.11. Wonen

Burgerwoningen

De woningen worden in het bestemmingsplan specifiek bestemd. Voor de bepaling van de bestemmingsvlakken voor 'Wonen' hebben de vigerende bestemmingsvlakken als uitgangspunt gediend. Daar waar mogelijk zijn de voorheen zeer beperkte bestemmingsvlakken op basis van de luchtfoto en digitale ondergrond vergroot, gelet op een logische begrenzing conform eigendom en fysieke elementen.

Om te voorkomen dat er meer burgerwoningen in het buitengebied ontstaan werden onder meer bouwmogelijkheden zoveel mogelijk beperkt. Vandaar dat een inhoudsmaat met een maximum van 450 m³ respectievelijk 500 m³ voor woningen 10 jaar geleden heel gewoon was.

De tijden zijn echter veranderd en het buitengebied is veranderd. De schaalvergroting heeft ook in de landbouwsector zijn intrede gedaan. Veel, met name, kleinere agrariërs zijn al opgehouden of zullen de komende jaren hun agrarische activiteiten beëindigen. Dat betekent dat het aantal burgerwoningen in het buitengebied steeds groter wordt. Het werven van burgerwoningen is op zich zelf dan ook geen thema meer. Wel moet het buitengebied voor de belangrijkste economische gebruikers ook in de toekomst mogelijkheden bieden. Dat betekent dat in gebieden waar agrarische ontwikkelingsmogelijkheden zijn, een toename van burgerwoningen waar mogelijk zal worden beperkt. Voor de bestaande woningen in het buitengebied geldt dat een goede beeldkwaliteit een bijdrage kan leveren aan een verbetering van de kwaliteit van het buitengebied in het algemeen.

⁹ Dit betreft gebouwen die niet voor de primaire teelt bedoeld zijn, maar ondersteunend daaraan (zoals opslag- en sorteerruimtes, koelcellen, ketelhuizen en dergelijke)

De insteek van de regeling voor het buitengebied voor wat betreft de inhoud van alle woningen is, dat een verruiming van de inhoud gepaard kan gaan met een verhoging van de kwaliteit.

Voor woningen wordt bij recht een ruime maximale inhoudsmaat van 1000 m³ gehanteerd. Door deze ruime maatvoering is de voorheen gebruikelijke 10% vrijstellingsregeling in de regels komen te vervallen.

Uitgangspunt van de gemeente is dat er geen aantasting van het landelijk karakter van het buitengebied mag plaatsvinden, sterker nog: de kwaliteit van het buitengebied zou waar mogelijk nog verbeterd moeten worden. Het opnemen van een ruime maatvoering gaat gepaard met het beleidsuitgangspunt dat ruime aandacht zal worden verleend aan het welstandsaspect; de massa en het materiaalgebruik dienen te passen binnen het landelijke karakter van het gebied. Via de welstandsnota worden dus nadere eisen gesteld aan de vormgeving van de woning.

Een verdere uitbreiding van de woning boven de maximale inhoudsmaat is enkel mogelijk via een aparte procedure buiten het bestemmingsplan om. Dit zal er toe leiden dat, vanwege de beleidskeuze voor kwaliteitsverbetering, een substantiële verbetering in aankleding en omgeving plaats zal dienen te vinden.

Vervangende nieuwbouw van een burgerwoning in het buitengebied is toegestaan.

Herbouw op een andere locatie kan uitsluitend met behulp van een omgevingsvergunning mogelijk gemaakt worden; daarvoor worden randvoorwaarden in het plan opgenomen.

Daarnaast is conform de feitelijke situatie een woonschip in zijn huidige omvang (85 m² wonen en 25 m² terras) toegestaan, ter plaatse van de aanduiding 'woonschepenligplaats' op de verbeelding.

Woningsplitsing

De woning/het hoofdgebouw mag slechts door 1 huishouden worden gebruikt, woningsplitsing wordt daarmee verboden, terwijl inwoning/mantelzorg bij recht mogelijk blijft. Eventuele woningsplitsingsverzoeken dienen buitenplans te worden beoordeeld.

Bijgebouwen

Bij burgerwoningen worden bijgebouwen toegestaan tot een maximum oppervlak van 120 m² met een maximale goot- en nokhoogte van respectievelijk 3 meter en 6 meter.

Bij nieuw- / herbouw van bijgebouwen geldt een sloopbonus regeling. Bij sloop van bebouwing kan via een gestaffelde afwijkmogelijkheid de gesloopte oppervlakte worden teruggebouwd als bijgebouw tot een totaal maximum van 500 m².

In het bestemmingsplan is een regeling opgenomen voor sloop tot maximaal 750 m² aan voormalige bedrijfsgebouwen, waarvan maximaal 60% onder voorwaarden zou mogen worden teruggebouwd.

Bij sloop van meer dan 750 m² aan voormalige bedrijfsgebouwen kan 40% (van het te slopen oppervlakte, dat meer dan 750 m² bedraagt, maar minder dan 1500 m²) extra worden teruggebouwd en 20 % (van het te slopen oppervlakte, voor zover dit meer dan 1500 m² is). Dit dient dan echter via een afzonderlijke planprocedure geregeld te worden.

Mantelzorg

De vigerende bestemmingsplannen kennen nog geen regeling voor mantelzorg. Onder mantelzorg wordt verstaan: het anders dan bedrijfsmatig bieden van zorg aan een of meer leden van een op dat perceel wonende huishouding, die hulpbehoevend is of zijn op fysiek, psychisch en/of sociaal vlak.

In het nieuwe bestemmingsplan wordt mantelzorg en inwoning wel toegestaan zowel in het hoofdgebouw, als in bijgebouwen (via een afwijking) van een burgerwoning danwel (agraris of niet-agrarische) bedrijfswoning, mits het onder andere past binnen de geldende bouwregels en aantoonbaar kan worden gemaakt dat een dergelijke bewoning vanuit een oogpunt van mantelzorg nodig is.

Schuilhutten

In het buitengebied mogen geen nieuwe solitaire opstallen worden opgericht. Middels een afwijkmogelijkheid wordt een uitzondering gemaakt voor de oprichting van schuilhutten met een maximale omvang van 30 m² en een nokhoogte van max. 3,0 m voor de huisvesting van hobbydieren van een particulier op een solitair gelegen weiland. Bij de schuilhut in de vorm van een hooischelf mag de hoogte van de onderbouw niet meer bedragen dan 2,5 meter en de goothoogte niet meer dan 6 meter. De schuilhut zal landschappelijk dienen te worden ingepast, bij voorkeur aan de hoek en/of randen van een perceel of aansluitend bij bestaande opstanden. Daarnaast dient sprake te zijn van een aantoonbare noodzakelijkheid en doelmatigheid in het kader van dierenwelzijn.

Paardenbakken

Paardenbakken, inclusief eventueel bijbehorende voorzieningen, waaronder een stapmolen en/of verlichtingen, dienen in beginsel binnen het agrarisch bouwvlak danwel woonbestemmingsvlak te worden

opgericht. Oprichting van een paardenbak buiten het bouwvlak wordt niet toegestaan.

Indien binnen het bouwvlak dan wel woonbestemmingsvlak geen ruimte is voor situering van de paardenbak kan ten behoeve van hobbymatig gebruik middels een afwijkingsbevoegdheid een paardenbak ook buiten het bestemmingsvlak worden gerealiseerd, mits de omvang beperkt blijft tot maximaal 800 m² en de paardenbak landschappelijk wordt ingepast. Oprichting van lichtmasten is niet toegestaan. Daarnaast kunnen nadere eisen worden gesteld aan de plaatsing van afrastering.

Bedrijvigheid bij woonfunctie

In het landelijk gebied worden combinaties van wonen en werken mogelijk gemaakt. De uitoefening van een beroep aan huis op administratief, juridisch, medisch, therapeutisch, kunstzinnig, ontwerptechnisch of hiermee gelijk te stellen terrein wordt onder voorwaarden bij recht toegestaan, mits wonen de hoofdfunctie blijft.

Daarnaast kan als aanvulling op de woonfunctie ook andere (kleinschalige) bedrijvigheid worden toegestaan, mits dit plaatsvindt binnen bestaande bebouwing. De woonfunctie is en blijft de overheersende functie. Toegelaten zijn bedrijven uit bedrijfscategorieën 1, 2 en 3.1. Gedacht moet worden aan een 'eenmans' loodgietersbedrijf, schildersbedrijf, aannemersbedrijf enzovoorts. Door middel van het verlenen van een omgevingsvergunning kunnen ook andere bedrijfsmatige activiteiten worden toegestaan, mits deze qua aard en omvang en invloed op het milieu en de omgeving gelijk zijn te stellen met de toegestane bedrijfsmatige activiteiten.

Als randvoorwaarde geldt ondermeer, dat het grondgebruik voor aan-huis-verbonden beroepen maximaal 80 m² van het totale vloeroppervlak van de woning mag bedragen. Uitbreiding van bebouwing wordt niet toegestaan. Het aan-huis-verbonden beroep dient door de bewoner te worden uitgeoefend. Buitenopslag en stalling, detailhandel en/of groothandel, horeca en autogerelateerde bedrijven zijn niet toegestaan.

De bestaande caravanopslag aan de Reekstraat 3a en aan de Reekstraat 3b, zijn specifiek in de juridische regeling opgenomen en voorzien van een corresponderende aanduiding op de verbeelding.

Daarnaast wordt aan de woning Dijk 36 het gebruik van gebouwen en gronden in de vorm van een buitenterras ten behoeve van een horecavoorziening in de vorm van een uitspanning toegestaan tot 80 m², teneinde kleine maaltijden en etenswaren evenals in hoofdzaak alcoholvrije en zwak-alcoholische dranken aan wandelaars en fietsers te kunnen verstrekken. Het houden van feesten en partijen wordt ter plaatse expliciet uitgesloten.

6.12. Recreatie

Kleinschalig kamperen

Oprichting van nieuwe kleinschalig kampeerterreinen (kamperen bij de boer) kan via een afwijkingsmogelijkheid als nevenactiviteit bij bestaande agrarische bedrijven worden toegestaan. Kleinschalige kampeerterreinen bij burgerwoningen worden in dit bestemmingsplan niet toegestaan.

Kleinschalige kampeerterreinen mogen aansluitend aan het agrarisch bouwvlak tot maximaal 100 m, gerekend vanaf de achtergrens van het agrarische bouwvlak, gevestigd worden. Dit betreft een absoluut maximum. Daarnaast dient een afstand van minimaal 100 meter te worden aangehouden tot het bestemmingsvlak van de woning van derden. Het maximaal toelaatbaar aantal kampeermiddelen is 25. Oprichting van kampeermiddelen wordt alleen toegestaan in het kampeerseizoen, dat loopt van 15 maart tot en met 31 oktober.

Daarnaast dient sprake te zijn van een zorgvuldige landschappelijke inpassing. De initiatiefnemer dient hiertoe een door het bevoegd gezag goed te keuren landschapsplan en realisatie overeenkomst te overleggen. Ook vindt toetsing plaats aan de waarden die binnen de bestemming als zodanig worden beschermd.

Gebouwde voorzieningen ten behoeve van kleinschalig kamperen zoals sanitaire voorzieningen zijn uitsluitend toegestaan op het agrarisch bouwvlak met een maximale gezamenlijke oppervlakte van 50 m² en een maximale hoogte van 6 m. Sanitaire voorzieningen worden zoveel mogelijk binnen of anders aansluitend aan bestaande bebouwing opgericht. Oprichting van een recreatieruimte/kantine is toegestaan met een inpandige oppervlakte van maximaal 30 m² en een buitenpandige oppervlakte van maximaal 70 m².

Bed & breakfast

In het bestemmingsplan wordt door middel van een afwijkingsmogelijkheid de mogelijkheid geboden om een omgevingsvergunning te verlenen voor de realisering van een bed & breakfast voorziening in een bedrijfs- danwel burgerwoning voor maximaal 8 personen en maximaal 4 kamers voor overnachtingen. Daarnaast kan een bed & breakfast voorziening ook worden toegestaan in een vrijstaand bijgebouw van een agrarische bedrijfswoning danwel burgerwoning. Een van de randvoorwaarden betreft wel de eis dat de voor bed & breakfast gebruikte oppervlakte niet meer mag bedragen dan 100 m². Daarnaast is permanente bewoning of huisvesting van tijdelijke werknemers niet toegestaan.

De bestaande bed & breakfastvoorziening aan de Dijk 45 is als zodanig in de regels opgenomen.

Overige verblijfsrecreatieve voorzieningen

Voor de bestaande overige, meer grootschalige, verblijfsrecreatieve voorzieningen (waaronder recreatiepark de Groene Heuvels), is in het bestemmingsplan een specifieke regeling op maat opgenomen, conform de vigerende regeling.

Er is in het plan geen mogelijkheid opgenomen om nieuwe volwaardige campings rechtstreeks toe te staan. Mochten er in de toekomst initiatieven worden ingediend dan dienen deze met een partiële bestemmingsplanherziening dan wel met een buitenplanse omgevingsvergunning op basis van artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3 Wabo te worden gerealiseerd.

Overige dagrecreatieve voorzieningen

Voor de bestaande overige dagrecreatieve voorzieningen evenals horeca en sportvoorzieningen is in het bestemmingsplan een specifieke bestemmingsregeling op maat opgenomen, conform de vigerende regeling.

Zowel slot Doddendaal, als een café en een restaurant aan de Van Heemstraweg zijn bestemd als 'Horeca' (artikel 7). De twee horeca locaties binnen de Groene Heuvels zijn binnen de daarvoor geldende 'Recreatie' bestemming geregeld.

Het volkstuincomplex Weurt, de scouting, het hondenafrichtcentrum, en een tweetal dagrecreatieve verblijfplaatsen zijn bestemd als 'Recreatie' (artikel 10).

Naast de manege in Ewijk zijn tevens de buitenmanege in Winssen en de sportvelden van Winssen bestemd als 'Sport' (artikel 11).

Daarnaast zijn de bestaande drie dijkmagazijnen van Winssen, Ewijk en Weurt op de verbeelding opgenomen middels de aanduiding 'dijkmagazijn' binnen de bestemming 'Natuur 1' dan wel 'Agrarisch met waarden'. De dijkmagazijnen zijn tevens in de regels opgenomen. De ruimten mogen worden gebruikt ten behoeve van culturele en / of maatschappelijke doeleinden. Uitbreiding van bebouwing is niet toegestaan.

Modelvliegsport

Aan de Zellerstraat ong. wordt reeds 25 jaar een gedeelte van het perceel door de plaatselijke modelvliegvereniging Cumulus benut als modelvliegveld. Hiertoe is in het bestemmingsplan binnen de

bestemming 'Agrarisch' een specifieke aanduiding 'modelvliegtuigbaan' opgenomen, zonder verdere bebouwingmogelijkheden.

6.13. Niet-agrarische bedrijven

Nieuwvestiging van niet-agrarische bedrijven

Uitgangspunt van de provincie, stadsregio en gemeente is dat bedrijven zonder functionele binding met het buitengebied thuishoren in een kern of op een bedrijventerrein. In beginsel dienen bedrijven dus uit het buitengebied geweerd te worden.

Conform provinciaal beleid is het onder voorwaarden mogelijk om op een voormalige agrarische bedrijfslocatie een aan het buitengebied gebonden bedrijf in het buitengebied uit te oefenen. Hiervoor is echter een afzonderlijke bestemmingsplanprocedure noodzakelijk. Zie hoofdstuk 6.10 van deze toelichting.

Bestaande niet-agrarische bedrijven

Alle bestaande (legale) niet-agrarische bedrijven zijn positief bestemd. Voor zover dit bedrijven betreft met een milieucategorie van 1, 2 of 3.1 (conform de geactualiseerde VNG handreiking bedrijven en milieuzonering editie 2009) is geen specifieke bedrijfstype aanduiding opgenomen. Op betreffende locaties wordt omschakeling naar andere vormen van niet-agrarische bedrijvigheid rechtstreeks toegestaan, zie hiervoor verder de paragraaf '*omschakeling naar andere vorm van niet-agrarische bedrijvigheid*' in deze toelichting. In de bijlage van de regels is een bedrijventabel opgenomen, waarin alle aanwezige bedrijven in het buitengebied van Beuningen zijn beschreven.

Bestaande verkooppunten van motorbrandstoffen en auto-gerelateerde bedrijven behoren ook tot milieucategorie 3.1, maar zijn toch specifiek op de verbeelding opgenomen aangezien nieuwvestiging dan wel omschakeling naar deze bedrijvigheid conform gemeentelijk beleid niet wordt toegestaan. Nieuwe locaties met dergelijke bedrijvigheid worden niet wenselijk geacht in het buitengebied, mede gelet op hun ruimtelijke uitstraling en mogelijke veiligheidsrisico voor de omgeving. Daarnaast zijn ook bestaande bedrijven met een milieu-categorie van 3.2 (conform de VNG handreiking bedrijven en milieuzonering editie 2009) specifiek op de verbeelding als zodanig aangeduid. Betreffende bestaande bedrijven zijn toegestaan, maar nieuwvestiging dan wel omschakeling naar niet-agrarische bedrijvigheid met gelijksoortige of hogere milieu-categorie is niet rechtstreeks mogelijk. Vanwege de mogelijke impact op de omgeving, onder andere met betrekking tot effecten op woon- en leefomgeving en ruimtelijke uitstraling, worden dergelijke bedrijven in beginsel niet wenselijk geacht in het buitengebied.

In voorkomende gevallen is een nadere afweging noodzakelijk welke plaatsvindt in het kader van het verlenen van een (binnenplanse) omgevingsvergunning.

Detailhandel is in beginsel uitsluitend toegestaan als ondergeschikte nevenactiviteit in eigen vervaardigde en/of voortgebrachte producten. De locaties waar detailhandel momenteel reeds de hoofd- of een nevenschikte activiteit betreft zijn als zodanig specifiek in de regels opgenomen en daarmee in het plan geregeld.

Buitenopslag en stalling is uitsluitend toegestaan indien en voorzover dit per specifiek bedrijf is aangegeven op de als bijlage bij de regels horende bedrijventabel. Het betreft reeds bestaande en vergunde buitenopslag activiteiten.

Uitbreidingsmogelijkheden

Bij recht wordt aan alle bedrijven een uitbreiding mogelijk gemaakt van 20% van de bestaande toegestane bebouwde oppervlakte, met dien verstande dat de uitbreiding nooit meer dan 100 m² mag bedragen.

Een mogelijke verdere uitbreiding is mede afhankelijk van het type bedrijf (wel of niet gebiedsgebonden) en de kwetsbaarheid van de omgeving. Hiervoor wordt in het bestemmingsplan geen mogelijkheid opgenomen maar zal maatwerk dienen te worden verricht, middels een afzonderlijke bestemmingsplanherziening.

Hierbij gelden de uitbreidingsmogelijkheden zoals opgenomen in de 'notitie functieverandering buitengebied' van de Stadsregio Arnhem Nijmegen als richtlijn. In deze notitie wordt onderscheid gemaakt in gebiedsgebonden en (niet)-gebiedsgebonden functies. Met name aan gebiedsgebonden functies dient ruimte voor groei te worden geboden.

Dit leidt tot onderstaande differentiatie in uitbreidingsmogelijkheden voor gebiedsgebonden functies, gerelateerd aan de zonering van het landelijk gebied (provinciale structuurvisie), waarbij voor de bebouwingsoppervlakte wordt uitgegaan van alle bebouwing, inclusief bedrijfswoning:

in EHS-natuur: bij recht 20% van de bestaande oppervlakte met een (absoluut) maximum aan bebouwingsoppervlak van 375 m² (cf. provinciaal beleid); middels een binnenplanse omgevingsvergunning bestaat een uitbreidingsmogelijkheid tot max. 10%;

EHS-verweving en EHS-verbinding: bij recht 20% van de bestaande oppervlakte met een (absoluut) maximum aan bebouwingsoppervlak van 500 m²; middels een binnenplanse omgevingsvergunning bestaat een uitbreidingsmogelijkheid tot max. 10%;

Multifunctioneel gebied: bij recht 10% van de bestaande oppervlakte; middels een binnenplanse omgevingsvergunning bestaat een

uitbreidingsmogelijkheid tot max. 20% van het bebouwd oppervlak per planperiode.

Voor niet-gebiedsgebonden functies geldt:

In de gehele EHS: bij recht 20% van de bestaande oppervlakte met een (absoluut) maximum aan bebouwingsoppervlak van 375 m² (cf. provinciaal beleid); middels een binnenplanse omgevingsvergunning bestaat een uitbreidingsmogelijkheid tot max. 10%;

Multifunctioneel gebied: bij recht 20% van de bestaande oppervlakte met een (absoluut) maximum aan bebouwingsoppervlak van 500 m²; middels een binnenplanse omgevingsvergunning bestaat een uitbreidingsmogelijkheid tot max. 15%;

Bedrijfswoning

De toevoeging van een nieuwe bedrijfswoning is in het bestemmingsplan uitgesloten. In voorkomende gevallen dient hier een afzonderlijke r.o.-procedure voor gevolgd te worden.

Omschakeling naar andere niet-agrarische bedrijfsvorm

Voor de op de verbeelding opgenomen bestaande (legale) niet-agrarische bedrijven is verandering naar een ander vorm van niet-agrarische bedrijvigheid rechtstreeks mogelijk, voor zover deze voorkomt op de Staat van bedrijfsactiviteiten zoals opgenomen in de bijlage van de regels en een milieu categorie van 3.1 of lager betreft.

Voor omschakeling naar niet-agrarische bedrijfsactiviteiten met een hogere milieucategorie dan 3.1 maar naar aard en omvang van de activiteit vergelijkbaar zijn, is een binnenplanse afwijkingsmogelijkheid opgenomen, teneinde een nadere afweging in relatie tot mogelijke effecten op het woon- en leefmilieu in de omgeving te kunnen maken. De staat van bedrijfsactiviteiten is gebaseerd op de geactualiseerde VNG handreiking bedrijven en milieuzonering editie 2009. Het betreft diverse vormen van niet-agrarische bedrijvigheid met de milieu-categorie 1, 2, 3.1 of 3.2 met uitzondering van verkooppunten van motorbrandstoffen, autogerelateerde bedrijven en overige bedrijvigheid, die op voorhand niet wenselijk wordt geacht in het buitengebied.

Functiewijziging naar wonen

Bij beëindiging van een niet-agrarisch bedrijf is op basis van een wijzigingsbevoegdheid de omzetting naar wonen mogelijk. Daarvoor gelden dezelfde eisen als voor omzetting van een agrarisch bedrijf naar wonen.

7. BESTEMMINGSREGELING WATER

7.1. Inleiding

In Nederland zijn de volgende partijen betrokken bij het waterbeheer:

1. het Rijk:

Het Rijk is verantwoordelijk voor wetgeving, is bevoegd gezag voor de implementatie van Europese regelgeving waaronder de Kaderrichtlijn Water en is tevens beheerder van de Rijkswateren (in Gelderland zijn dat onder andere de Waal, Maas, en het Maas-Waal Kanaal). Het Rijksbeleid wordt vastgelegd in het Nationale Waterplan en het Beheerplan voor de Rijkswateren.

2. de provincie:

De provincie is verantwoordelijk voor de bescherming van de functies van de regionale wateren, een uiteenzetting van het te voeren grondwaterbeheer en oppervlaktewaterlichamen en onttrekkingen ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening, bodemenergiesystemen en industriële onttrekkingen van meer dan 150.000 m³ per jaar.

3. de waterschappen:

De waterschappen zijn verantwoordelijk voor het operationeel beheer van de regionale oppervlaktewateren, voor zowel de kwantiteit als de kwaliteit. Daarnaast is het waterschap verantwoordelijk voor de vergunningverlening voor grondwateronttrekkingen, met uitzondering van de drie hiervoor genoemde categorieën onttrekkingen waarvoor de provincie bevoegd gezag blijft. Verder heeft het waterschap taken bij het beheer van de waterkeringen en het zuiveren van afvalwater. Het beheer van het oppervlakte- en grondwater wordt vastgelegd in waterbeheerplannen. Bij het opstellen van het waterbeheerplan houdt het waterschap rekening met het provinciale waterplan. De provincie moet het waterbeheerplan vervolgens goedkeuren.

4. de gemeenten:

De gemeenten hebben de plicht tot inzameling en transport van stedelijk afvalwater, de zorgplicht voor grondwater in het stedelijk gebied en de zorgplicht voor afvloeiend hemelwater. Dit wordt vastgelegd in de uitgebreide gemeentelijke rioleringsplannen.

5. de waterleidingbedrijven:

Zij zijn wettelijk verantwoordelijk voor het leveren van drinkwater.

Het bestemmingsplan dient een waterparagraaf te bevatten waarin beleid, bestaand systeem, doelstellingen en resultaten uit overleg tijdens

de procedure worden opgenomen. Op basis van het beleid (provinciale structuurvisie, provinciaal waterhuishoudingsplan en het beheerplan van waterschap Rivierenland) zal een aantal aspecten in het bestemmingsplan worden geregeld.

7.2. Watertoets

Sinds juli 2003 is de watertoets wettelijk verankerd in het Besluit ruimtelijke ordening. Het besluit verplicht tot het opnemen van een beschrijving van de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding in de toelichting van alle ruimtelijke plannen.

Dit houdt in dat, afgezien van het watertoets proces dat voor het bestemmingsplan buitengebied is doorlopen, voor alle (binnenplanse) afwijkingen van het bestemmingsplan buitengebied eveneens de watertoets dient plaats te vinden. Er dient een volledige, heldere, zelfstandige afweging te worden gemaakt over de waterhuishoudkundige consequenties van de beoogde ingreep. Hierbij kan worden teruggegrepen op de uitgangspunten zoals vastgelegd in de waterparagraaf van het bestemmingsplan buitengebied.

Het doel van de watertoets is dat water een volwaardige rol speelt in ruimtelijke plannen. Het middel dat de watertoets daarvoor gebruikt, is het zo vroeg mogelijk betrekken van de waterbeheerder bij een nieuw ruimtelijk plan. De watertoets betekent vooral meedenken vooraf. Eerste aanspreekpunt voor de gemeente is in principe het waterschap. Het waterschap coördineert het wateradvies.

De waterparagraaf moet het bewijs leveren dat water inderdaad een volwaardige plaats heeft gekregen in het maken van het ruimtelijk plan. In de waterparagraaf wordt beschreven:

- De doorwerking van de wateraspecten in de locatiekeuze, het ontwerp, de (her)inrichting en het beheer van het gebied;
- De wijze waarop de inbreng en het advies van de waterbeheerders is meegenomen;
- De invulling van eventuele mitigatie, compensatie van waterhuishoudkundige effecten;
- De afspraken over de financiering en de uitvoering van de plannen;
- De wijze waarop water doorwerkt in het ruimtelijk plan (water als onderdeel van bestemming in verbeelding, regels, toelichting en beschrijving op hoofdlijnen).

7.3. Analyse bestaande situatie

Waterlopen

De afwatering van het gebied geschiedt via wateringen die van oost naar west lopen. De inlaat van water is mogelijk vanaf het Maas-Waalkanaal via de inlaten Teersche Sluispolder, Landweijer, en Weurt. In de komgebieden nabij de Waal zijn de waterlopen erg vertakt. Ondanks dat op de oeverwallen zich veel fruitteelt bevindt, die vraagt om veel aanvoer van water vanwege de nachtvorstbestrijding in het begin van het groeiseizoen, is het aantal waterlopen hier duidelijk minder.

Alle A-watergangen in het plangebied worden beschermd middels de bestemming 'Water' op de verbeelding en mogen enkel in overeenstemming met hun functie gebruikt worden. Het is op grond van de keur van het waterschap verboden om binnen 4 meter van de insteek te graven, bomen te planten en bouwconcentraties op te richten, in verband met het beheer van de waterloop.

Grondwater

Het plangebied is onder te verdelen in een tweetal bemalingsgebieden:

- Quarles van Ufford: rondom de kernen Winssen en Bergharen;
- Bloemers: rondom de kernen Ewijk, Beuningen, Weurt, Batenburg en Hernen.

De bodemopbouw wordt gekenmerkt door de hoger gelegen oeverwalgronden bestaande uit lichte zavel tot lichte klei en de komkleigebieden daartussen met lichte tot zware klei. De oeverwalgronden hebben grondwatertrap IV, VI of VII en de komgronden hebben grondwatertrap III of IV. De lichte en zware kleigronden en grondwatertrap III in de komgronden zorgen voor slechte ontwateringscondities. Ter plaatse van dijkdoorbraken zijn zogenaamde wielen ontstaan en overslaggronden afgezet.

Vanuit het stuwwallencomplex en de hoger gelegen zandgronden treedt, door de scheefgestelde lagen in de stuwwallen afgewisseld door klei- en leemlagen, een kwelstroom op naar de komgronden. Dit is met name naar de diepere ondergrond.

Grondwaterkwaliteit

De kwaliteit van het water in het gebied is redelijk goed. Met name fosfaat en koper geven echter wel problemen. Plaatselijk overschrijden deze stoffen de MTR-norm (maximaal toelaatbaar risico).

Het water van de inlaatpunten vanuit het Maas-Waal kanaal is duidelijk van een slechtere waterkwaliteit.

7.4. Waterrelevant beleid

Nationaal Waterplan 2010 – 2015

In december 2009 heeft het kabinet het Nationaal Waterplan vastgesteld. Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde nota Waterhuishouding uit 1998. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet die met ingang van 22 december 2009 van kracht is. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Het Nationaal Waterplan is een algemeen plan voor het op nationaal niveau te voeren waterhuishoudkundig beleid. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2009 - 2015 voert om te komen tot duurzaam waterbeheer. Daarbij heeft het plan het karakter van een kapstokplan, waarop grote beleidsvelden zoals Stroomgebiedsbeheersplannen en WB21 als min of meer zelfstandige eenheden zijn aangehaakt.

Waterbeleid in de 21^e eeuw

Deze notitie is door Commissie Waterbeleid van de 21^e eeuw mede opgesteld naar aanleiding van de wateroverlast in 1993 en 1995. Het betreft een advies over de toekomstige inrichting van het watersysteem in Nederland, inclusief de relatie met de ruimtelijke inrichting. De Commissie is bij de formulering van haar advies uitgegaan van drie principes: 'anders omgaan met waterbeheer', 'ruimte voor water' en 'meervoudig ruimtegebruik', op basis hiervan heeft de commissie een aantal aanbevelingen gedaan. De belangrijkste zijn:

- de drietrapsstrategie: overtollig water dient primair te worden opgevangen in het watersysteem waar de wateroverlast optreedt, vervolgens moet voldoende berging worden gezocht en tot slot kan water worden uitgevoerd;
- watertoets: bij besluitvorming over grootschalige of ingrijpende locatiekeuzen is de watertoets verplicht (uitgangspunt vormt dat wordt afgezien van besluiten, die leiden tot negatieve gevolgen voor de waterhuishouding in de vorm van vermindering van de bescherming tegen overstromingen, toename van de wateroverlast, toename van de bodemdaling, afname van de waterkwaliteit, aantasting van de drinkwatervoorziening en toename van de verdroging van natuurgebieden);
- stroomgebiedbenadering: het waterbeleid wordt conform de Europese Kaderrichtlijn Water per stroomgebied aangestuurd. De 4 nationale stroomgebieden zijn opgedeeld in 17 regionale deelstroomgebieden. Voor elk stroomgebied moet worden vastgesteld aan welke eisen het watersysteem op de lange termijn moet voldoen, middels een stroomgebiedvisie. Het plangebied valt binnen het deelstroomgebied Rijn-west.

Waterplan Gelderland 2010 – 2015

Het Waterplan Gelderland is de opvolger van het derde Waterhuishoudingsplan (WHP3). Het beleid uit WHP3 wordt grotendeels voortgezet. Het Waterplan Gelderland is tegelijk opgesteld met de water(beheer)plannen van het Rijk en de waterschappen. In onderlinge samenwerking zijn de plannen zo goed mogelijk op elkaar afgestemd. Het Waterplan Gelderland 2010-2015 is eveneens op 22 december 2009 in werking getreden.

In het plan staan de doelen voor het waterbeheer, de maatregelen die daarvoor nodig zijn en wie ze gaat uitvoeren. Voor oppervlaktewaterkwaliteit, hoogwaterbescherming, regionale wateroverlast, watertekort en waterbodems gelden provinciebrede doelen. Voor een aantal functies, zoals landbouw, natte natuur, waterbergingsgebieden en grondwaterbeschermingsgebieden, zijn specifieke doelen geformuleerd. Vanwege de Europese Kaderrichtlijn Water is voor bepaalde oppervlaktewateren vastgelegd of het een kunstmatig of sterk veranderd oppervlaktewater is. Ook zijn voor die oppervlaktewateren ecologische doelen geformuleerd. Voor verbetering van de grondwaterkwaliteit zijn maatregelen opgenomen.

Na de inwerkingtreding van de nieuwe Waterwet eind 2009 verleent de provincie alleen nog vergunningen voor onttrekken van grondwater voor bodemenergiesystemen, openbare drinkwatervoorziening en industriële onttrekkingen van meer dan 150.000 m³/jaar. Het Waterplan Gelderland is het toetsingskader voor deze vergunningen.

Voor de realisatie van bepaalde waterdoelen zijn ruimtelijke maatregelen nodig. Hiervoor krijgt het Waterplan Gelderland op basis van de nieuwe Waterwet de status van structuurvisie. In het Waterplan Gelderland is beschreven welke instrumenten uit de Wet ruimtelijke ordening de provincie wil inzetten.

Stroomgebiedsvisie Rivierengebied

Voor ieder stroomgebied in Nederland wordt een lange termijn visie opgesteld, die inzicht geeft in de toekomstige opgaven om de regionale watersystemen op orde te houden en te brengen, alsmede laat zien welke maatregelen en kosten daarmee gemoeid zijn. De stroomgebiedsvisie Rivierenland is opgesteld door de Provincie Gelderland in nauwe samenwerking met de waterschappen en de regionale diensten van Rijkswaterstaat. Formeel gezien hebben de stroomgebiedsvisies geen juridische status. Doorwerking zal plaatsvinden in de provinciale omgevingsplannen (Structuurvisie, Waterhuishoudingsplan en Milieubeleidsplan). Tenslotte zullen ze doorwerken in de gemeentelijke structuur-, bestemmings- en rioleringsplannen en de beheersplannen van de waterschappen. Daarnaast vormt de visie een eerste inhoudelijke referentie voor toepassing van de watertoets bij alle nieuwe ruimtelijke plannen en besluiten.

Als hoofddoelstelling voor de regionale waterhuishouding in het Rivierengebied geldt het realiseren van duurzame, veerkrachtige watersystemen in zowel stedelijk als landelijk gebied. De stroomgebiedvisie geeft inzicht in de aard en omvang van de wateropgaven die voor het rivierengebied relevant zijn. Deze wateropgaven zijn geordend naar het nu en in de toekomst voorkomen van wateroverlast, het bereiken van de natte natuurdoelen, het veiligstellen van de drinkwatervoorziening en het voorkomen van watertekort.

Sturende wateropgaven zijn opgaven die alleen op te lossen zijn door ruimte te reserveren en aan de bestemming water prioriteit te geven boven andere bestemmingen. Bij het combineren met andere functies geldt de noodzakelijke ruimte voor water minimaal als vertrekpunt.

Ais sturende opgaven zijn aangemerkt:

- wateroverlast: ruimteclaim voor het regionaal systeem voor berging van water in verbrede waterlopen en in aan te wijzen bergingsgebieden;
- natuur: bescherming van waterlopen met hoge ecologische doelstelling (HEN) en de zogenaamde natte natuurparels en prioritaire gebieden, inclusief de daarbij behorende beïnvloedingsgebieden;
- drinkwater: bescherming van de 25-jaars grondwateronttrekkingsgebieden en de afbouw van een aantal drinkwaterwinningen.

Voor mede-ordenende wateropgaven bestaan meerdere alternatieven voor de invulling van de noodzakelijke ruimte voor water. De ruimte voor water is op creatieve wijze te combineren met andere bestemmingen in deze gebieden via meervoudig ruimtegebruik. Mede ordende wateropgaven zijn:

- wateroverlast gebieden waar een toenemende kans op wateroverlast kan ontstaan door verandering in het grondwaterpeil;
- natuur: bescherming van waterlopen met een niet-prioritaire ecologische doelstelling (SED) en de stroomgebieden van de bovenlopen van de SED-wateren. Bescherming van de niet-prioritaire natte natuur, inclusief de daarbij behorende beïnvloedingsgebieden. Bescherming van de 'blauwe motoren' van het grondwatersysteem en bescherming van de herstelgebieden voor natte natuur;

W26	Wiel 9, Winssen
W27	Wiel 5, Ewijk
W28	Moespotsche Waai
W29	Duivelswaai, Weurt

SED-wateren (Bron: Waterbeheerplan Rivierenland)

- drinkwater, bescherming van oppervlaktewater voor drinkwaterwinning, inclusief de daarbij behorende beïnvloedingszones, de zoekgebieden voor drinkwaterwinning en de 100-jaars grondwateronttrekkingsgebieden voor drinkwaterwinning.

Voor het buitendijks gelegen grondgebied van de gemeente Beuningen zijn op het gebied van wateroverlast geen sturende opgaven aangeduid. Wel zijn er mede-orderende wateropgaven aangeduid in het kader van ruimte voor de rivier. Deze ruimte zal in eerste instantie vooral buitendijks gezocht moeten worden.

In het zuiden van het plangebied is wel een hydrologische beschermingszone gesitueerd, als gevolg van de nabij gelegen natte natuurparel (kwetsbaar natuurgebied). Wat de natuur betreft gaat het om niet prioritaire beschermingsgebieden en niet-prioritaire natte natuur. De opgave die voor deze gebieden geldt, is vooral het herstel van natuurwaarden, maar ook de bescherming daarvan. Voor het veiligstellen van drinkwater zijn geen wateropgaven geformuleerd.

Waterbeheerplan Rivierenland 2010 – 2015

Waterschap Rivierenland heeft een nieuw Waterbeheerplan opgesteld voor de periode 2010-2015. Dit plan is op 22 december 2009 in werking getreden en gaat over het waterbeheer in het hele rivierengebied en het omvat alle watertaken van het waterschap: waterkering, waterkwantiteit, waterkwaliteit en waterketen.

Uitgangspunt bij de watertoets is het zoveel mogelijk voorkomen van negatieve gevolgen voor het watersysteem (waterkeringen, wateren en grondwater) door ruimtelijke plannen en besluiten. Dergelijke plannen moeten minstens waterneutraal zijn en waar mogelijk ook waterpositief. De waterveiligheid, de waterkwaliteit en de waterkwantiteit mogen door de plannen niet achteruitgaan. Als dit redelijkerwijs niet mogelijk is, dienen de negatieve gevolgen te worden gecompenseerd. De besluitvorming over compensatie vindt gelijktijdig met de besluitvorming over het ruimtelijke plan of besluit plaats. De compenserende

maatregelen worden bij voorkeur binnen het plangebied genomen, om afwenteling naar andere gebieden te voorkomen. De waterhuishoudkundige gevolgen van uitbreidingen mogen niet worden afgewenteld op naastgelegen of stroomafwaarts gelegen gebieden. Indien de toename van verhard oppervlak als gevolg van het bouwplan minder dan 1500 m² bedraagt dan geldt een vrijstelling voor de aanleg van compenserende waterberging.

Waterplan Beuningen

In het waterplan is het gemeentelijk waterbeleid verwoord. In het waterplan worden de ambities op het gebied van water in Beuningen onderverdeeld in 5 categorieën, te weten:

- afkoppeling van 25% van het verhard oppervlak van het gemengd stelsel in 2010. 100% afkoppelen bij uitbreidingsplannen;
- verbeteren van de oppervlaktewaterkwaliteit conform de functie toekenning van het oppervlaktewater;
- het toekennen van functies aan het oppervlaktewater, middels het definiëren van drie functietypen (natuurlijk water, belevingswater en kijkwater) die bestaan uit een onderling samenhangend geheel van doelstellingen met betrekking tot de waterkwaliteit, waterkwantiteit, natuurwaarden, inrichting en onderhoud;
- bij de aanleg en inrichting van waterlopen wordt rekening gehouden met de veiligheid van water voor kinderen;
- water dient meer zichtbaar te worden gemaakt, zodat het water meer beleefd wordt.

Gemeentelijk rioleringsplan 2008 -2012

In dit plan is het beleid vastgelegd voor de zorgplicht voor stedelijk afvalwater, afvloeiend hemelwater en grondwater.

7.5. Kansen en beperkingen

Wateroverlast en volksgezondheid

Inrichting en beheer van het waterhuishoudkundig systeem dient gericht te zijn op het voorkomen of beperken tot een aanvaardbaar risico van:

- wateroverlast voor wegen en bebouwing;
- schade aan de volksgezondheid door bijvoorbeeld vochtige kruipruimten, stilstaand water en onveilige oevers.

Bewaren en afvoeren van water

De gemeente streeft naar het vasthouden van gebiedseigen water door benutting van de natuurlijke bergingscapaciteit van bodem en oppervlaktewater. Transport en bewerking van schoon (hemel)water

moet worden vermeden door scheiding van schone en vuile waterstromen.

Overeenkomstig de beslisboom voor hemelwater (bron: BORG) dient zoveel mogelijk hemelwater te worden afgekoppeld van het rioleringsstelsel met de voorkeursvolgorde 1. voorkomen van afvoer (bv. gebruik hemelwater), 2. bodeminfiltratie, 3. vertraagde afvoer naar en berging in oppervlaktewater, 4. afvoeren via verbeterd bestaand rioolstelsel en 5. afvoeren via gemengd rioolstelsel.

Bij bouwplannen dient in eerste instantie nader te worden bekeken in hoeverre hemelwater afkomstig van verharde oppervlakken, zoals daken en terreinverharding, kan worden afgekoppeld en geïnfiltreerd in de bodem. In tweede instantie kan in overleg met het waterschap worden bekeken in hoeverre vertraagde afvoer naar oppervlaktewater mogelijk is, bijvoorbeeld door inpassing van open water binnen de bebouwingsstructuur. Overigens mag op drukriolering geen hemelwater worden aangesloten.

Het waterschap hanteert in het landelijk gebied als eis dat een toename van het verhard oppervlak groter dan 1500 m² gecompenseerd dient te worden door de aanleg van waterberging.

Waterkwaliteit

De gemeente streeft naar een goede waterkwaliteit, die voldoet aan gestelde eisen. Van belang is dat zo min mogelijk vervuilende stoffen worden toegevoegd aan grond- en oppervlaktewatersystemen. Alleen schoon hemelwater wordt direct afgevoerd naar bodem of oppervlaktewater.

Verontreiniging van hemelwater afkomstig van daken wordt voorkómen door toepassing van niet-uitlogende materialen (Dubo). Verontreinigd hemelwater afkomstig van wegen en terreinverharding wordt alleen afgevoerd via een bodempassage (bv. wadi). Het is van belang om hiermee in bouwplannen rekening te houden.

Drinkwaterbesparing

Gebruik van hoogwaardig drinkwater dient zoveel mogelijk te worden beperkt tot hoogwaardige toepassingen. Zo mogelijk wordt hemelwater gebruikt voor laagwaardige toepassingen. Voor zover relevant wordt verspilling van drinkwater voorkomen door toepassing van waterbesparende voorzieningen.

Natuur

Eventueel nieuw aan te leggen oppervlaktewater wordt zo mogelijk voorzien van natuurvriendelijke oevers. Voor nieuwe A-watgangen

geldt als uitgangspunt dat tenminste 50% van de taluds natuurvriendelijk wordt ingericht. Het beheer geeft geen verstoring van waterkwaliteit en biodiversiteit.

Beleving

Water en watergebonden elementen worden zo mogelijk gevisualiseerd. Afkoppelen van hemelwater van daken en wegen dient bij voorkeur zichtbaar gemaakt te worden, bv. door aanleg van gootjes.

7.6. Afstemming met het bestemmingsplan

Keur oppervlaktewateren

Een van de instrumenten van het waterschap om haar taak uit te oefenen is de Keur. De Keur kent gebods- en verbodsbepalingen die erop gericht zijn watergangen te beschermen. Zo is het in bepaalde gevallen verboden om zonder vergunning water te lozen op of te onttrekken aan oppervlaktewater. Ter plekke mogen geen ontwikkelingen plaatsvinden waarbij de (geo)hydrologische situatie verslechtert.

Ook legt de Keur in sommige gevallen aan burgers een onderhoudsplicht op. Daarnaast mag men zonder Keurontheffing geen activiteiten ontplooiën of bouwwerken plaatsen die het onderhoud aan watergangen kunnen belemmeren. Dit betekent dat voor bepaalde activiteiten nabij leggerwatergangen (tot 4 meter uit de insteek) of met mogelijke invloed op watergangen een ontheffing bij Waterschap Rivierenland moet worden aangevraagd.

Voor in de Keur opgenomen vergunnings- en ontheffingsplichtige zaken is in het bestemmingsplan getracht geen omgevingsvergunningplicht op te nemen. Dit zou immers resulteren in dubbele regelgeving. Ook werkzaamheden die tot het normale onderhoud van watergangen behoren zijn vrij van een omgevingsvergunning. Het bestemmingsplan zal bovendien die ruimte laten die het waterschap nodig heeft om haar beleid te kunnen uitvoeren.

Hydrologisch neutraal bouwen

De beleidsterm "hydrologisch neutraal bouwen" geeft invulling aan het "niet afwentelen" principe, zoals door de commissie waterbeheer 21^e eeuw (WB21) is gegeven. Beter is het te spreken van hydrologisch neutraal ontwikkelen, omdat ook andere ontwikkelingen dan bouwprojecten dienen te worden getoetst. Voorbeelden hiervan zijn infrastructurele en recreatieve ontwikkelingen.

In principe heeft elke ruimtelijke ontwikkeling invloed op

de hydrologie. De beleidsterm hydrologisch neutraal heeft dan ook vooral betrekking op het zo veel mogelijk (binnen de ontwikkeling) neutraliseren van de negatieve hydrologische gevolgen van toekomstige ruimtelijke ontwikkelingen om te voorkomen dat versnelde afvoer vanuit de bebouwde omgeving plaatsvindt.

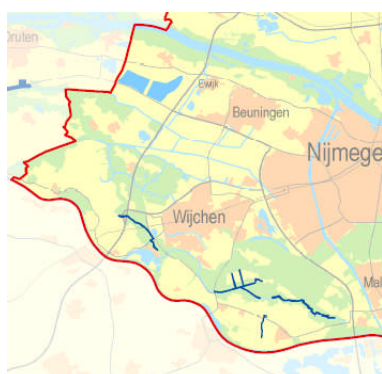
In aansluiting op landelijk beleid hanteert het waterschap conform de Richtlijn Hydrologisch neutraal ontwikkelen het beleid dat bij nieuwe plannen altijd onderzocht dient te worden hoe omgegaan kan worden met hemelwater. Hierbij dient de volgende voorkeursvolgorde doorlopen te worden: hergebruik - infiltreren - bufferen - afvoeren naar oppervlaktewater - afvoeren naar rwzi.

Conform het beleid van de waterschappen en de provincie (WHP) dienen nieuwe plannen te voldoen aan het principe van hydrologisch neutraal bouwen. Dit wil zeggen dat de hydrologische situatie minimaal gelijk moet blijven aan de oorspronkelijke situatie (vóór de nieuwe stedelijke ontwikkeling). Hierbij mag de oorspronkelijke afvoer uit het gebied niet overschreden worden en de gemiddeld hoogste grondwaterstand (GHG) niet worden verlaagd.

Indien de toename van verhard oppervlak als gevolg van het bouwplan <1500 m² bedraagt dan geldt een vrijstelling voor de aanleg van compenserende waterberging.

Bij alle bouwplannen dient gestreefd te worden naar een scheiding van vuil water en (schoon) regenwater. Dit is ook het geval indien in openbaar gebied nog steeds een gemengd rioolstelsel aanwezig is. Conform de kwaliteitstrits "schoonhouden - scheiden - zuiveren" dienen in alle gevallen, en zeker in geval van nieuwbouw, de mogelijkheden van bronmaatregelen (schoonhouden) te worden onderzocht.

Bronmaatregelen zijn bijvoorbeeld een zorgvuldige materiaalkeuze (pakket duurzaam bouwen), het voorkomen van de blootstelling van bouwmetalen aan regenwater en verantwoord beheer van de openbare ruimte (weg- en groenbeheer).

Landschappelijke, cultuurhistorische en natuurwaarden

Landschappelijke, cultuurhistorische en natuurwaarden worden niet in de Keur beschermd. Hiervoor is het bestemmingsplan dus het primaire instrument. Indien waterhuishoudkundige ingrepen plaatsvinden zal rekening moeten worden gehouden met aanwezige landschappelijke, cultuurhistorische en natuurwaarden.

De waterbeheerder stelt regels ter bescherming van het waterhuishoudkundig systeem en de direct betrokken belangen.

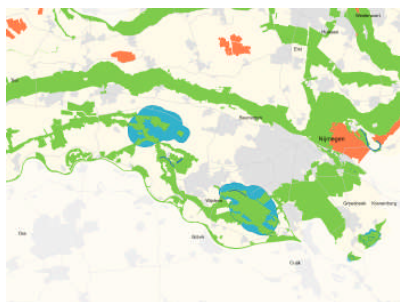
Waterbergingszoekgebied

In december 2006 is de streekplanuitwerking Waterberging door GS vastgesteld. Op basis van deze uitwerking zijn de in het Streekplan gereserveerde zoekruimten waterberging sterk gereduceerd. De waterschappen zoeken hun waterbergingsoplossing vooral in het verruimen van watergangen en nauwelijks meer in het 'tijdelijk parkeren' op land. Door deze streekplanuitwerking zijn de zoekgebieden waterberging van de streekplankaart verdwenen.

In het plangebied bevindt zich geen waterbergingsgebied. Wel zijn de nieuwe ontgrondingsplassen ten zuiden van Winssen aangeduid ten behoeve van de toekomstige waterberging.

Hydrologische beschermingszone "Natte natuur"

In bepaalde delen van het gebied is oppervlaktewater aanwezig met een hoge natuurwaarden of natte natuur op het land (in natuurgebieden). Ten noordwesten van Bergharen ligt een zogeheten 'natte natuurparel'. Natte Natuurparels zijn waardevolle ecosystemen die afhankelijk zijn van veranderingen in de grondwatersituatie en oppervlaktewaterpeilen.

- HEN wateren
- Natte natuur
- Beschermingsgebied natte natuur
- Oppervlaktewaterbeschermingsgebied

Gemeenten dienen op basis van het provinciaal waterplan de beschermingszones van de natte landnatuur te beschermen. Uitgangspunt vormt het standstill-step forward principe. De gemeente dient achteruitgang van de kwaliteit van deze wateren en natte natuur te voorkomen en daar waar mogelijk de situatie voor de natuur te verbeteren zonder dat daarmee de situatie van de landbouw verslechtert. Ter bescherming van de natte natuurwaarden zijn hiervoor hydrologische beschermingszones noodzakelijk.

Ingrepen of initiatieven in deze zones zullen moeten worden afgestemd op de beoogde natuurontwikkeling en/of mogen deze in de toekomst in ieder geval niet belemmeren. Betreffende zones zijn op de verbeelding aangeduid als 'milieuzone - hydrologische beschermingszone'.

Afwijkingsmogelijkheden leggen nadere toetsingscriteria of beperkingen op aan ontwikkelingen zoals functieverandering nabij deze zones. Voorgenomen ontwikkelingen mogen de te beschermen natuurwaarden niet negatief beïnvloeden, bv. door verlaging van de grondwaterstand of verslechtering van de waterkwaliteit.

Ecologische verbindingzones

Het waterschap legt de natte ecologische verbindingzones aan. In de praktijk komt het neer op het realiseren van brede, natuurvriendelijke oevers bij bestaande watergangen. De ecologische verbindingzones

bestaan uit landbouwgronden met verspreide natuur- en landschapselementen en zijn veelal langs beken en watergangen gesitueerd. Ze worden bij voorkeur aangelegd bij de bestaande Ecologische Hoofdstructuur (EHS) en andere natte natuur en gecombineerd met de vereiste waterberging in het landelijk gebied. In 2018 moeten de EVZ's zijn aangelegd. Deze zones dienen gevrijwaard te worden van ruimtelijke ontwikkelingen die realisering van deze zones kunnen frustreren. Er bestaat binnen deze zones ruimte voor nieuwe landgoederen, mits dit ook aansluit bij de uitgangspunten zoals deze zijn geformuleerd in het LOP. Hiermee kan de ecologische functie van de betreffende zone worden bevorderd.

In het bestemmingsplan is een wijzigingsbevoegdheid naar natuur opgenomen teneinde de ontwikkeling van ecologische verbindingzones mogelijk te maken.

Waterkeringen

Het beheer en onderhoud van de dijken berust hoofdzakelijk bij het waterschap. De waterkering lang het Maas-Waalkanaal vanaf sluis Weurt is in beheer bij Rijkswaterstaat. Bij alle ruimtelijke plannen en besluiten die betrekking hebben op waterkeringen of hun directe omgeving is de watertoets van toepassing. Doel daarvan is het behoud van de stabiliteit van de waterkering, behoud van de toegankelijkheid voor inspectie en onderhoud van de waterkeringen, het vrijhouden van ruimte voor toekomstige dijkversterkingen en de bescherming van de landschappelijke, natuur- en cultuurhistorische waarden van de waterkeringen. De Keur Waterschap Rivierenland 2009 en daarbij behorende beleidsregels gelden als toetsingskader ten aanzien van de waterkering.

De bestaande waterkeringen, inclusief beschermingszone zijn als dubbelbestemming 'Waterstaat- waterkering' op de verbeelding opgenomen. Oprichting van bouwwerken en bodemwerkzaamheden anders dan normaal onderhoud en landschapsbeheer zijn hier in beginsel niet toegestaan. Bij eventuele voornemens hiertoe dient advies te worden ingewonnen bij de beheerder van de waterkering, teneinde te bepalen of met het voornemen de functie van waterkering niet wordt aangetast.

Zomerkades en voorlandkeringen (keringen die buitenwater keren, maar geen primaire waterkering zijn)

In het buitendijkse gebied van Beuningen zijn een tweetal gereguleerde zomerpolders gelegen. Het betreft de 'Beuningse Uiterwaard' en de 'Winssense Waarden'. De zomerkade (waterkering) en inliggende watergangen zijn in beheer bij het waterschap. Het waterschap hanteert een inlaatbeleid ten aanzien van deze zomerpolders (inlaatbeleid zomerpolders tijdens hoge rivierwaterafvoeren 2004). Bij hoge rivierstanden kan het voorkomen dat zomerkaden overstromen of

dat water wordt ingelaten om de zomerkades te beschermen. De zomerpolders hebben dus geen beschermingsniveau gelijk aan gronden gelegen tussen primaire waterkeringen. Voor buitendijkse gebieden geldt in het algemeen dat betrokkenen daar op eigen risico wonen en werken. Met de buitendijkse gebieden wordt hier het winterbed van de grote rivieren bedoeld. Initiatiefnemers in het rivierbed zijn zelf verantwoordelijk voor het nemen van maatregelen om zich tegen potentiële schade te beschermen.

De zomerkades, inclusief een beschermingszone van 25 meter uit de as aan weerszijden van de waterkering, dienen in het bestemmingsplan opgenomen te worden. Derhalve zijn betreffende gronden voorzien van de dubbelbestemming 'Waterstaat – waterkering', inclusief bijbehorende beschermingsregeling. In het bestemmingsplan zijn geen verdere aanvullende regels met betrekking tot de zomerpolders en zomerkades opgenomen.

Ruimte voor de Rivier

Buitendijkse gebieden

Het buitendijkse gebied bestaat hoofdzakelijk uit uiterwaarden die worden benut voor natuurontwikkeling en deels nog in agrarisch medegebruik zijn. Daarnaast bevinden zich hier nog een niet-agrarisch bedrijf, een woonschip en enkele burgerwoningen.

Het gehele buitendijkse gebied valt binnen het 'stroomvoerend' regime van de beleidslijn Grote Rivieren. Conform deze beleidslijn mag in buitendijkse gebieden in beginsel niet worden gebouwd of een andere activiteit worden gepleegd die structureel van invloed is op het afvoervermogen van de Waal. Dit betekent dat ontwikkelingen niet tot gevolg mag hebben dat de afvoer wordt gehinderd en geen belemmering mogen vormen voor toekomstige verruiming van het rivierbed. Voor burgers en bedrijven die zich in het rivierbed vestigen geldt verder dat eventuele schade als gevolg van hoogwater voor eigen rekening is.

Het "stroomvoerend" regime biedt de mogelijkheid om toestemming te geven aan riviergebonden activiteiten ('ja, mits'). Onder riviergebonden activiteiten wordt ook de realisatie van natuur verstaan. Hiertoe behoren ook de inrichtingsmaatregelen die met natuurontwikkeling zijn verbonden, zoals afrasteringen, borden, wandelpaden, evt. (vogel-) kijkhutten etc.

Niet-riviergebonden activiteiten binnen dit regime zijn alleen mogelijk als er sprake is van het hergebruiken van bestaande gebouwen of als er met rivierverruimingsmaatregelen "per saldo meer ruimte" voor de rivier wordt geboden ('nee, tenzij').

De Beleidslijn grote rivieren is vertaald naar de dubbelbestemming 'Waterstaat – Stroomvoerend rivierbed'. Gronden binnen deze

bestemming zijn mede bestemd voor de afvoer van rivierwater. In de regels is vastgelegd dat bestaande bebouwing eenmalig maximaal 10% mag worden uitgebreid. In beginsel worden verder alleen riviergebonden activiteiten toegestaan.

Voor activiteiten in het rivierbed is naast een omgevingsvergunning ook een watervergunning nodig. De watervergunning kan bij de gemeente, maar ook rechtstreeks bij het bevoegde gezag, worden aangevraagd. Als ook een omgevingsvergunning nodig is, kan die samen met de watervergunning, bij hetzelfde loket worden aangevraagd.

Waterkribben

Om de hoogwaterveiligheid van het rivierengebied in Nederland te vergroten heeft het kabinet besloten om alle 750 kribben in de Waal te verlagen. Dat is een van de maatregelen waarmee de veiligheid wordt vergroot. Deze maatregelen worden uitgevoerd in het kader van het programma Ruimte voor de Rivier.

Hiertoe zijn de Waalkribben specifiek op de verbeelding aangeduid conform het recent vastgestelde bestemmingsplan Waalkribben, waarmee aanpassing van de kribben binnen de gemeente Beuningen mogelijk wordt gemaakt evenals overige (onderhouds)werkzaamheden ten behoeve van de rivier en de uiterwaarden.

7.7. Overleg met de waterbeheerders

De waterparagraaf is op basis van de gemeentelijke waternota opgesteld in nader overleg met de waterbeheerder in het kader van de watertoets. Het waterschap Rivierenland is reeds in een vroeg stadium bij het plan betrokken.

8. INFRASTRUCTUUR

8.1. Infrastructuur

Verkeersdoeleinden

Alle openbare wegen zijn op de verbeelding opgenomen in de bestemming 'Verkeer', met daarbij een categorisering van het wegtype, gebaseerd op het nationale verkeersprogramma "Duurzaam Veilig":

- Stroomweg: deze wegen zijn met name gericht op het doorgaande verkeer door middel van een continue, ongestoorde verkeersafwikkeling met een relatief hoge snelheid;
- Voor de weginrichting betekent dit onder meer gescheiden rijrichtingen, het ontbreken van overstekend en kruisend verkeer en een relatief homogene gebruikersgroep; Dit betreft in het plangebied de snelwegen A-50 en A-73 en de provinciale autoweg N-322 (Maas- en Waalweg);
- Gebiedsontsluitingsweg: Deze wegen ontsluiten regio's en gebieden. Er kan op een gebiedsontsluitingsweg (GOW) kruisend en tegenliggend verkeer voorkomen met zowel matige als hoge snelheden. Op de kruispunten dient de snelheid zo laag te zijn dat ernstige conflicten worden uitgesloten (provinciale wegen); Gebiedsontsluitingswegen dienen zoveel mogelijk te zijn voorzien van vrijliggende fietspaden en op deze wegen geldt een maximum snelheidslimiet van 80 km/uur; Dit betreft in het plangebied de provinciale wegen N-847 (Schoenaker) en de Van Heemstraweg;
- Erftoegangsweg: De nadruk bij de erftoegangsfunctie ligt op het toegankelijk maken van 'erven', woningen, etc met mogelijk kruisend en tegemoetkomend verkeer. Dat betekent dat alle groepen verkeersdeelnemers hiervan gebruik moeten maken. Manoeuvres zoals keren, in- en uitstappen en oversteken moeten zo veilig mogelijk kunnen worden uitgevoerd. De snelheid van het gemotoriseerde verkeer moet daarom laag zijn. Dit betekent dat deze wegen vallen binnen een 60 km-zone; (Dit betreft alle overige verharde wegen in het buitengebied);
- Onverharde wegen. Een aantal van de onverharde wegen heeft recreatieve en cultuurhistorische waarden. Ter bescherming van deze waarden dienen deze wegen en paden behouden te blijven. Ook dienen onverharde en semi-verharde wegen en paden in beginsel niet te worden verhard.

De bestaande fiets- en voetveerverbinding tussen Slijk-Ewijk en Beuningen is middels de aanduiding 'veerverbinding' op de verbeelding en bijbehorende regeling in de regels in het bestemmingsplan opgenomen.

8.2. Leidingen

De dubbelbestemming 'Leiding' heeft betrekking op de diverse in het plangebied gelegen leidingen. Het gaat onder meer om gasleidingen, rioolpersleidingen en hoogspanningsleidingen.

De diverse leidingen zijn conform de huidige tracés opgenomen op de verbeelding met de daarbij behorende veiligheidszones en/of beschermingszones.

8.3. Defensie doeleinden

Radarverstoringsgebied

Een gedeelte van het plangebied is gelegen in het zogenaamde radarverstoringsgebied van de radar Vliegbasis Volkel. Dit gebied dient om het ongestoord functioneren van radar- en communicatieapparatuur op het militaire luchtvaartterrein Volkel te waarborgen. In verband hiermee zijn er ter voorkoming van radarverstoring beperkingen van toepassing voor de bouw van hoge gebouwen en overige bouwwerken. Het radarverstoringsgebied betreft een cirkel met een straal van 15 Nautische mijl (27,8 km) gemeten vanaf de positie van de radar. Binnen dit gebied dient voor ieder obstakel hoger dan 45 m tov de positie van de radar berekend te worden of verstoring van de radar optreedt. De maaiveldhoogte ter plaatse van de radar Vliegbasis Volkel is 20 meter boven NAP. Dit betekent dus dat een toetsingshoogte van 65 meter boven NAP.

Het bestemmingsplan biedt geen bouwmogelijkheden hoger dan de toetsingshoogte. Derhalve behoeft voor het radarverstoringsgebied geen verdere juridische beschermingsregeling in het bestemmingsplan te worden opgenomen.

9. MILIEU ASPECTEN

9.1. Milieu algemeen

Om conflictsituaties met functies in de omgeving te voorkomen moet in het bestemmingsplan aandacht besteed worden aan de diverse milieuaspecten. Voor dit bestemmingsplan zijn daarbij relevant:

- Geluid;
- Luchtkwaliteit;
- Externe veiligheid;
- Geur;
- Ammoniak.

Weliswaar is voor het merendeel van deze aspecten specifiek beleid en regelgeving vastgesteld, toch is ook sprake van een aanvullende werking ten opzichte van de ruimtelijke ordening. Zo kan het bestemmingsplan via de bestemmingskeuze aanwijzingen geven richting het milieubeleid. Andersom kan het milieubeleid richting geven aan de functietoedeling in het bestemmingsplan.

Als uitgangspunt voor het bestemmingsplan geldt dat geen strijdigheden bestaan met de normen uit de betrokken milieuwetten waaronder de Wet milieubeheer, de Wet geluidhinder, de Wet geurhinder en veehouderij, het Besluit Externe Veiligheid en de Wet Ammoniak en veehouderij.

Voorziene ontwikkelingen

Direct

Het bestemmingsplan voorziet ten opzichte van het vigerend bestemmingsplan beperkt in nieuwe ontwikkelingen in directe zin. Naar aanleiding van enquêtes en bouwvlakvoorstellen is voor een beperkt aantal agrarische bedrijven een beperkte uitbreiding of wijziging van het (voorheen verbale) bouwvlak voorzien. Deze uitbreidingen/wijzigingen zijn getoetst aan de hand van de beschikbare milieuhygiënische informatie, informatie met betrekking tot aanwezige natuurwaarden en informatie met betrekking tot overige waarden (o.a. archeologie).

Grotere uitbreidingen of uitbreidingen in kwetsbare of waardevolle gebieden zijn niet toegestaan. Hiervoor dient een aparte (binnenplanse dan wel buitenplanse) procedure doorlopen te worden.

Bij wijziging

Naast een aantal ontwikkelingen waarin het bestemmingsplan direct voorziet zijn een aantal ontwikkelingen mogelijk door middel van een wijzigingsbevoegdheid. Het gaat hierbij om de volgende zaken:

- Binnen agrarisch gebied: omschakeling van grondgebonden veehouderij naar een intensieve veehouderij (in bestemming

'Agrarisch' bij recht en bij de bestemming 'Agrarisch met Waarden' na wijziging);

- Uitbreiding glastuinbouwbedrijf tot 2,5 hectare;
- Uitbreiding agrarische bedrijven tot 2,5 hectare;
- Uitbreiding niet-agrarische bedrijven met 10% van het bestaand bebouwingsoppervlak;
- Nieuwvestiging niet-agrarische bedrijven (categorie 1, 2 en 3.1) in vrijgekomen agrarische panden.

Overige activiteiten waaronder agro-toerisme (o.a. minicampings), agrarisch natuurbeheer en de verkoop van streekeigen producten zijn voorbeelden van 'verbrede landbouw'. Overige nevenactiviteiten bijvoorbeeld recreatie en zorgdiensten, agrarisch verwante functies, agrarisch technische hulpfuncties en statische binnenopslag.

Alvorens deze wijzigingen kunnen worden geëffectueerd dient door middel van onderzoek te worden aangetoond dat aan de vereiste (milieu)randvoorwaarden wordt voldaan en anderen niet onevenredig in hun belangen worden geschaad.

9.2. Plan-MER

Milieubeleid wordt steeds meer geïncorporeerd in andere beleidsvelden. Ook in de ruimtelijke planvorming is structureel aandacht voor milieudoelstellingen noodzakelijk. De milieudoelstellingen worden daartoe integraal en vanaf een zo vroeg mogelijk stadium in het planvormingsproces meegewogen. Hierdoor zijn de milieubelangen volwaardig afgewogen tegen andere belangen die evenzeer claims kunnen leggen op de schaars beschikbare ruimte.

Op basis van Europese regelgeving is sinds 21 juli 2004 de Europese richtlijn "betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's" (2001/42/EG) van kracht. Het doel van deze zogenaamde 'Strategische Milieu Beoordelings'-richtlijn is om bij de besluitvorming over ruimtelijke plannen en programma's het milieu een volwaardige plaats te geven met het oog op de bevordering van een duurzame ontwikkeling. In september 2006 is de SMB-richtlijn, door wijziging van de Wet milieubeheer en de wijziging van het hieraan gekoppelde Besluit m.e.r. 1994, omgezet in de Nederlandse wet- en regelgeving. Sinds deze wijziging bestaan er twee soorten milieueffectrapportage: het plan-MER en het besluit-m.e.r.. In de praktijk betekent dit, dat sinds deze wetwijziging niet meer van SMB maar van plan-MER wordt gesproken.

Voor onderhavig plan is een plan-MER opgesteld. Met het opstellen van de plan-MER is beoogd om de milieuruimte te bepalen, die in het plangebied aanwezig is (bv. voor uitbreiding agrarische bedrijven). Hiertoe is een viertal alternatieven in beeld gebracht.

Het eerste alternatief brengt de maximale invulling in beeld. Er wordt vanuit gegaan dat alle bestaande agrarische bedrijven uitbreiden tot een bouwblok van 2,5 ha, zich specialiseren in de huidige hoofdbedrijfstak en intensiveren. Het tweede alternatief brengt de minimale invulling in beeld, dat wil zeggen, geen uitbreidingsmogelijkheden voor agrarische bouwvlakken en het toepassen van luchtwassers en emissiearme landbouwmethoden. Deze vermindering van geur en stikstof uitstoot is lastig via het RO-spoor af te dwingen, maar wordt inzichtelijk gemaakt om duidelijk te maken waar milieugebruiksruimte zit. Het nulalternatief beschrijft de huidige vergunde situatie. Als laatste is een scenario ontwikkeld, dat aansluit bij de reële ontwikkelingsmogelijkheden die het onderhavige bestemmingsplan biedt. In dat geval worden luchtwassers en emissiearme landbouwmethoden worden toegepast.

Aspect	Criteria	Beoordeling			
		Nulalternatief	Maximaal	Minimaal	Reëel
Lucht	Stikstofdepositie	0	--	+	+
	Geur	0	-	+	+
	Fijn stof – veehouden	0	--	+	+
	Fijn stof – wegverkeer	0	-	0	-
Woon- en leef-omgeving	Visuele effecten	0	-	0	
	Capaciteit wegennet	0	-	0	
Bodem en water	Bodemkwaliteit	0	0	0	
	Verandering grondwaterstroming en grondwaterstand, kwel- en infiltratiegebieden	0	-	0	
	Oppervlaktewaterkwaliteit	0	-	0	
Natuur	Verandering areaal	0	--	0	
	Verstoring door geluid	0	-	+	
	Verstoring door licht	0	-	0	
	Verontreiniging	0	0	0	
	Doorsnijding/aanleg ecologische verbindingen	0	-	0	
Ruimtelijke kwaliteit	Landschap	0	0	0	
	Historisch geografische en historisch bouwkundige elementen	0	-	0	
	Geomorfologie	0	-	0	
	Archeologie	0	-	0	
Duurzaamheid	Ruimtegebruik	0	-	0	
	Energie	0	+	0	
	Flexibiliteit in gebruik	0	+	-	
	Mogelijkheid tot functieverandering	0	0	0	

Beoordeling scenario's plan-MER

De effectbeoordeling in deze plan-MER vindt plaats op kwalitatief niveau. Alleen voor de onderdelen stikstofdepositie en geur is een kwantitatieve

beoordeling gemaakt. In bovenstaande tabel wordt een samenvatting gegeven van de beoordeling op de verschillende criteria.

Door een zoneringsplan in het bestemmingsplan op te nemen zijn de meeste knelpunten zoals geconstateerd in het maximale alternatief te voorkomen, behalve voor het aspect lucht. Het reëel worst-case-scenario laat zien dat door technische maatregelen voor te schrijven bij uitbreiding van agrarische bouwvlakken negatieve effecten grotendeels te voorkomen zijn.

Naar aanleiding van opmerkingen van de Commissie voor de m.e.r. is de plan-MER aangevuld met een referentie alternatief gebaseerd op de huidige situatie alsmede het alternatief 'beschrijving voornemen', waarbij de geboden mogelijkheden in het voorliggende bestemmingsplan zijn doorgerekend.

Aspect	Criteria	Beoordeling	
		referentie	voornemen
Lucht	Stikstofdepositie	0	-
	Geur	0	0
	Fijn stof – veehouderij	0	-
	Fijn stof – wegverkeer	0	-
Woon- en leef-omgeving	Visuele effecten	0	0
	Capaciteit wegennet	0	-
Bodem en water	Bodemkwaliteit	0	0
	Verandering grondwater-stroming en grondwater-stand, kwel- en infiltratiegebieden	0	-
	Oppervlaktewaterkwaliteit	0	0
Natuur	Verandering areaal	0	0
	Verstoring door geluid	0	0
	Verstoring door licht	0	0
	Verontreiniging	0	0
	Doorsnijding/aanleg ecologische verbindingen	0	0
Ruimtelijke kwaliteit	Landschap	0	0
	Historisch geografische en historisch bouwkundige elementen	0	-
	Geomorfologie	0	0
	Archeologie	0	0
Duurzaamheid	Ruimtegebruik	0	0
	Energie	0	0
	Flexibiliteit in gebruik	0	+
	Mogelijkheid tot functieverandering	0	+

Het voornemen scoort op veel punten neutraal. Op enkele punten scoort het voornemen negatief. Dit is te verklaren door de uitbreiding die het voornemen mogelijk maakt, ten opzichte van de referentie-situatie waar uitgegaan wordt van een stabiele situatie. Op enkele punten scoort het voornemen positief.

Omdat in de huidige situatie de kritische depositiewaarde voor stikstof in het Natura 2000-gebied wordt overschreden, is elke wijziging die extra depositie veroorzaakt ontoelaatbaar. Uit de berekening blijkt dat zelfs een bedrijf van 1,5 ha een effect kan hebben over de gemeentegrenzen heen.

Ruimtelijke uitbreiding kan alleen toegestaan worden als de totale ammoniakemissie gelijkblijft of afneemt. Uitbreiding of omschakeling bij recht is niet mogelijk. Voor uitbreiding of omschakeling via de wijzigingsbevoegdheden is als voorwaarde opgenomen dat uitbreiding of omschakeling alleen mogelijk is als effecten op Natura 2000-gebieden zijn uitgesloten.

Door de opgenomen wijzigingsbevoegdheden in het bestemmingsplan wordt enerzijds ruimte geboden voor flexibiliteit in gebruik, uitbreiding en functieverandering. Anderzijds laat de neutrale beoordeling op veel punten zien dat er goede waarborgen zijn ingebouwd om aantasting van waarden te voorkomen.

Voor nadere informatie kan de plan-MER en Aanvulling plan-MER worden geraadpleegd, die als aan het plan zijn toegevoegd.

9.3. Geurhinder

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt vanaf 1 januari 2007 het toetsingskader voor de milieuvergunning, als het gaat om geurhinder vanwege dierenverblijven van veehouderijen.

De Wgv schrijft voor op welke wijze een bevoegd gezag de geurhinder vanwege dierenverblijven moet beoordelen indien een veehouderij een milieuvergunning aanvraagt. Indirect heeft de Wgv ook consequenties voor de totstandkoming van geurgevoelige objecten en dus voor de ruimtelijke ordening, dit wordt wel de 'omgekeerde werking' genoemd. De reden hiervoor is duidelijk: een geurnorm is bedoeld om mensen te beschermen tegen overmatige geurhinder, omgekeerd moet een bevoegd gezag dan ook niet toestaan dat mensen zichzelf blootstellen aan die overmatige hinder. De ruimtelijke plannen waarvoor de omgekeerde werking moet worden beoordeeld, zijn met name bestemmingsplannen waarin locaties voor woningbouw, of recreatie en toerisme worden vastgelegd.

Op grond van de Wgv kunnen gemeenten een geurverordening opstellen waarin zij - binnen bepaalde wettelijke marges - hun eigen geurnormen stellen. Voor de gemeente is inmiddels een quickscan opgesteld, maar verder geen verordening vastgesteld of in ontwikkeling. In de opgestelde plan-MER wordt nader inzicht geboden in de aanwezige milieugebruiksruimte.

9.4. Ammoniak

Het Nederlandse ammoniakbeleid berust op twee sporen. Het eerste spoor is het gebiedsgerichte spoor. Dit spoor houdt onder andere in dat maatregelen rond ammoniakgevoelige natuurgebieden moeten worden

genomen. Een belangrijke maatregel is de zonering van de Wet ammoniak en veehouderij (Wav). Op grond van die wet moeten de provincies de meest kwetsbare natuurgebieden binnen de Ecologische Hoofdstructuur (de zogenaamde zeer kwetsbare gebieden) aanwijzen. In deze zeer kwetsbare gebieden, die gelegen zijn binnen de EHS, en een zone daaromheen gelden beperkingen voor de milieuvergunningverlening aan bedrijven.

In de Nota Ruimte is vastgelegd dat met deze uitgangspunten ook bij ruimtelijke ordening rekening moet worden gehouden: "In aanvulling op het generieke ammoniakemissiebeleid worden de meest kwetsbare natuurgebieden door middel van zonering extra beschermd. Daarbij is "nieuwvestiging" van veehouderijen niet toegestaan en is uitbreiding van veehouderijen alleen onder strikte voorwaarden mogelijk (binnen het emissieplafond van de veehouderij)." In de Wav is ook bepaald dat onder bepaalde omstandigheden verdergaande technieken dan de best beschikbare techniek moeten worden toegepast. Dit zal vooral van toepassing zijn op grote intensieve veehouderijen. Naast de Wav is ook de Natuurbeschermingswet 1998 van belang. Voor activiteiten (waar veehouderijen ook onder vallen) rond beschermde natuurmonumenten en aangewezen vogel- en habitatrichtlijngebieden geldt namelijk een vergunningplicht op grond van de Natuurbeschermingswet, om schade aan de betreffende gebieden te voorkomen. Tot slot biedt ook de Reconstructiewet een kader voor een gebiedsgerichte aanpak van ammoniak.

Het tweede spoor is het generieke spoor. Door middel van het besluit Huisvesting gelden emissie-eisen voor alle stallen. Op den duur zullen alle stallen emissie-arm moeten worden uitgevoerd, voor zover de techniek daarvoor beschikbaar is. Daarnaast zijn er regels voor het emissiearm uitrijden van mest en voor het afdekken van mestbassins. Dit generieke spoor is gericht op het terugdringen van de achtergronddepositie van ammoniak en is voor ruimtelijke ordening minder relevant.

Uit de Atlas Wet ammoniak en veehouderij provincie Gelderland (Besluit 24 maart 2009) blijkt dat in het plangebied geen gebieden voorkomen die in het kader van de Wet ammoniak en veehouderij bescherming behoeven.

Wel bevindt zich in het plangebied een Natura2000 gebied 'de Waaluitwaarden', dat in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 bescherming geniet.

Betreffende gebieden zijn op de verbeelding bestemd als 'Natuur – 2'. Binnen deze bestemming is nieuwvestiging en uitbreiding van agrarische bedrijven evenals omschakeling naar een intensieve veehouderij niet toegestaan.

Er zal een wijziging van de Wet ammoniak en veehouderij worden doorgevoerd, waarin de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) zal worden geïntroduceerd. Deze PAS zal kunnen worden gebruikt bij de toetsing aan de instandhoudingsdoelstellingen van Natura 2000-gebieden.

De kern van de PAS is het maken van bindende afspraken om het stikstofprobleem aan te pakken op verschillende niveaus (landelijk, provinciaal en per Natura 2000-gebied) en vanuit verschillende sectoren (landbouw, industrie, verkeer en vervoer). Daarbij moet de achteruitgang van de biodiversiteit worden gestopt, dus de stikstofbelasting teruggebracht, zonder de economische ontwikkeling in gevaar te brengen.

Als nu per gebied bekend is hoe de daling van de stikstofdepositie in de tijd verloopt, en welke maatregelen er nog meer worden genomen om de bijzondere habitats in dat gebied te beschermen, kan er ook worden vastgesteld hoeveel ruimte er binnen die daling nog is om toe te wijzen aan bedrijven die nieuwe activiteiten willen ontplooien waarbij stikstof vrij komt. Dit alles wordt vastgelegd in het beheerplan voor de gebieden. Zo moet het mogelijk worden gemaakt dat binnen de aldus benoemde grenzen weer vergunningen worden verleend die voor de rechter standhouden.

De aanpak is gebaseerd op vier pijlers:

1. De stikstofbelasting moet in elk gebied dalen door landelijke, provinciale en gebiedsgerichte maatregelen;
2. Er worden ecologische herstelmaatregelen getroffen;
3. De stikstofmaatregelen en ecologische herstelmaatregelen zijn niet vrijblijvend en worden geborgd;
4. Er wordt binnen de dalende stikstofbelasting ruimte gecreëerd voor nieuwe activiteiten en uitbreidingen.

Deze vier punten samen moeten garanderen dat de achteruitgang van de natuurkwaliteit stopt, herstel van de natuurkwaliteit de komende jaren te verwachten is én economische ontwikkeling mogelijk is.

De voorlopige PAS wordt nu uitgewerkt naar het definitieve programma. Er wordt onder andere gewerkt aan de uitwerking van de herstelstrategieën, de rekentool, de landelijke en provinciale maatregelen en de ontwikkelruimte.

Daarnaast is de provincie Gelderland voornemens een Verordening Stikstof en Natura 2000 Gelderland vast te stellen. Deze verordening vormt een onderdeel van het Gelderse stikstofbeleid dat tot stand is gekomen in samenspraak met belanghebbende maatschappelijke organisaties en is vastgelegd in het Convenant Stikstof en Natura 2000 Gelderland. In goed overleg heeft de provincie afspraken gemaakt met landbouw- en natuurorganisaties om de uitstoot van stikstof te verminderen.

Voor uitbreiding en nieuwvestiging van veehouderijen nabij Natura 2000 gebieden is een Natuurbeschermingswet vergunning vereist. Uitsluitend indien met de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling de stikstofdepositie van het totale bedrijf onder de drempelwaarde blijft kan een Nbw-vergunning worden verleend. Op veel locaties is reeds sprake van een overbelaste situatie. Om dergelijke locaties toch nog enige uitbreidingsruimte te kunnen bieden wordt een salderingsbank ingesteld.

Bedrijven op overbelaste locaties kunnen daarmee salderen met stoppende bedrijven en zo alsnog enige uitbreidingsruimte verkrijgen. In de verordening wordt geregeld hoe het salderingssysteem werkt.

9.5. Geluid

De Wet geluidhinder heeft als belangrijkste doel het bestrijden en voorkomen van geluidhinder. Op grond van de wet zijn verschillende vormen van geluidhinder te onderscheiden die directe raakvlakken hebben met de ruimtelijke ordening. Voor het buitengebied van Beuningen is de regelgeving ten aanzien van wegverkeerslawaai en industriellawaai van belang.

Geluid kan een belasting van het woon-, werk- en recreatie- leefklimaat van de mens met zich meebrengen. Als geluidsgevoelige bestemmingen gelden in ieder geval woningen en woonwagenlocaties, scholen, ziekenhuizen, verpleeghuizen en andere gezondheidszorggebouwen met de daarbij behorende terreinen. In de natuur zijn met name zoogdieren gevoelig voor verstoring door geluid. Binnen de op de verbeelding aangegeven geluidszoneringen is in principe geen plaats voor nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen.

Geluidszones binnen het plangebied

Wegverkeerslawaai

Voor wegverkeer geldt een wettelijke voorkeursgrenswaarde van 48 dB. Langs iedere weg is van rechtswege een zone gelegen met uitzondering van wegen waarop een maximumsnelheid van 30 km/h geldt. De breedte van de zone is afhankelijk van het aantal rijstroken. Voor de rijkswegen A-50 en A-73 met 4 rijstroken, geldt een zonebreedte van 400 meter (600 meter in geval van op- en/of afritten). De overige wegen in het buitengebied zijn provinciale wegen en ontsluitingswegen met 1 of 2 rijstroken, waarvoor in het buitengebied een zonebreedte van 250 meter geldt.

Bij een overschrijding van de wettelijke voorkeursgrenswaarde dient door burgemeester en wethouders van de desbetreffende gemeente een hogere grenswaarde te worden vastgesteld. Bij een overschrijding van meer dan 5 dB dienen de verblijfsruimten (met name de slaapkamers, indien de nachtperiode maatgevend is) zoveel mogelijk aan een minder geluidsbelaste zijde te worden gerealiseerd.

Het plan voorziet niet in nieuwe ontwikkelingen binnen de 48 dB contour ten gevolge van wegverkeerslawaai.

Geluidszone industrie

Ten noordoosten van het plangebied is het industrieterrein Nijmegen-West / Weurt gesitueerd. Een gedeelte van de 50 dB(A) zone rondom dit industrieterrein ligt binnen het plangebied. Binnen de 50 dB(A) zone is het realiseren van geluidsgevoelige bestemmingen en objecten niet toegestaan. Betreffende zonering is als zodanig op de verbeelding opgenomen.

Voor het overige bevinden zich geen gezoneerde industrieterreinen in of nabij het plangebied, waarvan de 50 dB(A) zone binnen het plangebied ligt.

Luidruchtige horeca

In het plangebied bevindt zich geen zogenaamde 'luidruchtige horeca' (geluidsniveaus voor langere tijd van meer dan 95 dB(A)). Deze functie is in het buitengebied ongewenst en vestiging of omschakeling naar dergelijke functies is in het buitengebied dan ook uitgesloten.

9.6. Luchtkwaliteit

De Wet Luchtkwaliteit is op 15 november 2007 in werking getreden en vervangt het 'Besluit luchtkwaliteit 2005'. De wet is één van de maatregelen die de overheid heeft getroffen om:

- negatieve effecten op de volksgezondheid als gevolg van te hoge niveaus van luchtverontreiniging aan te pakken;
- mogelijkheden voor ruimtelijke ontwikkeling te creëren ondanks de overschrijdingen van de Europese grenswaarden voor luchtkwaliteit.

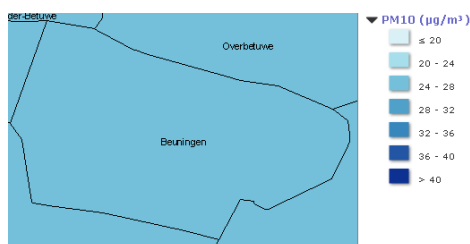
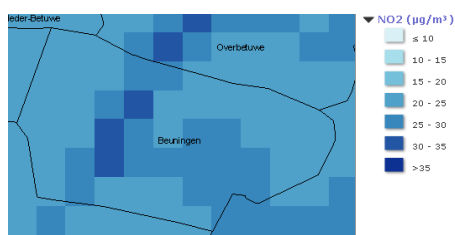
De wet voorziet ondermeer in een gebiedsgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen. Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden.

Luchtkwaliteitseisen vormen onder de nieuwe wet geen belemmering voor ruimtelijke ontwikkeling als:

- er geen sprake is van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- een project, al dan niet per saldo, niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit leidt, wat wil zeggen dat een project 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging (meer dan 3% ten opzichte van de grenswaarde);
- een project is opgenomen in een regionaal programma van maatregelen of in het NSL.

De Regeling NIBM noemt de volgende subcategorieën van landbouwinrichtingen, die per definitie 'niet in betekenende mate' bijdragen aan een verslechtering van de luchtkwaliteit:

- akkerbouw- of tuinbouwbedrijven met open grondteelt;
- inrichtingen die uitsluitend of in hoofdzaak bestemd zijn voor witloftrek of teelt van eetbare paddenstoelen of andere gewassen in een gebouw;
- permanente en niet-verwarmde opstanden van glas of van kunststof voor het telen van gewassen;
- permanente en verwarmde opstanden van glas of van kunststof voor het telen van gewassen, mits niet groter dan 2 hectare (3% criterium);
- kinderboerderijen.

Achtergrondconcentraties NO₂ en PM₁₀ (2008)

De achtergrondconcentraties voor 2008 (zonder bijdrage lokale bedrijven en wegen) voor de gemeente Beuningen liggen voor

- PM₁₀ (fijn stof) jaargemiddeld tussen de 20 en 24 µg/m³ en daarmee ruim onder de grenswaarde (32 µg/m³ jaargemiddeld, equivalent voor daggemiddelde norm);
- NO₂ (fijn stof) jaargemiddeld tussen de 20 en 35 µg/m³ en daarmee ruim onder de grenswaarde (40 µg/m³ jaargemiddeld).

Uit de 'Rapportage luchtkwaliteit 2006' van de gemeente Beuningen blijkt dat er langs gemeentelijke wegen geen normen worden overschreden. Langs de rijkswegen (A-73 en A-50) worden wel plandempels/grenswaarden voor fijn stof en NO₂ overschreden. Onder meer door landelijk, provinciaal en gemeentelijk beleid zullen deze overschrijdingen de komende jaren worden opgelost.

In het bestemmingsplan is op beperkte schaal ruimte gegeven aan uitbreiding van bouwvlakken van agrarische bedrijven (tot max. 15%). De bijdrage van deze uitbreiding aan de verslechtering van de luchtkwaliteit (m.n. fijn stof) zal zeer beperkt zijn. Het is dan ook aannemelijk dat de ruimte die het bestemmingsplan biedt niet leidt tot een overschrijding van

grenswaarden, dan wel 'niet in betekende mate' zal bijdragen aan de verslechtering van de luchtkwaliteit.

Grotere uitbreidingen van agrarische bedrijven worden enkel middels een wijzigingsbevoegdheid toegestaan, waarbij deze initiatieven op het aspect luchtkwaliteit getoetst moeten worden alvorens gerealiseerd te kunnen worden.

9.7. Externe veiligheid

Externe veiligheid gaat over het beheersen van de risico's die ontstaan voor de omgeving bij het gebruik, de opslag en het vervoer van gevaarlijke stoffen als vuurwerk, lpg en munitie over weg, water en spoor en door buisleidingen. Het beleid rondom externe veiligheid is vastgelegd in circulaire, regelingen, AMvB's en wetten. Daarnaast heeft de gemeente aanvullend een eigen externe veiligheidsbeleid vastgesteld (d.d. 26 mei 2009).

In Nederland worden twee maten gehanteerd voor externe veiligheidsrisico's, namelijk het **plaatsgebonden risico** en het **groepsrisico**.

Bij het plaatsgebonden risico (PR) gaat het om de kans per jaar dat een denkbeeldig persoon overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen als deze persoon zich onafgebroken en onbeschermd in de nabijheid van een risicovolle inrichting of transportas bevindt. Het plaatsgebonden risico wordt weergegeven als een contour rondom de risicovolle inrichting of de transportas.

Het groepsrisico (GR) is de cumulatieve kans dat een (werkelijk) aanwezige groep van 10, 100 of 1000 personen overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het groepsrisico wordt weergegeven als een grafiek met het aantal personen op de horizontale as en de cumulatieve kans op overlijden op de verticale as. Het groepsrisico moet verantwoord worden voor het gebied waarbinnen zich de gevolgen van een incident met gevaarlijke stoffen voordoen. Dit is de zogenaamde 1%-letaliteitsgrens; de afstand vanaf een risicobedrijf waarop nog slechts 1% van de blootgestelde mensen in de omgeving overlijdt bij een ongeval op het risicobedrijf (invloedsgebied).

Voor de beoordeling van risico's van transport van gevaarlijke stoffen is de circulaire 'Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen' (RNVGS) van 4 augustus 2004 richtinggevend. In deze circulaire wordt zoveel mogelijk aangesloten bij het beleid zoals verwoord in het Besluit externe veiligheid inrichtingen. Op dit moment is een Besluit transport externe veiligheid (Btev) in voorbereiding.

De circulaire Rnvgs regelt hoe een gemeente of provincie moet omgaan met risico's voor mensen als gevolg van transport van gevaarlijke stoffen over de weg, het spoor en het water. De circulaire definieert grenswaarden en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico. Daarnaast bevat de circulaire een verantwoordingsplicht voor het groepsrisico bij de vaststelling van een omgevingsbesluit, wanneer er sprake is van een toename van het groepsrisico of een overschrijding van de oriënterende waarde.

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) legt veiligheidsnormen op aan bedrijven die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein, bijvoorbeeld rondom chemische fabrieken, LPG-tankstations en spoorwegemplacementen waar goederentreinen met gevaarlijke stoffen rangeren. Deze bedrijven verrichten soms risicovolle activiteiten dichtbij woningen, kantoren, ziekenhuizen, scholen of winkels. Het besluit verplicht gemeenten en provincies wettelijk vanaf de inwerkingtreding van het besluit bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van bestemmingsplannen met externe veiligheid rekening te houden. Het besluit is - op enkele onderdelen na - op 27 oktober 2004 in werking getreden. Bij het besluit is eveneens de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) in werking getreden

Het besluit regelt hoe een gemeente of provincie moet omgaan met risico's voor mensen buiten een bedrijf als gevolg van de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in een bedrijf. Daartoe dient het plaatsgebonden risico te worden bepaald en getoetst aan de gestelde normen. Verder moet het groepsrisico worden verantwoord. Een onderdeel van de verantwoordingsplicht heeft betrekking op de hoogte van het groepsrisico. De hoogte van het groepsrisico dient te worden beoordeeld ten opzichte van de oriënterende waarde. De oriënterende waarde speelt een rol bij de beoordeling door het bevoegd gezag van de aanvaardbaarheid van het groepsrisico.

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) in werking getreden. Hierdoor zijn de circulaire *“Zonering langs hogedruk aardgastransportleidingen”* uit 1984 en *“Zonering langs transportleidingen voor brandbare vloeistoffen van de K1, K2 en K3 categorieën”* uit 1991 komen te vervallen.

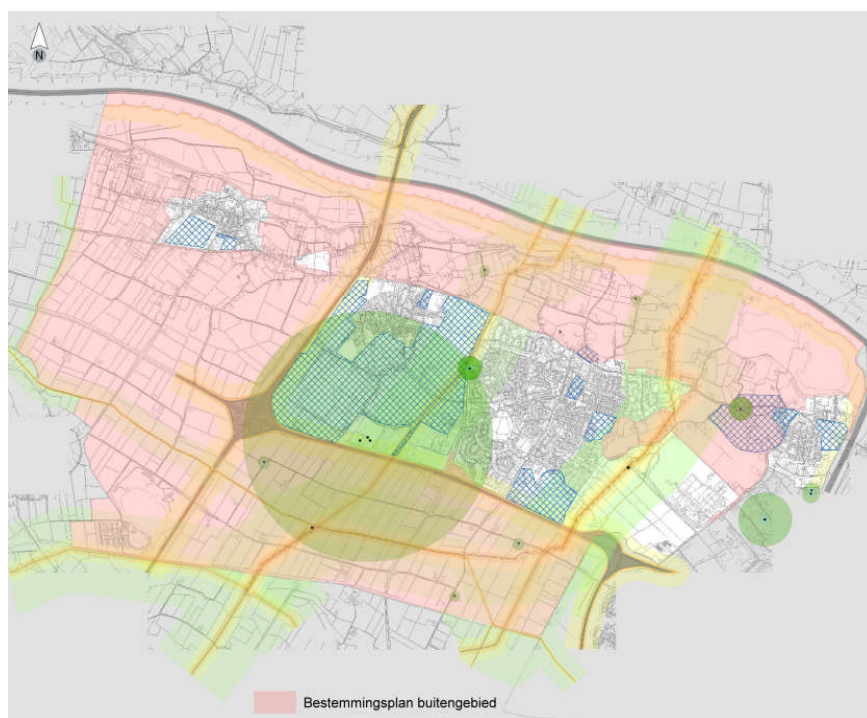
Concreet betekend dit dat rondom buisleidingen een 10^{-6} /jr plaatsgebonden risicocontour zal worden vastgesteld en dat bij ruimtelijke ontwikkelingen binnen het invloedsgebied van een leiding het groepsrisico dient te worden verantwoord

Veiligheidsafstanden rondom bovengrondse propaantanks met een maximale inhoud van 13 m^3 zijn geregeld in paragraaf 3.3.4 van het Activiteitenbesluit. In de bijbehorende artikelen zijn veiligheidsafstanden

opgenomen die in acht genomen moeten worden tot (beperkt) kwetsbare objecten. Bij inrichtingen met grotere propaantanks worden veiligheidsafstanden middels de WM vergunning geregeld.

Door Royal Haskoning is een inventarisatie gemaakt van de aanwezige risicobronnen in de gemeente Beuningen met bijbehorende veiligheidsafstanden (*Inventarisatie nulsituatie externe veiligheid Beuningen*, Royal Haskoning, 25 maart 2008). In onderstaande figuur zijn deze bronnen met hun veiligheidsafstanden weergegeven.

Legenda	
Stationaire bronnen	
BEVI	
●	Opslag CPR
▲	LPG-tankstation
■	PR 10 ⁶
■	Invloedsgebied/Levensbedreigende waarde
LRI - GS	
▼	Propaan
■	Risicoafstand
■	Effectafstand letaal
*	Vuurwerk
■	Veiligheidsafstand (8m)
■	Gasdrukmeet- en regelstation
Veiligheidsafstand tot	
■	kwetsbare objecten (4m)
■	bepaald kwetsbare objecten (25m)
Mobiele bronnen	
■	Transport gevaarlijke stoffen (weg)
■	Veiligheidszone Basisnet (30m)
■	Toetsingsafstand (200m)
■	Transport gevaarlijke stoffen (water)
■	Plaatsbrandveiligheidsgebied (25m)
■	Toetsingsafstand (200m)
—	Hogedrukaardgasleiding (HTL) - bestaand
- -	Hogedrukaardgasleiding (HTL) - nieuw
■	Bebouwingsafstand (kwetsbare objecten)
■	Toetsingsafstand
■	Inventarisatieafstand Gasunie
Geplande woonbebouwing	
■	Geplande woonbebouwing/zoeklocaties

Signaleringkaart gemeente Beuningen

Binnen of in de nabijheid van het plangebied van dit bestemmingsplan buitengebied zijn de volgende relevante risicobronnen aanwezig:

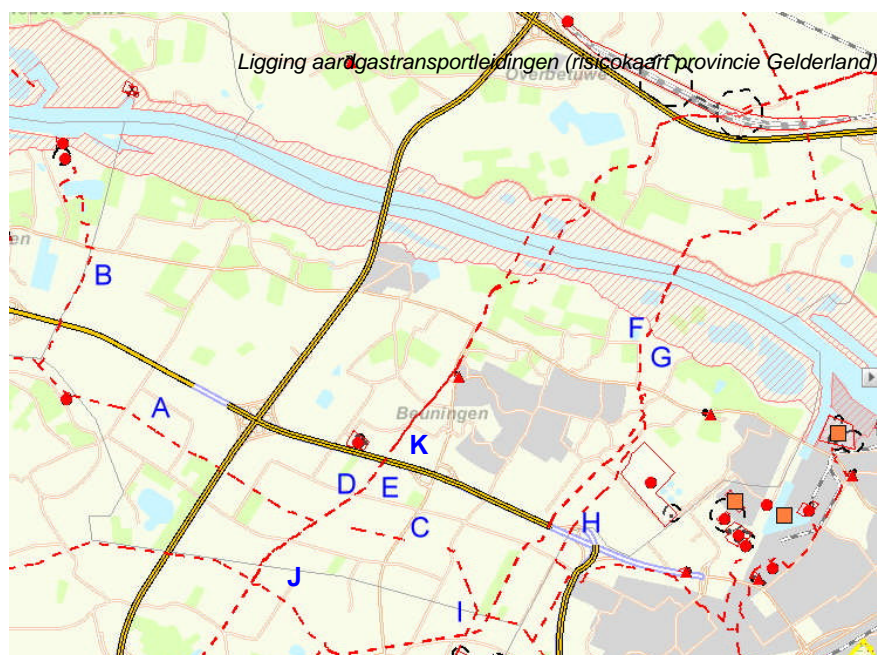
- Aardgastransportleidingen;
- Risicovolle inrichtingen: LPG-tankstation Van Heemstraweg en InterChem;
- Propaantanks agrarische bedrijven;
- Vuurwerkopslag;
- Gasdrukmeet- en regelstation;
- Transport gevaarlijke stoffen over weg en water (A-73, A-50, Waal, Maas-Waal kanaal).

Ondergrondse aardgastransportleidingen

Voor aardgastransportleidingen geldt een toetsingszone die in acht moet worden genomen voor bepaalde nieuwe relevante ruimtelijke ontwikkelingen (met name indien het nieuwe bebouwing of

functieverandering betreft waarbij sprake zal zijn van het regelmatig verblijf van grote aantallen personen).

Het streven dient er op gericht te zijn ten minste de toetsingsafstand aan te houden van de leidingen tot de woonbebouwing of een bijzonder object. Planologische, technische en economische belangen kunnen echter leiden tot een kleinere afstand dan de toetsingsafstand. In die gevallen dienen in ieder geval de minimale afstanden te worden aangehouden.

In het plangebied zijn de volgende ondergrondse aardgasleidingen met de daarbij behorende kenmerken aanwezig:

	Leidingtype	druk	diameter	Inventarisatie-afstand ¹⁰	Pr 10 ⁶ /jyr
A	N-575-60	40 bar	12"	150 m	Nihil
B	N-575-51	40 bar	4"	70 m	Nihil
C	N-576-70	40 bar	12"	150 m	Nihil
D	A-507	66.2 bar	42"	490 m	Nihil
E	A-505	66.2 bar	36"	430 m	Nihil
F	A-533	66.2 bar	48"	540 m	Nihil
G	A-524	66.2 bar	48"	540 m	Nihil
H	N-576-01	40 bar	6"	70 m	Nihil
I	N-575-51	40 bar	6"	70 m	Nihil
J	A-664	80 bar	48"	580 m	Nihil
K	A-663	80 bar	48"	580 m	Nihil

Relevante gegevens verschillende ondergrondse aardgasleidingen in het plangebied.

¹⁰ Gelijk te veronderstellen met het invloedsgebied (1% letaliteitsgrens)

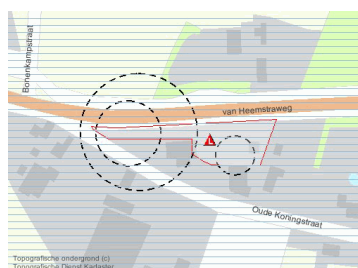
Het bestemmingsplan voorziet niet in (directe) ontwikkelingen die leiden tot een significante verhoging van personendichtheden binnen het invloedsgebied van de verschillende leidingen. Er zal derhalve geen sprake zijn van een toename van het groepsrisico. Daarnaast zijn de personendichtheden in het bestemmingsplan buitengebied in het algemeen laag. Het groepsrisico zal dan ook ruim lager liggen dan de oriënterende waarde. Een nadere berekening van het groepsrisico wordt dan ook niet zinvol geacht.

De aardgastransportleidingen zijn bestemd als 'Leiding – Gas'. Binnen deze bestemming is een aardgastransportleiding in zijn huidige omvang toegestaan. Het bestemmingsplan staat dan ook geen nieuwe aardgastransportleidingen toe, met uitzondering van eventuele vervanging of reeds eerder bestemde leidingen die nog dienen te worden aangelegd.

Rondom de verschillende aardgasleidingen geldt een belemmerde strook van 4/5 meter. Deze is opgenomen op de verbeelding en verwoord in de planregels.

BEVI-inrichtingen

In het plangebied ligt het LPG-tankstation (Bevi-inrichting). Van Heemstraweg 13 te Beuningen met een maximale vergunde doorzet van 1000 m³/jr.

10⁻⁶/jr contouren Shell, Van Heemstraweg 13 te Beuningen.

Het vulpunt van dit station is op de verbeelding aangeduid middels een aanduiding. Tevens is een veiligheidszone hieromheen aangegeven. In verband met het plaatsgebonden risico mogen binnen deze straal geen (beperkt) kwetsbare objecten worden opgericht. Daarnaast geldt binnen een straal van 150 meter van het vulpunt de verantwoordingsplicht ten aanzien van de hoogte van het groepsrisico.

In de onderstaande tabel is de omvang van de plaatsgebonden risicocontour weergegeven, daarbij is uitgegaan van de afstanden uit tabel 1 van het REVI (nieuwe situatie), conform de memo van VROM van maart 2007¹¹.

	10 ⁻⁶ /jr contour (meters rondom bron)	Invloedsgebied (meters rondom bron)
vulpunt	45	150
ondergronds reservoir	25	150
afleverzuil	15	150

Risicocontouren en invloedsgebied LPG tankstation met een maximale doorzet van 1000 m³/jr rondom verschillende risicobronnen

Binnen de PR 10⁻⁶/jr contour rondom het vulpunt liggen woningen buiten de grens van de inrichting¹². Omdat deze woningen in het buitengebied liggen (dichtheid van minder dan twee woningen per hectare) kunnen

¹¹ Gewijzigde afstanden LPG-autotankstations, Ministerie van VROM, maart 2007

deze woningen als beperkt kwetsbare objecten worden beschouwd en is de huidige situatie toelaatbaar¹³. Nieuwvestiging van beperkt kwetsbare en kwetsbare objecten binnen deze contour is niet bij recht toegestaan in het nu voorliggende bestemmingsplan (middels het opnemen van een veiligheidszone LPG).

Omdat het bestemmingsplan geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk maakt binnen het invloedsgebied, is een nadere verantwoording van het groepsrisico niet aan de orde.

Naast het LPG tankstation bevindt zich ten noorden van de A-73 op het industrieterrein Schoenaker (buiten het plangebied) nog een BEVI-inrichting, InterCheM, gevestigd aan de Platinawerf 22-26 te Beuningen. Het betreft een inrichting voor het inzamelen, op-/overslaan, be-/verwerken en recyclen van afvalstoffen en de productie van oplosmiddelen, ontvetters, reinigers, verven, lakken, verharders en waterbehandelingsproducten. Ten behoeve van deze activiteiten worden in conform CPR 15 (2) ingerichte opslagruimtes, gevaarlijke (afval)stoffen opgeslagen.

De PR contour van 10^{-6} /jr overschrijdt het terrein van InterCheM slechts zeer beperkt en ligt buiten het plangebied. Binnen deze contour bevinden zich geen kwetsbare objecten. Het invloedsgebied voor het maatgevende scenario is berekend op 1.600 meter afstand vanaf InterCheM en ligt wel over het plangebied.

Het bestemmingsplan voorziet niet in (directe) ontwikkelingen die leiden tot een significante verhoging van personendichtheden binnen het invloedsgebied van deze inrichting. Er zal derhalve geen sprake zijn van een toename van het groepsrisico. Daarnaast zijn de personendichtheden in het bestemmingsplan buitengebied in het algemeen laag. Het groepsrisico zal dan ook ruim lager liggen dan de oriënterende waarde. Een nadere berekening van het groepsrisico wordt dan ook niet zinvol geacht. Wel zal in het kader van het vooroverleg ex art. 3.1.1 Bro advies gevraagd worden aan de regionale brandweer omtrent de verantwoording van het groepsrisico.

Propaantanks

Binnen de gemeente Beuningen zijn verschillende propaantanks gelegen. Wanneer deze propaanopslag een capaciteit heeft die groter is dan 3.000 liter, wordt deze (conform de 'Regeling Provinciale Risicokaart') weergegeven op de risicokaart.

¹² Een bedrijfswoning is geen (beperkt) kwetsbaar object

¹³ Dit geldt ook voor horecagelegenheden

In onderstaande tabel zijn de betreffende tanks weergegeven met een capaciteit groter dan 3.000 liter.

Straat	Plaats	Volume (m ³)	Info
Elsenpas 3	Beuningen	8,00	Eigenaar: Hoes. Jaarverbruik: ca. 22 m3. Vulmomenten: 4-6 per jaar.
Waardhuizenstraat 9a	Beuningen	3,00	Eigenaar: Margas BV. Doorzet: 1,5 m3 per jaar. 0,5 vulmomenten per jaar.
Wilhelminalaan 83	Beuningen	3,00	Eigenaar: Hoes. Doorzet: 8 m3 per jaar. 3 vulmomenten per jaar.
Binnenweg 7	Ewijk	3,00	Eigenaar: Margas. Verbruik 8 m3 per jaar. 3 vulmoment per jaar.
Elsenpas 2	Ewijk	4,90	10-3-6 geplaatst.

Conform de LRI-GS, worden voor Propaanopslag tanks zowel risicoafstanden gegeven als effectafstand. Deze zijn weergegeven in onderstaande tabellen.

Voor propaantanks waarbij de aftap plaats vindt uit gasvormige fase, wordt de risicoafstand waarbij het plaatsgebonden risico 10^{-6} per jaar bedraagt, gelijk genomen met de toetsingsafstanden (conform de methode uit de LRI-GS). Deze afstanden zijn vermeld in onderstaande tabel. Aangezien binnen deze afstandscontouren in het bestemmingsplan geen mogelijkheden voor oprichting van kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten worden geboden, zijn deze contouren verder niet opgenomen op de verbeelding.

Reservoir (m3)	Afstand tot woningen (m)
Vulpunt, opstelplaats tankwagen	20
> 3 t/m 5	40
> 5 t/m 8	50

De invloedsgebieden vanaf de propaantanks, zijn onderstaande tabel weergegeven. Voor het bepalen van het invloedsgebied is hierbij op basis van de tabel de maximale effectafstand bepaald. In de tabel zijn de afstanden weergegeven waarover letale effecten optreden, en de afstanden waarover nog gezondheidsschade optreedt. Binnen deze zones worden geen nieuwe gevoelige functies direct mogelijk gemaakt.

Hoeveelheid in grootste insluitsysteem (m3)	Afstand – letaal (m)	Afstand gezondheidsschade (m)
2	50	90
3	65	110
4	75	120
10	120	190

Opmerking: de tanks worden gevuld door een vrachtwagen met een inhoud van circa 10-15 m³. De risico's die het vullen met zich meebrengt zijn verwerkt in de genoemde afstanden.

Opslag overige gevaarlijke stoffen

Het REVI (Regeling Externe Veiligheid Inrichting) kent specifieke afstanden voor inrichtingen waar verpakte gevaarlijke afvalstoffen of verpakte gevaarlijke stoffen, niet zijnde nitraathoudende kunstmeststoffen, worden opgeslagen (PGS 15 inrichtingen).

In de planregels is opgenomen dat opslag van gevaarlijke stoffen is toegestaan mits de 10^{-6} /jr contour niet buiten het bouwvlak dan wel de bestemmingsvlak (bij het niet bestaan van een bouwvlak) valt.

Gasdrukmeet- en regelstations

Binnen het plangebied bevindt zich één gasdrukmeet- en regelstation, die een dusdanige omvang heeft dat deze op de risicokaart is opgenomen. Voor de gasdrukmeet- en regelstations wordt gerekend met de volgende afstanden:

Afstand tot kwetsbare objecten	25 meter
Afstand tot beperkt kwetsbare objecten	4 meter

De genoemde afstanden voor een ondergronds dan wel semi-ondergronds station mogen worden gehalveerd indien het gasvoerende deel geheel ondergronds ligt. Kasten mogen tegen gebouwen worden geplaatst mits wordt voldaan aan de bepalingen van NEN 1059.

Externe veiligheid wegen

Langs/in het plangebied lopen de volgende rijkswegen waarover relevant transport van gevaarlijke stoffen plaatsvindt:

- A-50;
- A-73.

In het project Basisnet is een inventarisatie¹⁴ gemaakt van de omvang van de plaatsgebonden risicocontouren langs de verschillende rijkswegen bij verschillende groeiscenario's. Voor de A-50 en de A326 geldt dat er in alle onderzochte scenario's geen sprake is van een 10^{-6} /jr contour buiten de weg. Derhalve zijn voor deze wegen geen veiligheidszones opgenomen op de verbeelding. Tevens blijkt uit deze studie dat voor deze wegen het groepsrisico ruim onder de oriënterende waarde ligt (minder dan 0,1 maal de oriënterende waarde).

¹⁴ Voorstel Basisnet Weg, Eindrapportage, Basisnet werkgroep weg, 11 maart 2008

De omvang van het invloedsgebied¹⁵ (1% letaliteitgrens) langs deze wegen bedraagt 230 meter. Wanneer zich binnen het invloedsgebied ontwikkelingen voordoen die kunnen leiden tot een toename van het groepsrisico, dient deze toename van het groepsrisico nader te worden verantwoord. Omdat dit bestemmingsplan geen (directe) ontwikkelingen toestaat, die leiden tot een significante verhoging van het groepsrisico, kan een verantwoording van het groepsrisico achterwege blijven.

Ontwerp basisnet vervoer gevaarlijke stoffen over de weg

Op dit moment is voor transport van vervoer gevaarlijke stoffen over weg, water en spoor een basisnet in ontwikkeling. In dit basisnet wordt voor verschillende vervoersmodaliteiten 'gebruikersruimte' vastgelegd. Deze gebruikersruimte gaat het toetsingskader vormen voor ruimtelijke ontwikkelingen. De (concept) ontwerpen hiervan zijn inmiddels gepubliceerd. Een en ander zal verankerd gaan worden in een nieuw Besluit transport externe veiligheid (Btev).

Legenda

- Geen belemmering VGS
- PAG
- KOV < 30 meter en PAG
- KOV > 30 meter

In het ontwerp basisnet weg is de A-50 en A-73 aangewezen als een weg met een veiligheidszone en een *Plasbrand Aandachts Gebied (PAG)*. Het PAG bedraagt 30 meter. De gemeente moet bij bouwplannen in binnen het PAG beargumenteren waarom op deze locatie wordt gebouwd. Mocht een gemeente willen bouwen in een plasbrandaandachtsgebied dan wordt er rekening gehouden met de effecten van een plasbrand. Rekening houden met de effecten van een plasbrand bestaat uit een verantwoording van de keuze om in dat gebied te gaan bouwen. Die verantwoording lijkt op hetgeen bij groepsrisico vereist is. In de verantwoording moet onder meer aangegeven worden of er een alternatieve locatie voorhanden is, welke maatregelen te nemen zijn om de effecten van een plasbrand tegen te gaan, hoe rekening gehouden is met de mogelijkheden voor de hulpverlening om bij een ongeval in te grijpen en hoe rekening is gehouden met de zelfredzaamheid van de mensen die in die gebouwen komen te wonen of te werken.

Daarnaast is in het basisnet voor de A-73 en de A-50 ten noorden van knooppunt Ewijk een Kwetsbaar Object Vrije (KOV) zone opgenomen. Voor de A-50 bedraagt deze zone 9 meter en voor de A-73 0-1 meter. Deze KOV komt overeen met de zogenaamde PRmax. Binnen deze zone is het oprichten van nieuwe kwetsbare objecten niet toegestaan en het oprichten van beperkt kwetsbare objecten onder voorwaarde. In onderstaande tabel is de betekenis van de verschillende zones voor de verschillende typen wegen weergegeven.

¹⁵ Het invloedsgebied is het gebied waarin personen nog worden meegeteld voor de berekening van het groepsrisico. Dit gebied wordt bepaald door de berekening van het grootst mogelijke ongeval waar nog bij 1% van de blootgestelde personen dodelijk letsel optreedt.

Categorie route	PRmax	Zonering	Maatregelen voor RO nieuw	Maatregelen voor RO bestaand
Paarse wegen	> 30 m	KOV > 30 m	Geen nieuwe kwetsbare objecten in de KOV zone.	Geen kwetsbare objecten binnen de PR 10-6 conform bestaand beleid. De 10-6 wordt gemonitord en berekend o.b.v. actueel vervoer en is kleiner dan PRmax
Oranje wegen	0-30 m	KOV 0-30 m PAG tot 30 m	Geen nieuwe kwetsbare objecten in de KOV zone. Tot 30 meter vanaf de rand van de weg rekening houden met plasbranden.	Geen kwetsbare objecten binnen de PR 10-6 conform bestaand beleid.
Gele wegen	0 m	PAG 30 m	Tot 30 meter vanaf de rand van de weg rekening houden met plasbranden.	Geen
Groene wegen	0 m	Geen	Geen	Geen

Omdat het basisnet op dit moment nog in ontwerpstadium is wordt er in dit bestemmingsplan alleen in toelichtende zin aandacht aan besteed.

Overige relevante wegen

Voor de bevoorrading van LPG stations, propaantanks en overige bedrijven waar gewerkt wordt met gevaarlijke stoffen, wordt deels gereden over lokale wegen. De gemeente kent geen routing voor gevaarlijke stoffen. De vervoersomvang zal echter dermate beperkt zijn (minder dan 2300 LPG tankwagens per jaar) dat er geen sprake zal zijn van een relevante 10^{-6} /jr contour¹⁶.

Daarnaast zal het groepsrisico onder de oriënterende waarde blijven. Bij een aantal van 3500 tankwagens per jaar en een tweezijdige bebouwing met een gemiddelde dichtheid van 10 inwoners per hectare zal de oriënterende waarde worden overschreden¹³. Het aantal tankwagens zal hier ruim onder blijven.

Wel zal bij realisering van woningen of andere (beperkt) kwetsbare objecten binnen de effectafstand (invloedsgebied) van de transportroute het groepsrisico dienen te worden beoordeeld en zo nodig te worden verantwoord. Voor LPG geldt een effectafstand van 230 meter.

Externe veiligheid vaarwegen

Het plangebied grenst aan de Waal en het Maas-Waal kanaal. Over deze vaarwegen vindt vervoer van gevaarlijke stoffen plaats. Uit analyses in het kader van het basisnet Water (VenW/DGMO-2008/4424) is gebleken dat het vervoer over water de komende 20 jaar nog fors kan groeien,

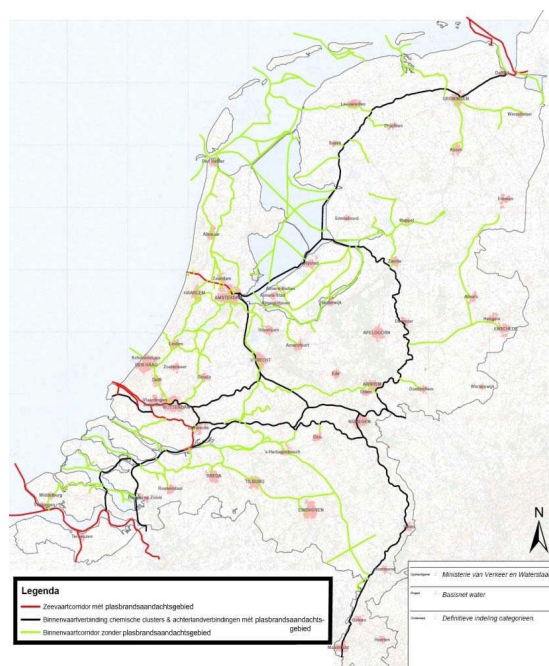
¹⁶ Bron: vuistregels externe veiligheid, uit: *Handreiking externe veiligheid vervoer gevaarlijke stoffen*, VNG, 1998.

zonder dat de 10^{-6} /jr plaatsgebonden risicocontour op de oever zal komen. Ook zal nergens een groepsrisico-probleem ontstaan.

Omdat dit bestemmingsplan geen (directe) ontwikkelingen toestaat binnen het invloedsgebied van deze vaarwegen (200 meter), die leiden tot een significante verhoging van het groepsrisico, kan een verantwoording van het groepsrisico achterwege blijven.

Ontwerp basisnet vervoer gevaarlijke stoffen over water

Op dit moment is voor transport van vervoer gevaarlijke stoffen over weg, water en spoor een basisnet in ontwikkeling. In dit basisnet wordt voor verschillende vervoersmodaliteiten 'gebruikersruimte' vastgelegd. Deze gebruikersruimte gaat het toetsingskader vormen voor ruimtelijke ontwikkelingen. De (concept) ontwerpen hiervan zijn inmiddels gepubliceerd. Een en ander zal verankerd gaan worden in een nieuw Besluit transport externe veiligheid (Btev).

*Vaarwegen met (rood en zwart) en zonder (groen) PAG
Plasbrandaandachtsgebied*

De Waal en het Maas-Waal kanaal zijn in het ontwerp basisnet water aangeduid als een binnenvaartroute met frequent vervoer van gevaarlijke stoffen (zwart). Dit zijn alle verbindingen tussen chemische clusters, met het achterland en de Noord-Zuid verbindingen. Dit zijn tevens de vaarwegen waar regelmatig vervoer van brandbare vloeistoffen plaatsvindt.

De gebruiksruimtes voor de Waal en het Maas-Waal kanaal zijn zodanig vastgesteld dat de 10^{-6} /jr plaatsgebonden risicocontour (PR) maximaal op de oeverlijn ligt.

Naast het plaatsgebonden risico is ook het groepsrisico van belang. Met het beheersen van het groepsrisico wordt beoogd de kans op een ongeval met veel slachtoffers te verkleinen. Dat betekent dat de gemeente in principe verplicht is bij bouwplannen binnen 200 m langs de vaarweg het groepsrisico te verantwoorden. Door middel van deze verantwoording geeft de gemeente een oordeel over de aanvaardbaarheid van het groepsrisico dat door die plannen zou ontstaan. Verder moet de gemeente de mogelijkheden onderzoeken om de risico's te verlagen. Dat kan door extra aandacht te besteden aan veiligheidsaspecten zoals de toegankelijkheid voor de hulpverlening, voorzieningen aan gebouwen, blusvoorzieningen en vluchtwegen voor de bewoners of gebruikers van gebouwen.

In het concept-Besluit transportroutes externe veiligheid (Btev) is bepaald dat het groepsrisico niet hoeft te worden verantwoord als er onder 0,1 maal de oriëntatiewaarde wordt gebleven. Dit betekent in de praktijk dat gemeenten langs zwarte vaarwegen het groepsrisico moeten verantwoorden indien het aantal inwoners de 1500 per hectare bij dubbelzijdige bebouwing overschrijdt. Bij enkelzijdige bebouwing geldt een norm van 2500 inwoners per ha. Langs rode vaarwegen is de verantwoording altijd noodzakelijk.

Voor het bestemmingsplan buitengebied geldt dat de personendichtheden ruim onder de 1500 inwoners per hectare liggen.

Tenslotte moeten gemeenten langs rode en zwarte vaarwegen rekening gaan houden met de effecten van een ongeluk met brandbare vloeistoffen. Bij een ongeluk met een schip met brandbare vloeistoffen kan zo'n stof uitstromen en in brand vliegen (plasbrand). Dat kan in een gebied van 25 tot 40 m langs de vaarweg tot slachtoffers leiden. Daarom zijn er langs de rode en zwarte vaarwegen zogenaamde plasbrandaandachtsgebieden (PAG) van 40 resp. 25 m vanaf de oeverlijn gedefinieerd.

Dit onderscheid in afstanden is gebaseerd op de gevolgen van een aanvaring tussen binnenvaartschepen onderling resp. tussen een zeevaartschip en een binnenvaartschip. Langs groene vaarwegen worden geen plasbrandaandachtsgebieden aangewezen omdat de hoeveelheid vervoerde brandbare vloeistoffen daarvoor te gering is.

De gemeente moet bij bouwplannen in PAG's beargumenteren waarom op deze locatie wordt gebouwd. Bouwen binnen een PAG wordt dus een afweging die door de gemeente wordt gemaakt op basis van de lokale situatie. Naast de risicobenadering biedt dit nieuwe effectbeleid extra veiligheid.

Het plasbrandaandachtsgebied wordt gerekend vanaf de oeverlijn. Omdat de gehele uiterwaard kan onderlopen, geldt deze in zijn geheel als plasbrandaandachtsgebied.

In onderstaande tabel staat een en ander samengevat.

	Gebruiksruimte vervoer		Ruimtelijke ordening		
	PR10-6 max	GR	Veiligheids-zones	PAG's	GR
Rode vaarwegen	Op de oeverlijn	Geen onderdeel van de gebruiksruimte; sturing met PR voldoende	Geen; maar niet bouwen in of op het water	40 meter	Verantwoorden
Zwarte vaarwegen	Op de oeverlijn	Geen onderdeel van de gebruiksruimte; sturing met PR voldoende	Geen; maar niet bouwen in of op het water	25 meter	Verantwoorden indien aantal mensen > 1500 per ha.
Groene vaarwegen	Geen PR 10-6 contour op het water	Geen onderdeel van de gebruiksruimte; sturing met PR voldoende	Geen	Geen	Geen verantwoording nodig.

Omdat het basisnet op dit moment nog in ontwerpstadium is wordt er in dit bestemmingsplan alleen in toelichtende zin aandacht aan besteed.

Hoogspanningsleidingen

Binnen het plangebied ligt één hoogspanningsleiding, zie onderstaande figuur.

Nr.	Leiding	Spanningniveau	beheerder
1.	Druten – knp Druten	150 kV	NV Continuon Netbeheer

Gezondheidsrisico's

Met betrekking tot gezondheidsrisico's in relatie tot hoogspanningsleidingen heeft de staatsecretaris van VROM per brief van 29 mei 2006 het volgende advies gegeven:

“Op basis van het voorgaande adviseer ik u om bij de vaststelling van streek- en bestemmingsplannen en van de tracés van bovengrondse hoogspanningslijnen, dan wel bij wijzigingen in bestaande plannen of van

bestaande hoogspanningslijnen, zo veel als redelijkerwijs mogelijk is te vermijden dat er nieuwe situaties ontstaan waarbij kinderen langdurig verblijven in het gebied rond bovengrondse hoogspanningslijnen waarbinnen het jaargemiddelde magneetveld hoger is dan 0.4 microtesla.” Ter operationalisering van dit advies heeft het RIVM een internetsite ontwikkeld (www.rivm.nl/hoogspanningslijnen) waar opgezocht kan worden wat de indicatieve zone is van elke lijn in een provincie of gemeente. Indien er sprake is van nieuwe streek- of bestemmingsplannen die met deze indicatieve zones overlappen, adviseert de Minister van VROM de gemeenten om in overleg met de netbeheerder en gebruikmakend van de bijgevoegde handreiking te bepalen wat de specifieke zone is van de betreffende hoogspanningslijn.

De betreffende zone is mede afhankelijk van het spanningsniveau van de hoogspanningsleiding. Voor onderhavige hoogspanningsleiding geldt een indicatieve zone van 2 maal 80 meter. Onderhavig bestemmingsplan maakt realisering van functies waarbij kinderen langdurig verblijven in een dergelijke zone niet mogelijk.

Zakelijk rechtstrook

Op basis van het privaatrecht is er aan weerszijden van een hoogspanningslijn in het algemeen sprake van een zogenaamde zakelijk rechtstrook, waarbinnen een recht van opstal geldt. Dit recht is meestal gevestigd door de beheerder van de hoogspanningslijn, het distributiebedrijf. Als dit het geval is, wijken de belangen van de eigenaar van het terrein voor het belang van de beheerder van de hoogspanningslijn. Naast het recht van opstal voor de elektriciteitsmast op het desbetreffende perceel wordt dan meestal ook bedongen dat er een strook grond aan weerszijden van de lijn moet worden vrijgehouden: de zakelijk rechtstrook. Het recht van opstal bestaat onafhankelijk van de verplichtingen die voortvloeien uit de bouwverordening. In onderling overleg kan de beheerder van een hoogspanningslijn aan de terreineigenaar een gehele of gedeeltelijke ontheffing verlenen.

In onderstaande tabel is de omvang van de zakelijke rechtstrook weergegeven voor de verschillende typen hoogspanningsleidingen:

<i>Nr.</i>	<i>Leiding</i>	<i>Zakelijke rechtsrook</i>
1.	Drueten – knp Drueten	2 x 36 meter

De hoogspanningsleidingen zijn binnen de dubbelstemming ‘Leiding’ aangeduid als ‘hoogspanningsleiding’ en zullen inclusief de geldende zone worden opgenomen op de verbeelding.

9.8. Overige aspecten

Co-vergisting (biovergistingsinstallaties)

Co-vergisting van mest wordt steeds meer gezien als één van de meest kansrijke opties om enerzijds duurzame energie uit biomassa te produceren en anderzijds mest te verwerken tot een stabielere eindproduct om daarmee de afzet van mest te verbeteren.

Aan het gebruik van een co-vergistingsinstallatie zijn allerlei milieuaspecten verbonden. Alvorens een dergelijke installatie kan worden toegestaan dient te worden aangetoond dat het woon- en leefmilieu niet onevenredig wordt aangetast en dat wordt voldaan aan de geldende milieuwet- en regelgeving. Realisering van dergelijke grootschalige voorzieningen is in onderhavig bestemmingsplan niet mogelijk. Hiervoor zal een aparte r.o.-procedure doorlopen dienen te worden.

Kleinschalige initiatieven op bedrijfsniveau ten behoeve van het eigen bedrijf, vallen onder de bestemmingsomschrijving van het begrip agrarisch bedrijf. Mits dergelijke initiatieven voldoen aan de (regulier) gestelde maatvoeringen voor een agrarisch bedrijf worden hier, planologisch gezien, verder geen beperkingen aan gesteld en wordt dit dus toegestaan. Bij afwijkende maatvoeringen zal een afzonderlijke planprocedure noodzakelijk zijn.

Agrarische spuitvrije zones

Bij de aanleg van nieuwe boomgaarden dient middels een omgevingsvergunningstelsel tot een afstand van 50 meter (conform de huidige gangbare normen met betrekking tot spuitvrije zones) rondom de boomgaard te worden getoetst of aanleg van de nieuwe boomgaard niet tot onevenredige afbreuk aan het woon- en leefklimaat leidt.

10. INSpraak EN VOOROVERLEG

Het voorontwerp bestemmingsplan Buitengebied heeft in het kader van de Inspraak met ingang van dd. donderdag 17 december 2009 tot en met 27 januari 2010 gedurende 6 weken voor eenieder ter inzage gelegen in het gemeentehuis. Tevens was het plan via de gemeentelijke website digitaal raadpleegbaar. Daarnaast is het plan toegezonden aan diverse vooroverleginstanties.

Tijdens de Inspraak- en Overlegprocedure zijn vele reacties op het bestemmingsplan binnengekomen. Dit betreft circa 70 inspraakreacties en 9 vooroverlegreacties.

Globaal zijn de volgende hoofdgroepen te onderscheiden:

1. ca 30 reacties zijn er binnen gekomen van agrarische bedrijven. Het betreft veelal verzoeken tot aanpassing of vergroting van bouwblokken. Kleine wijzigingen aan het bouwblok zijn zoveel mogelijk mee genomen, grootschaligere uitbreidingen zijn niet meegenomen. Hiervoor zijn meerdere (milieu) onderzoeken noodzakelijk. Het plan biedt de mogelijkheid om via een wijziging de gewenste uitbreiding in een later stadium, wanneer het verzoek nader is geconcretiseerd en noodzakelijke onderzoeken zijn verricht alsnog te realiseren.
2. ca 25 reacties zijn er binnen gekomen ten aanzien van de bestemming 'Wonen'. Het gros hiervan bestaat uit verzoeken om nieuw bouwvlak t.b.v. nieuwbouw woning, waarvoor een afzonderlijke procedure noodzakelijk is en niet in dit bestemmingsplan meegenomen kan worden. Een ander deel van de reacties richt zich op aanpassing/vergroting van het bestemmingsvlak wonen. Vaak betreft het een logischere vorm of het opnemen van een tuin of erf binnen de woonbestemming. Indien er geen specifieke belemmeringen spelen, zijn deze verzoeken zoveel mogelijk gehonoreerd.
3. 10 reacties zijn specifiek gericht op archeologie. De in het voorontwerp opgenomen plansystematiek was een één op één vertaling van de archeologische verwachtingskaart (en het onderliggende beleid van de gemeente Wijchen). Inmiddels is het gemeentelijk beleid nader uitgewerkt, genuanceerd en geactualiseerd. De hierin geresulteerde gemeentelijke archeologische beleidskaart dient als basis voor het in het bestemmingsplan opgenomen beleid.

De overige reacties zijn algemeen van aard of zeer perceel- of probleemspecifiek.

Alle binnengekomen Inspraak- en Overlegreacties zijn samengevat en voorzien van gemeentelijk commentaar in de Commentaarnota *Inspraak en vooroverleg*. Deze notitie is als bijlage 2 bij deze toelichting op het bestemmingsplan toegevoegd.

De binnengekomen reacties hebben aanleiding gegeven het voorontwerp bestemmingsplan op een aantal onderdelen aan te passen. Daarnaast is het plan aangepast naar aanleiding van ambtshalve wijzigingen en recente ontwikkelingen.

De belangrijkste wijzigingen betreffen:

1. Archeologie

Het gemeentelijk beleid is nader uitgewerkt, genuanceerd en geactualiseerd. De hieruit resulterende gemeentelijke archeologische beleidskaart geldt als uitgangspunt voor de regeling in dit bestemmingsplan.

2. Agrarisch vestigings-en uitbreidingsbeleid

In vervolg op het in het voorjaar genomen voorbereidingsbesluit en de bijbehorende maatschappelijke en politieke discussie is het beleid genuanceerd en aangescherpt:

- de mogelijkheid tot het houden van dieren is beperkt tot maximaal 1 bouwlaag (dus geen etagebouw);
- omschakeling van een grondgebonden agrarisch bedrijf naar een intensieve veehouderij is op de oeverwal (bestemming 'Agrarisch met waarden') niet mogelijk binnen het plan;
- omschakeling van een grondgebonden agrarisch bedrijf naar een intensieve veehouderij op de komgronden is alleen mogelijk via een wijzigingsprocedure (dus niet meer rechtstreeks);
- uitbreiding van agrarische bouwblokken op de oeverwal wordt gemaximaliseerd tot maximaal 1,5 ha;
- uitbreiding van agrarische bouwvlakken in de komgronden wordt alleen stapsgewijs toegestaan, met maximaal 50% uitbreiding van de bestaande bouwvlak omvang per bouwaanvraag, met een ondergrens van 1,5 ha;
- indien sprake is van een toename van het bebouwingspercentage aan agrarische bebouwing met meer dan 50% en de situering en omvang van de gebouwen afbreuk kunnen doen aan de ruimtelijke kwaliteit kunnen burgemeester en wethouders nadere eisen stellen;
- Bij uitbreidingen van het agrarisch bouwvlak wordt een landschappelijke inpassing vereist, die bij uitbreidingen tot 1,5 ha minimaal 10% van het bouwvlak dient te bedragen en bij uitbreidingen tot 2,5 ha minimaal 15% van het bouwvlak.

Inpassing kan zowel binnen als aangrenzend aan het bouwvlak plaats vinden.

3. Woonfuncties in hoofdgebouw/ woning

De woning/het hoofdgebouw mag slechts door 1 huishouden worden gebruikt, woningsplitsing wordt daarmee verboden, terwijl inwoning/mantelzorg bij recht mogelijk blijft.

Eventuele woningsplitsingsverzoeken dienen buitenplans te worden beoordeeld.

4. Overig

Als gevolg van inspraak en vooroverleg:

- er is een expliciete beschermingsregeling opgenomen voor de buitendijkse gebieden, als gevolg van de beleidslijn Grote Rivieren;
- bosgebieden buiten de ecologische hoofdstructuur zijn bestemd als 'Bos';
- het beleid ten aanzien van teeltondersteunende voorzieningen is verruimd;
- agrarische bouwvlakken, woon- en bedrijfsbestemmingsvlakken zijn waar mogelijk van vorm veranderd en/of beperkt uitgebreid.

Over het voorliggende ontwerp bestemmingsplan wordt - gedurende de termijn van ter visielegging - de mogelijkheid geboden tot het indienen van zienswijzen bij de gemeenteraad.

Zienswijzen

Vervolgens heeft het definitief ontwerpbestemmingsplan van 3 februari 2011 tot en met 16 maart 2011, gedurende zes weken voor een ieder in het gemeentehuis ter inzage gelegen. Daarnaast was het plan digitaal raadpleegbaar via www.ruimtelijkeplannen.nl en op de gemeentelijke website. Gedurende de termijn zijn 58 zienswijzen ingekomen. De indieners zijn in de gelegenheid gesteld tot het geven van een mondelinge toelichting in de commissie Ruimte op 27 april 2011. Alle ingediende zienswijzen zijn samengevat, beoordeeld en voorzien van een gemeentelijke reactie in de nota beantwoording zienswijzen, die als afzonderlijke bijlage bij het bestemmingsplan is toegevoegd. Het ontwerpbestemmingsplan is op grond van de ingediende zienswijzen zonodig aangepast. Daarnaast is het ontwerp bestemmingsplan aangepast naar aanleiding van enkele ambtshalve wijzigingen, die eveneens zijn opgenomen in de nota beantwoording zienswijzen. Op 14 juni 2011 heeft de gemeenteraad het definitieve bestemmingsplan vastgesteld.

11. HANDHAVING EN UITVOERING

11.1. Handhaving bestemmingsplan buitengebied

Een actueel, helder en overzichtelijk bestemmingsplan vormt de basis voor een geloofwaardig handhavingsbeleid. Met een actueel plan en een goede handhaving van het hierin vastgelegde beleid kunnen de kwaliteiten van het buitengebied worden beschermd en ruimtelijke ontwikkelingen beter worden gestuurd.

Zowel burgers als de uitvoeringsambtenaar moeten snel inzicht krijgen in wat er wel of niet in bepaalde omstandigheden is toegestaan.

Een nieuw bestemmingsplan biedt de mogelijkheid om een nulsituatie vast te leggen met betrekking tot de aanwezige gebouwen en het gebruik van de gronden en de bebouwing. Hiertoe heeft een inventarisatie plaatsgevonden aan de hand van verleende milieu- en bouwvergunningen, meldingen en luchtfoto's.

Ook draagvlak is van essentieel belang voor de handhaving. Bij het opstellen van dit bestemmingsplan Buitengebied is/wordt gezocht naar een breed maatschappelijk draagvlak. Het nieuwe ruimtelijk beleid is daartoe reeds meerdere malen onderwerp van overleg geweest met een klankbordgroep waarin vertegenwoordigers van diverse betrokken maatschappelijke organisaties zitting hebben. Verder krijgen burgers en overige belanghebbenden uitgebreid de gelegenheid om in het kader van de inspraakprocedure invloed uit te oefenen op de inhoud van het plan.

11.2. Uitvoerbaarheid

Indien een bestemmingsplan een mogelijkheid tot het realiseren van een bouwplan kent, moet er ingevolge de Wro een exploitatieplan opgesteld worden indien:

- er sprake is van verhaalbare kosten in de zin van het Besluit ruimtelijke ordening;
- de verhaalbare kosten niet op een andere wijze verzekerd zijn (bijvoorbeeld door middel van het sluiten van een anterieure overeenkomst);
- het stellen van eisen voor de werken en werkzaamheden voor het bouwrijp maken van het exploitatiegebied, de aanleg van nutsvoorzieningen en het inrichten van de openbare ruimte in het exploitatiegebied, door de gemeente noodzakelijk wordt geacht;
- het bepalen van een tijdvak en fasering voor de uit te voeren bouwwerkzaamheden door de gemeente noodzakelijk wordt geacht.

Aangezien voorliggend bestemmingsplan op bouwvlakniveau de mogelijkheid biedt om nieuwe hoofdgebouwen op te richten, is er sprake van een bouwplan. De gemeente hoeft ten behoeve van onderhavig

bestemmingsplan echter geen verhaalbare kosten te maken. Daarnaast is het, vanwege het feit dat het hier gaat om individuele en particuliere bouwplannen, niet noodzakelijk om eisen als bedoeld onder c. te stellen en is ook het bepalen van een tijdvak en/of fasering voor de uit te voeren bouwwerkzaamheden niet noodzakelijk. Het opstellen van een exploitatieplan is derhalve niet verplicht.

12. JURIDISCHE TOELICHTING

12.1. Algemeen

SVBP

Algemeen

De vorige Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) en het daarbij behorende Besluit op de ruimtelijke ordening (Bro 1985) bevatten bijna geen bepalingen over de opbouw en de verbeelding van het bestemmingsplan. Hierdoor zijn er in de praktijk zeer verschillende bestemmingsplannen ontstaan. Dit, terwijl leesbaarheid, raadpleegbaarheid en helderheid voor de gebruiker van het bestemmingsplan van groot gewicht zijn. Daarnaast is de vergelijkbaarheid van ruimtelijke plannen van groot belang voor degenen die deze plannen in grotere samenhang wensen te bezien. Denk hierbij aan degenen die betrokken zijn bij de planvoorbereiding, de planbeoordeling, de monitoring van beleid en de handhaving. De nieuwe Wet ruimtelijke ordening (inwerking getreden op 1 juli 2008) en de op grond van deze wet totstandgekomen Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen (hierna SVBP 2008) maken het mogelijk en zelfs verplicht om bestemmingsplannen te maken die op vergelijkbare wijze zijn opgebouwd en op een zelfde manier worden verbeeld.

Vergelijkbare bestemmingsplannen

SVBP 2008 geeft bindende standaarden voor de opbouw en de verbeelding van het bestemmingsplan, zowel digitaal als analoog, dit om de gewenste vergelijkbaarheid zeker te stellen. De standaarden hebben geen betrekking op de toelichting van het bestemmingsplan. De toelichting maakt immers - strikt juridisch gezien - geen deel uit van het bestemmingsplan.

De verbeelding van het bestemmingsplan bestaat uit een verzameling geografisch bepaalde objecten, die zijn opgeslagen in een digitaal ruimtelijk informatiesysteem. De objecten zijn voorzien van bestemmingen met bijbehorende doeleinden en regels. Er wordt uitdrukkelijk op gewezen dat de standaarden geen betrekking hebben op de inhoud van een bestemmingsplan.

Bestemmingen

Het centrale onderdeel van een bestemmingsplan is de bestemming. Ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening worden aan de in het plan begrepen grond bestemmingen toegewezen met bijbehorende doeleinden. Aan de bestemmingen zijn regels gekoppeld over het gebruik van de in het plan begrepen grond en van de zich daar bevindende bouwwerken. Kenmerk van bestemmingen is dat het gehele plangebied ermee is bedekt.

Een bestemmingsplan kan ook dubbelbestemmingen bevatten. Deze overlappen bestemmingen en geven eigen regels, waarbij sprake is van een rangorde tussen de bestemmingen en de dubbelbestemmingen. De dubbelbestemmingen hoeven het gehele plangebied niet te bedekken. Aanduidingen worden gebruikt om bepaalde zaken binnen een bestemming of dubbelbestemming nader of specifieker te regelen. Het gaat hierbij om specificaties met betrekking tot het gebruik of de bouwmogelijkheden. De aanduidingen hebben daardoor juridische betekenis en komen ook altijd in de regels van het bestemmingsplan voor.

Verbeelding

De verbeelding heeft een belangrijke rol bij het bepalen van de gebruiks- en bebouwingmogelijkheden in het buitengebied. Daartoe zijn op de verbeelding bestemmingsvlakken en aanduidingen opgenomen.

Voorbeeld

Agrarische bedrijfsgebouwen zijn slechts toegestaan binnen de op de kaart ingetekende (agrarische) bouwvlakken. Op de verbeelding is de begrenzing van de bouwvlakken met een vrij dikke belijning uitgevoerd. Bij het bepalen van de omvang van de bouwvlakken dient het midden van de belijning te worden aangehouden.

Aan de ondergrondgegevens op de verbeelding, zoals ingetekende gebouwen, kunnen geen rechten worden ontleend. Daar staat tegenover dat het ontbreken van dergelijke ondergrondgegevens ook niet leidt tot een beperking van rechten. De ondergrondgegevens hebben dus uitsluitend een illustratief karakter. Deze gegevens zijn een hulpmiddel voor het bepalen van bestemmingsvlakken en bouwvlakken.

Bestemmingsregeling

Doelstellingen en uitgangspunten

Het uitgangspunt bij het opstellen van het bestemmingsplan is dat de van kracht zijnde regelingen zodanig worden geactualiseerd dat samenhangende, op actuele beleidsinzichten en gebruikerswensen afgestemde bestemmingsregelingen ontstaan. Als doelstellingen en uitgangspunten kunnen daarbij worden onderscheiden:

- Rechtszekerheid en klantgerichtheid, dat wil zeggen voor de burger een duidelijk, toegankelijk en op actuele behoeften en eisen afgestemd plan;
- Makkelijke toepasbaarheid en hanteerbaarheid voor de gemeentelijke diensten; een plan waaraan bouwaanvragen op heldere wijze kunnen worden getoetst met als resultaat een minimale bestuurslast;

- Duidelijkheid en inzichtelijkheid van hetgeen is toegestaan, dit houdt in dat de bestemmingen met hun bouw- en gebruiksmogelijkheden zoveel als mogelijk is op de verbeelding zichtbaar worden gemaakt.

Opzet regels

De opbouw van de regels is gelijk aan Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2008. De opbouw is als volgt:

- Betekenisafspraken (Hoofdstuk 1 Inleidende regels);
- De gebruiks- en bouwregels per bestemming (Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels);
- Algemene regels (Hoofdstuk 3 Algemene regels);
- Overige regels (Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels).

Een bestemmingsartikel (Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels) wordt uit de volgende leden in deze volgorde opgebouwd:

- Bestemmingsomschrijving;
- Bouwregels;
- Nadere eisen;
- Afwijken van de bouwregels
- Specifieke gebruiksregels;
- Afwijken van de gebruiksregels;
- Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden;
- (Omgevingsvergunning voor het slopen van een bouwwerk);
- Wijzigingsbevoegdheid.

De specifieke nadere eisenregelingen, afwijkingsbevoegdheden en wijzigingsbevoegdheden en mogelijk een omgevingsvergunningstelsel voor werken en werkzaamheden zijn zoveel mogelijk per bestemming opgenomen.

Hierdoor wordt direct per bestemming inzicht geboden in de eventuele afwijkingsmogelijkheden en onnodig verwijzen naar andere artikelen voorkomen. Deze werkwijze bevordert de toegankelijkheid van het bestemmingsplan.

Flexibiliteitsregels

Aan het bestemmingsplan kan flexibiliteit worden toegevoegd door de bevoegdheid tot het verlenen van een (binnenplanse) omgevingsvergunning, het stellen van nadere eisen op te nemen of een wijzigingsbevoegdheid.

Voor het opnemen van flexibiliteitsregels wordt de volgende benadering gehanteerd.

- Flexibiliteitsregels alleen gebruiken als van een wezenlijke belangenafweging sprake kan zijn;
- Bij het besluit tot het opnemen van flexibiliteit dient het planschade risico te worden meegewogen.

In onderhavig bestemmingsplan zijn navolgende (binnenplanse) omgevingsvergunningen en wijzigingsbevoegdheden opgenomen, zie de onderstaande tabel:

Bestemming / afwijking & wijziging	A = Agrarisch	AMW = Agrarisch met Waarden	N1 = Natuur - 1	N2 = Natuur- 2	B = Bedrijf	H = Horeca	R = Recreatie	S = Sport	W = Wonen
Afwijkingen Bouwen									
Teeltondersteunende kassen	X	X							
Tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen	X	X							
Paardenbak (hobbymatig)	X	X							
Schuilstal	X	X							
Herbouw woning	X	X			X	X	X	X	X
Oppervlakte bijgebouwen									X
Bebouwde oppervlakte						X			
Afwijkingen Gebruik									
Minicampings	X	X							
Bed & breakfast	X	X							X
Mantelzorg	X	X			X				X
Tijdelijke huisvesting werknemers	X	X							
Statische opslag	X	X							
Bedrijvenlijst					X				X
Wijzigingen									
Vergroting bouwvlak	X	X							
Wonen		X			X	X			
Omschakeling van een grondgebonden agrarisch bedrijf naar een intensieve veehouderij	X								
Natuur - 1		X							
	A	AW	N1	N2	B	H	R	S	W

Functieveranderingen en overige ontwikkelingen die niet in deze tabel worden genoemd zullen onder andere op grond van overwegingen die in deze toelichting zijn opgenomen, in een buitenplanse procedure moeten worden afgewogen. Een buitenplanse procedure is op zijn plaats indien de consequenties van een functieverandering of andere ontwikkeling in grote mate afhankelijk is van de (specifieke) omstandigheden van het geval (denk aan aard, omvang en plaats van de ontwikkeling). In

dergelijke gevallen is het niet goed mogelijk om alle randvoorwaarden en toetsingskaders in een binnenplanse flexibiliteitsbepaling te noemen.

12.2. Wijze van toetsen

Ter zake deskundige

Bij enkele bestemmingen dan wel aanduidingen wordt aangegeven dat bij activiteiten waarvoor een (binnenplanse) omgevingsvergunning dan wel een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken of werkzaamheden noodzakelijk is, door het bevoegd gezag (meestal burgemeester en wethouders) een ter zake deskundige moet worden geraadpleegd ten aanzien van de mogelijke nadelige effecten voor de bestemming of aanduiding. Onder 'ter zake deskundige' wordt in dit geval begrepen een officieel erkende persoon of instantie op het betreffende kennisgebied dan wel een persoon die op basis van zijn opleiding en ervaring over een goede deskundigheid op het betreffende kennis terrein beschikt en dit ook in de praktijk heeft doen blijken. Tot slot geldt als voorwaarde dat de persoon/instantie de mogelijkheid heeft om over de relevante gegevens te beschikken.

Deze deskundige dient te worden ingeschakeld door de initiatiefnemer, die ook de kosten daarvoor draagt.

Onevenredige aantasting

Op deze open norm wordt op diverse plaatsen in de regels teruggegrepen. Vooral in de criteria bij de flexibiliteitsbepalingen (afwijkings- en wijzigingsbevoegdheden) en omgevingsvergunningen voor werken en werkzaamheden wordt regelmatig aangegeven dat "geen onevenredige aantasting" van bepaalde waarden mag plaatsvinden. Ook op een enkele plaats in de nadere detaillering van de doeleinden en in de nadere eisenregeling worden deze woorden aangetroffen. Deze terminologie vraagt om een op de specifieke situatie toegesneden beoordeling.

Voorbeeld

Het kappen van 20 bomen zal binnen een landschappelijk waardevol gebied waarschijnlijk leiden tot de conclusie dat er sprake is van een onevenredige aantasting, terwijl het kappen van 20 bomen in een bos van 5 hectare in beginsel geen onevenredige aantasting oplevert. In dit laatste geval kan wel weer sprake zijn van onevenredige aantasting indien het bijvoorbeeld een bijzondere boomsoort betreft of het bomen zijn van een vergevorderde leeftijd.

Bij de beoordeling zullen dus steeds de bestaande situatie, de aanvraag, de tijdelijke gevolgen en de toekomstsituatie moeten worden afgewogen. Er mag wel sprake zijn van een aantasting, maar deze mag niet dusdanig zijn dat de kwaliteit en/of kwantiteit van de te beschermen waarden in te grote mate afneemt.

In de toelichting worden diverse handreikingen geboden ten aanzien van de doelstellingen en belangen die worden behartigd met het bestemmingsplan. Zo is

beschreven welke waarden binnen het plangebied voorkomen en wat het karakter van die waarden is.

Afweging van belangen

Het bevoegd gezag mag zelfstandig afwegen of een omgevingsvergunning voor een werk of werkzaamheid kan worden verleend. Voor deze afweging is inzicht nodig in het belang van de uitvoering van desbetreffende werken en/of werkzaamheden enerzijds en de schadelijkheid voor de aanwezige waarden anderzijds. Vervolgens kan het belang van de ingreep worden afgewogen tegen de negatieve effecten op de aanwezige waarden.

Noodzakelijk

In de regels wordt op een aantal plaatsen de eis van 'noodzakelijkheid' gesteld. Dat is bijvoorbeeld het geval bij agrarische bouwvlakvergroting /-verandering (deze dient noodzakelijk te zijn vanuit het oogpunt van doelmatige bedrijfsvoering of bedrijfsontwikkeling). De noodzakelijkheid duidt op een zwaarwegend bedrijfsmatig belang dat aan de orde moet zijn.

Ten aanzien van de bouwvlakvergroting kan worden gesteld dat van noodzaak geen sprake is indien binnen het bouwvlak zelf nog voldoende ruimte is om de activiteiten te ontwikkelen. Noodzaak is evenmin aan de orde indien de agrariër een groter bouwvlak wenst omdat hij de hoeveelheid bijgebouwen ten behoeve van zijn bedrijfswoning wenst uit te breiden. Dit heeft namelijk geen betrekking op het bedrijfsmatige aspect dat gediend moet worden.

De noodzakelijkheid zal door de aanvrager moeten worden aangetoond. Hierover dient advies te worden gevraagd aan een onafhankelijke ter zake deskundige. De aanvraag voor het advies vindt plaats door de gemeente, op kosten van de aanvrager.

Regeling bestemmingen

Voor de inhoudelijke regeling van de (gebieds)bestemmingen wordt verwezen naar de voorgaande hoofdstukken van deze toelichting. Daar wordt ingegaan op de wijze waarop de binnen het plangebied van dit bestemmingsplan voorkomende gebieden en functies zijn bestemd, en welke mogelijkheden en beperkingen verder zijn opgenomen.

BIJLAGE 1: ARCHEOLOGISCHE BELEIDSKAART

BIJLAGE 2: COMMENTAARNOTA INSPRAAK EN VOOROVERLEGREACTIES

